

DAMAGE BOOK

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202316

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೫	೪	ತತ್ತಮಾಂಗವ	ಉತ್ತಮಾಂಗವ
೬೮	೧೮	ತಪಿಸೆನು	ತವಪೆನು
೪೭	೧೫	ತೆರದ	ತೆರೆದ
೫೫	೨	ಫಲವದೇವುದೊ	ಫಲವದಾವುದೊ
೫೯	೧೨	ಮಯನು	ಮಮನು
೬೪	೧೮	ತೆಲೆ	ತಲೆ
೭೯	೧	ಯೆದೆಯು	ಎದೆಯು
೯೬	೧	ವಾಲಿ	ವಾಲಿ
೯೮	೪	ವೊರೆದ	ವೊರೆದ

೫೫, ೫೫೫, ೫೫೭, ೫೫೯ ಪುಟಗಳ ಶಿರೋಲೇಖನವನ್ನು 'ಚತುರ್ಥತರಂಗ'
ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಾಲಿ

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತರು
ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು
ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು

ಮಹಾರಾಜರವರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್
ಮೈಸೂರು

(All rights reserved)

ವರ್ಧಮಾನ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಮೈಸೂರು.

1930

ಜಿಲೆ ೦-೮-೦

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮ

೧	ಪ್ರಥಮತರಂಗ	ಬನನ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ	೧ — ೨೦
೨	ದ್ವಿತೀಯತರಂಗ	ವಿವಾಹ	೨೦ — ೩೮
೩	ತೃತೀಯತರಂಗ	ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹ	೩೮ — ೫೦
೪	ಚತುರ್ಥತರಂಗ	ಶಾಪ ಮತ್ತು ಅಂತಃಕಲಹ	೫೧ — ೭೧
೫	ಪಂಚಮತರಂಗ	ವಧೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ	೭೧ — ೯೮

ಮುನ್ನುಡಿ

ರಾಮಾಯಣಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾವಣರ ಕಥಾಕಲ್ಪೋಲಗಳ ಇರುವೆನಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಸಜ್ಜರಿತ್ರೆಯು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಛಿದ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆದೂ ಹೊಳೆಯದೆ ಬೆಳ್ಳೊ ರೆನುಂತೆ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದು. ಕುಲೀನತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕವೃತ್ತಿ, ಅಸಾಧಾರಣಶೌರ್ಯ, ವಿಸೀತಭಾವ, ಸರಲತೆ ಮುಂತಾದ ಸುಗುಣಗಳು ವಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದ್ದುವು.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಆನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಭಲ್ಲೂಕನೂ ದೇವೇಂದ್ರನೂ ಈತನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು. ಚತುಸ್ಸಮುದ್ರದಲ್ಲೂ ಸಂಧ್ಯಾದಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಮತನುವನು. ಗೋಲಭ, ದುಂದುಭಿ, ಮಾಯಾವಿ ಎಂಬ ವೀರಾಗ್ರೇಸರರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ರಾಮಾಯಣದ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರಗಳಾದ ರಾಮರಾವಣರಿಗೂ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿಸಿದ ವೀರನಿವನು. ಸರರ, ಮುನಿಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಬಂದವನಲ್ಲ. ಈತನ ಸಾವೂ ಒಂದು ಐಲಕ್ಷಣ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬರಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತೆ, ಈತನ ವಧೆಯು ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇಂದಿಗೂ ಬಿಚ್ಚಲಾಗದ ಒಗಟೆಯಾಗಿದೆ.

ದುಃಖಾಂತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಈತನ ಸುಂದರಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃವಿನ ಆಶಯವು. ಕಥೆಯೇನೋ ಹಳೆಯದೇ. ಆದರೂ ಕಥಾವಸ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶ ಇವುಗಳ ವಿನಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೂತನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರಿದ ಕಡೆ ಕೆಲವು ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ದೈವಿಕವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಸದೆ ರಾಜವುತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಜಾಂಬವರು

ವಾಲಿಯ ವೋಷಕರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಷೇಣಪತ್ನಿಗೆ 'ನಾಕೆ' ಎಂಬ ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಪಾಟಿನಿಂದ ವಸ್ತುವು ಮುಂದು ವರಿದಿದೆ.

ಇದರ ರಚನೆಗಾಗಿ ಅನುದಿನವೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಮ|| ಎ. ಶೇಷಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಮ|| ಸಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಮುಂತಾದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಪಂಡಿತರು ತೀ|| ಮೃತ್ಯುಂ ಜಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಬಹು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವಾನ್ಯಿಗಳು ಈ ಅಲ್ಪವಾದ ಪ್ರಥಮಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ

ಸಜ್ಜನವಿಧೇಯ,

ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ವಾಲಿ

ಪ್ರಥಮತರಂಗ

ಜನನ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ

ಅರಿವಿಗರಿದೆನಿಸುತ್ತೆ, ಸರ್ವವ
 ಧರಿಸಿ ಸಜ್ಜಿ ದ್ರೂಪವೆನಿಸುತ್ತೆ,
 ಪರಕೆ ಪರವೆನಿಸುತ್ತೆ, ತಾನೇ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವ,
 ಇರಕೆ ಚೇತನರೂಪವೆನಿಸಿರೆ,
 ನಿರುತ ಸಂಬದ ಸಾಧಕಗೆ ತ
 ನ್ನಿ ರವನೇ ನೆಲೆಗೆಯ್ವ, ಬೊಮ್ಮವದೊಂದು ಮಿಗಿಲೆನೆಗೆ. *

೨

ಅಂಜಿಸುತ ಮೂಲೋಕವನು ಬಹ
 ನಂಜನೀಂಟುತೆ, ಭಕ್ತಹೃದಯದ
 ಮಂಜ ಹರಿಸುತೆ, ಭವದ ರೋಗಕೆ ವೈದ್ಯನೆನಿಸಿರ್ಪ,
 ಕೆಂಜಿಡೆಯ, ಕಿರುವೆರೆಯ, ಗಂಗೆಯ,
 ಮಂಜುಳಾಂಗದ ಶಿವಗೆ, ಪುಷ್ಪಗ
 ಕಂಜಳಿಯನೀಕೃತಿಯನರ್ಪಿಸಿ, ಧನ್ಯನಾಗುವೆನು.

೩

ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಿಂದ ಮೇಲಿಹು-
 ದೆಲ್ಲ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನೆ,
 ಯೆಲ್ಲ ಲೋಕದಿನಿದುವೆ ಸತ್ಯವು, ಪೆಸರುಮದೆ ನೋಡೆ ;
 ಎಲ್ಲವೇದದ ಖುಸಿಯಿದಾಗಿಹು
 ದೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತರ ನಿಲಯಮಿದು, ಮೇ
 ಣೆಲ್ಲ ಮುದಕಿಸ್ನೊಂದು ಸಮವಹ ತಾಣ ವಿಶ್ವದೊಳು

೪

ಮೂರುಮೂರುತಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಗ
 ನಾರ ಕೃತಿಗುಂ ತನ್ನದೇ ಮೊದ
 ಲಾರಯಲು ಶಾಂತಾತ್ಮನಜನುಂ ಸರ್ವತೋಮುಖನು ;
 ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯದ ಪದವಿ ತನ್ನದ
 ಪಾರವೇದವೆ ಮೊಗವು ರಾಜನ
 ಸಾರಮೇ ತಾನಾಗಿ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪನಾ ಬೊಮ್ಮ.

೫

ವೇದದೋದಿಗೆ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲಂ
 ವಾದಿಗಳು ಸೆಳೆಯುವರು ತೀರ್ಪಿಗೆ.
 ವೋದಬಂದವರಾದರಿಪ ಬೆಸಕಿಲ್ಲವೈ ತೆರವು ;
 ಆದೊಡಂ ತೊಡಕಾದ ವಿಶ್ವದ
 ಭೇದಕೋಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯಕೆ
 ಬಾಧೆಯಿನ್ನಿಸುಂ ತಟ್ಟದೀತನದೇನು ಸಾಹಸಿಯೋ !

೬

ಶ್ರುತಿಗೆ ಸೊಡೆಯನು ಕರೆವ ವೀಣೆಯ
 ಶ್ರುತಿಗೆ ಬತಿಗುಡುತೇಳ್ವ ವಾಣಿಯ
 ಏತತಗಾಸದ ಸೊಬಗನಾಲಿಸಿ, ಮರೆದು ತನುಮನವ,
 ಇತರವನ್ನೆವ ತೊರೆದು, ಗಾನನಾ
 ಪೃಥದ ರಸದಿಂ ತಣಿದು, ಶಾಂತರು
 ಸತತ ಮೋಕ್ಷದ ಸೊಗಸ ಗಳಿಸಿಹರಲು ಮುಸಿವರರು.

೭

ಕಣ್ಣು ನರೆಮುಚ್ಚುತ್ತಲ, ಹೃದಯದ
 ತಣ್ಣನೆಯ ಮಂದಿರದೆ ಕುಗ್ಗಿ
 ಬಣ್ಣನೆಯ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದ ಪರಮವಸ್ತುವನು
 ಸಣ್ಣಿ. ಸಂತಸ ಮೂರು ಮೆಯ್ಯೊಳಿ
 ಬಣ್ಣಗೂಡುತೆ ಪುಲಕಮಮರಿರೆ,
 ಸಣ್ಣನಗೆಯಂ ತೂರಿ ಬೊಮ್ಮನದೊಂದು ದಿನಮಿದ್.

೮

ಎರತುಟಲಾದುದೊ ಬೊಮ್ಮದನುಭವ
 ಮಂತುಟಲಾದುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಭೆ ;
 ಯೆಂತುಟೀರಿತೊ ಕಾಂತಿಯಂತುಟೆ ಸಂತಸದ ಸೊಡೆಯು
 ಅಂತರಂಗವ ತುಂಬಿ, ನಯನ
 ನ್ರಾಂತದಿಂ ಮೊರಮಟ್ಟು ಗೋಚರ
 ಮಂತುಡೆನಲಾನಂದಬಾಷ್ಪವು ಕೋಟಿನರಿದತ್ತು.

೯

ಇರದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗದರ್ಥವು ;
 ಕರೆಯುಮಿಲ್ಲವು ಕಾರ್ಯಜಾತದೇ
 ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಸೃಷ್ಟಿಮಹಿಮೆಯ ಸಾರಮಂ ತಿಳಿಯೆ.
 ನಿರುಪಮಾನಂದಾಶ್ರುಬಿಂದುವು
 ಧರೆಗೆ ಜಗುಳದ ಮುನ್ನ, ತನ್ನಯ
 ಕರದೆ ಪಿಡಿಯುತ್ತದನು ಸಾರ್ಥತೆಗೆಯ್ಯಲನುವಾದ.

೧೦

ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗೆಯ್ಯೆ ಮೂರಂ
 ವೆಧದ ಗುಣಗಳ ಬೆರಕೆ ಸೇರ್ಪಡು
 ವಿದಿತಮಾಬಿಂದುವಿನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮೆ ನೆರವು.
 ಇದು ನಿರರ್ಥಕವಾಗದಂತಿರ
 ಲಿದರಿನಾಂ ಸೃಷ್ಟಿಪೆನು ಲೋಕ
 ಕ್ಕದುಬುತದ ವಸ್ತುವನು ಸತತಾನಂದಬೀವಿಯನು.

೧೧

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ತನ್ನ ಕರದಾ
 ಬಿಂದುಮಂ ಧರೆಗುರುಳೆ ಕಿಡಿಪಿದ
 ನಂದು, ಚಂಚಲವಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಂದುವಿಳೆಯೊಳಗೆ.
 ಅಂದಮಾಗಿಹ ರೂಪದಿಂ, ಮೇ
 ಳೊಂದುಗೂಡಿದ ಚಪಲಚಿತ್ತದಿ
 ನೊಂದು ವಾನರಭಲ್ಲನುದಿಸಿತು ರಾಜತೇಜದಲಿ.

೧೨

ಹೆತ್ತ ಹೆಗ್ಗಣ ಮುದ್ದು ಪೆತ್ತಗೆ,
 ಚೆತ್ತಕೇಂ ಕಣ್ಣುಂಟಿ ? ಭಲ್ಲನ
 ಮುತ್ತಿಡುತಲಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಲಿ ತಿರವ ಬೋಳೈಸಿ,
 ತತ್ತಮಾಂಗವ ತೂಗಿ, ತನ್ನಯ
 ಕೃತ್ಯಮಂ ಮರೆದೊಂದು ಚಣ, ಕೃತ
 ಕೃತ್ಯ ತಾನೆಂದಬನು ಒಗೆದನು. ಮಮತೆಯೇಂ ಪಿರಿದೋ !

೧೩

ಮಗುವೆ, ಭಲ್ಲೂಕೇಂದ್ರ, ಪತ್ತವ್ವದಿ
 ನೊಗೆದ ಜಲದಿಂ ಪಡೆದ ಜನ್ಮವ ;
 ಬಗೆಯದೊಂದನು ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲ ಸೀಂ ನೆಲಸು.
 ಜಗದ ಕೋಟಲೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಪದ
 ಬಗೆಯ ಬಲವೊದಗಲೈ ಸಂತರ
 ನಗಲಬಾರದು ; ನೆಲಸು ನೀನಿಲ್ಲೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ.

೧೪

ಸಿದ್ಧರೆನಿಬರೊ ತಿಣುಕಿ ಬಹುದಿನ
 ಶುದ್ಧ ಭಾವವ ಪಡೆಯರಂತಿರೆ
 ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಚಂಚಲತೆ ಬೆರೆದಿಹ ಕಪಿಗೆ ತರವಹುದೆ ?
 ಗದ್ದುಗೆಯನೇರಿಸಿದ ಶುನಕವು
 ಬಿದ್ದು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟೋಡುವಂತಿರೆ
 ಕದ್ದು ಹಾಯ್ದುದು ಕಪಿಯು. ಕಟ್ಟಿದ ಬುತ್ತಿ ಪಳಸಿದುದು.

೧೫

ಉಗಿದು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುತ್ತೆ ಲತೆಗಳ,
 ನೆಗೆದು ಕೊಂಬೆಯನಡರಿ ಗಿಡುಗಳೆ,
 ಚಿಗಿದು ನರ್ತಿಸಿ ಕೂಗಿ ಪಲ್ಲಿ ರಿದಾರ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು,
 ಬಗೆಯ ಬೇಸರಮಳಿವ ಬಗೆಯಿಂ
 ಸುಗಿಯದೆಲ್ಲಿಯು ನಿಲ್ಲದಳುಕದೆ
 ಲಗುಬಗೆಯ ಕಪಿ ನಡೆದು ಮೇರುವಿನೆಡೆಗೆ ಧಾಪಿಸಿತು.

೧೬

ಕಂಡ ಗಿಡುಮರವೆಲ್ಲವನು ತಾ
 ನಂಡಲೆದು, ಫಲವುಷ್ಟುಗಂಧವ
 ನುಂಡು ಧರಿಸುತೆ, ಲತೆಯ ತಾಗುತೆ, ಮಂದಗಮನದಲಿ
 ಬಂಡನರಸುತ ಮುಂಬರಿದು ಬಹ
 ಬಂಡುಣಿಗೆ ಮದವೇರಿಸುತ್ತಲಿ,
 ಚಂಡವಾಯುವಿನಂತೆ ಮುಂದಕೆ ಸರಿದುದಾಕಪಿಯು.

೧೭

ಪಾಲಕನ ಕಟ್ಟಳೆಯೆ ಬನದೊಳೆ
 ಲೀಲೆಯಿಂದೈತರುತೆ ಮುಂದಕೆ,
 ಕಾಲಕರ್ಮದ ಯೋಗದಿಂ ತಿಳಿಗೊಳನ ನೋಡಿದುದು.
 ನೀಲಮಣಿಯಂತಿರ್ಪ ಜಲ ಬಿಸೆ
 ಚಾಲದಿಂ ರಂಜಿಸುತೆ, ವಾನರ
 ಬಾಲಕನ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ತಾಳವ ಹಾಕುವಂತಿರಲು.

೧೮

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಿರಿದ ಪೂಗಳು
 ಕಣ್ಣೆ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡೆ, ತರುಲತೆ
 ಬಣ್ಣವೇರಿಸುವಂತೆ ಬಾಗಿರೆ ನೀರ ಪಕ್ಕಿಗಳು
 ಸಣ್ಣದನಿಯಿಂ ಪಾಡೆ, ಮಾರುತ
 ತಣ್ಣತಣ್ಣನೆ ಬೀಸುತಿದಿರೊಳು
 ಚೆಣ್ಣನನು ಬೋಳೈಸಿ ಕುತುಕದ ಭುಜವ ತಟ್ಟಿದುದು.

೧೯

ನಿೂರೆ ಚಪಲತೆ ತಡಿಯ ವೃಕ್ಷವ
 ನೇರಿ ಕಪಿ, ಪೂಗಾಯಿಪಣ್ಣಳ
 ತೂರಿ ನೀರೊಳು, ಕೊಂಬಿಗಳ ಮುರಿದೆಸೆದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
 ಚೀರೆ, ಸರಸಿಯ ಪಕ್ಷಿ ಚಾಲವು
 ಪಾರಿ ವೋದುದು ನಭಕೆ. ಮರ್ಕಟ
 ಕೇರಿತುತ್ಸಹ. ಕೆಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ನೋಡಿದುದು.

೨೦

ಇದೆಕೊ ತನ್ನಯ ಬಂಧು ನೀರೊಳ್ ;
 ಮುದದಿಸಿರ್ಪೆನು ; ಜೊತೆಯು ದೊರೆದುದು.
 ಹೃದಯ ಮೆಚ್ಚುವ ತೆರದೆ ಬಿನದಂಬಡುವೆನೆನ್ನುತಲಿ,
 ಉದಕದಾ ಪಡಿನೆಳಲ ತನ್ನಯ
 ಬದಿಗೆ ಕರೆಯಲೊಡಗಿ ಕಪಿ, ವಿಧ
 ವಿಧದ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಗಿಯ್ಯತೊಡಗಿತು. ವುರ್ಚು ಸೆರ್ಚಿದುದು.

೨೧

ನೋಡೆ ನೋಡಿತ್ತು ; ಕುಣಿಯೆ ಕುಣಿಯಿತ್ತು ;
 ಪಾಡೆ ಪಾಡಿತ್ತು ; ಕೂಗಿ ಕೂಗಿತ್ತು ;
 ಕೋಡಿ ಪಿಂಗಲು ಕೋಡಿ ಪಿಂಗಿತ್ತು , ಪಲ್ಲಿಯೆ ಪಲ್ಲ
 ಕೂಡೆ ತೋರಿತ್ತೇಡಿಸಲು ತಾ
 ನೇಡಿಸಿತ್ತದು. ವಾನರನು ರೋ
 ಡಾಡಿ ಮಿಗಿಲಾಯಸವ ಪಡೆದುದು. ಕೋಪ ಎವಾರಿದುದು.

೨೨

ಬುದ್ಧಿ ಗಲಿಸುವೆಸಿದಕೆ, ತಪ್ಪಲಾ
 ಸುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ತೆರದಿ ಸೆಗ್ಗುತ್ತೆ,
 ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಬಡೆನು ; ವೋಯ್ವೆನು ; ಸಲುಗೆಗುಡೆಸಿದಕೆ.
 ಅದ್ದಿನೀರೊಳ್ತೆಗೆವೆ, ತನ್ನನು
 ದೊಡ್ಡೆಗನ ಪರಿಯಿಂದ ಕಾಣು
 ತ್ತುದ್ದುರುಟುತನದೋರಿದುದಕಿಂ ದಂಡನೆಯ ಗೆಯ್ವೆ.

೨೩

ಎಂದು ಶಾಖಾವ್ಯಾಗವು ಸರಸಿಯು
 ಲಂದು ಧುಮುಕಿತು ; ಮುಳುಗಿತೆದ್ದಿತು ;
 ನಿಂದು ನೋಡಿತ್ತು ಮುಳುಗಿ ತಡಕಿತು ಮತ್ತಮರಸಿದುದು.
 ಹಿಂದು ಮುಂದಕೆ ನೆಗೆದು ಮುಳುಗು
 ತ್ತೆಂದಿನಂತಿರೆ ಬರಿಯ ಬೆಮೆಯಿಂ
 ನೊಂದು. ಮಿಗಿಲಾಯಸದಿ ತಡಿಯನು ಸೇರ್ಪು ದಾಕಪಿಯು.

೨೪

ಕಾಂತಿಗೂಡಿತು ವೊಗವು ; ಕೃಶತೆಯ
ನಾಂತು ಮೆರೆದುದು ನಡುವು ; ಘನಕುಚ
ವಾಂತು ಶೋಭಿಸಿತೆದೆಯು ; ಪೆಣ್ಣುಣಿರೂಹು ಬಂದಿತ್ತು,
ನೋಂತೆನಿಲ್ಲಾ ನಿದಕೆ ; ಮನದೆ ನಿ
ತಾಂತದೂಃಖವು ಮೂಡುತಿದೆ ; ಪಿತ
ನಂತರಂಗಳೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದನದೇನ ಮಾಡುವೆನು ?

೨೫

ರೂಪಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತು ; ಪೆಣ್ಣಿನ
ರೂಪ ಬಂದುದು. ಸತಿಯ ಜನ್ಮವು
ಪಾಪಫಲಮೇಂ ? ಲೋಕಕಾರ್ಯಕ್ಕೀರ್ವರಂ ಬೇಡಾ ?
ಲೋಪಮಿಲ್ಲಿನಿತಿಲ್ಲ ; ಚತುರಗೆ
ತಾಪ ಸೇರದು ; ಮನವ ದೈನ್ಯದ
ಕೂಪದೊಳಗೆಸೆಯಲೈ ಬಾರದು. ಮನಮೆ ಮೂಲೋಕ.

೨೬

ಎದ್ದಿತೆನ್ನ ತೆ, ಬನದಿ ಚರಿಸುತೆ
ಮೆದ್ದು ತನಿವಣ್ಣುಗಳ, ಮಾರ್ಗದ
ಉದ್ದ ತಿಲೆಯಂ ಸೇರಿ, ಸೆಳಲಲಿ ಎಶ್ರಮಂಗೆಂಡು,
ನಿದ್ದೆವೋಗಲೈಂದು ಚಿಗುರನ
ಗದ್ದುಗೆಯ ರಚಿಸುತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ,
ನಿದ್ದೆವೋಗದ ಜನರ ದೇವನು ಬಂದನಿದಿರಾಗಿ.

೨೭

ನಿಂದು ಸಂಕ್ರಂದನನು ಸತಿಯಳ
 ಮುಂದೆ, ಬೆಡಗಿಂ ಮಧುರವಚನಗ
 ಳಿಂದಲಾಕೆಯ ಮಸವ ತನುವಂ ಸೆಳೆದನಾಕ್ಷಣದೆ
 ಇಂದಿರನ ದಯೆಯಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದು
 ದೊಂದು ವಾನರಶಿಶುವು. ತಾಯಿಗೆ
 ತುದೆಗಂ ಕಣ್ಣೆಳಗು ತಾನಾಗುತ್ತೆ ರಂಜಿಸಿತು.

೨೮

ವಾಲಧಿಯೊಳಿವ ಪುಟ್ಟಿ ಪೆಸರಂ
 ವಾಲಿಯೆನಿಸುವ, ಗಹನರಾಜ್ಯವ
 ಪಾಲಿಸುವನೆನ್ನೆಂದ ಪುಟ್ಟಿಹನದರನೀತನನು
 ಸೋಲಿಸುವ ನರ ಪುಟ್ಟಿಸೋರ್ವನು.
 ಜಾಲೆ ಎಸ್ಸೀ ಕೊರಳ ಕಾಂಚನ
 ಮಾಲೆಯನು ಧರಿಸಿರಲಿ ; ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ಮೇಲಯುದು.

೨೯

ಎನುತೆ ದಿವಿಜೇಶ್ವರನು ಕಂಠದ
 ಕನಕಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕುವರಗೆ,
 ವನಜಮುಖಿಯನುಮತಿಯ ಪಡೆಯುತೆ ಪೊರಟನಲ್ಲೆಂದ.
 ಕನಕಭೂಷಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸ
 ಏನುತವಾಲಿಯ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಲಿ,
 ತನತು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಭಾರವ ಮರೆದಳಾರಮಣಿ.

೩೦

ಸೂರಿಯನು ದಿನಚರೈಗೆಯ್ಯು
 ತ್ತೀರಿ ನಭವನು, ಪಡುವಲದ್ರಿಯ
 ಸೇರಲೆಯ್ತರುತಿರ್ದು ಕಂಡನು ವಾಸರಿಯನಲ್ಲಿ.
 ನಾರಿಯಳ ರೂಪಿಂಗಿ ಸೋತನು.
 ತಾರಿ ಮುಂಗಾಣದೆಯೆ, ದಿವಸದ
 ಕಾರಿಯವ ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ಸಿಂದನು ಸುದತಿಯಿದಿರಿನೊಳು.

೩೧

ಜಗದ ಕಣ್ಣಿನಿಸಿರ್ಪ ಸೂರೈನ
 ಬಗೆಯಿರಿದು, ಮನಸೋತು ವಾಸರಿ
 ಬಗೆಯದೊಂದನು ತನ್ನ ಸರ್ಪಿಸಿ ತಣಿದಳಾಚಪಲೆ.
 ಖಗನ ದಯೆಯಿಂ ಗ್ರೀವದೇಶದೊ
 ಳೊಗೆದು ಶೋಭಿಸತೊಂದು ಶಾಬಕ
 ಸೊಗದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಬೀರುತವದಿರ ಮನವ ಸೆಳೆದತ್ತು.

೩೨

ಗ್ರೀವದೇಶದಿನೊಗೆದ ತಿಶು ಸು
 ಗ್ರೀವನೆಂಬಾ ಪೆಸರ ತಳೆಯು
 ತ್ತೋವಿ ಸೋದರವಾಲಿಯನು ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂ ಕೂಡಿ
 ಕಾವನೆಲ್ಲಾ ಪ್ಲ ವಗತಿಯನು.
 ಭೂವರನ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಸೀವೆಗೆಯ್ಯುವನೆಂದು ಪರಸುತ್ತೋಟದನು ರವಿಯು.

೩೩

ಎಡಬಲದಲೊಂದೊಂದು ಸಿಸುವಂ
 ಕಡುಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಲವುಗಳ
 ನಡೆನುಡಿಗಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲೆದೆ ಹಾಲೆರೆದು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ,
 ಪಡೆದೆ ಮಕ್ಕಳ ಜನ್ಮಸಾರ್ಥತೆ
 ವಡೆಯೆ. ಪೌರುಷಮೆರಡು ರೂಪವ
 ಪಡೆದು ನಿಂದಿದೆ. ವೀರವೌತೆಯ ಪದವಿ ತನ್ನದಲ್ಲೇ !

೩೪

ದಿವದ ಪತಿಯಂಶದಲಿ ಪಿರಯನು,
 ದಿವಪಪತಿಯಂಶದಲಿ ಕಿರಿಯನು,
 ಭುವನಮೂರರ ಶೌರ್ಯತೇಜಗಳೆನ್ನೊಳುದಿಸಿರಲು
 ಬವಣೆಯಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದು ? ಜನ್ಮಕೆ
 ಸವನಿಸಿತ್ತಲೆ ಸಾರ್ಥಕತೆ ! ವಿಧಿ
 ಸೆವಮನೇನನೊ ಪೇಳ್ದನಾನುಡಿ ಸೊಗಸಿತ್ತಿಲ್ಲೆನಗೆ.

೩೫

ಎಂದು ಸಂತಸದಿಂದ ಕಪಿಯಿರ
 ಲೆಂದಿನಂದದಿ ದಿನಪ ಪಡುವಲ
 ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆತಂದು, ಭುವನದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನು
 ಅಂಧಕಾರಂಗೆೊಪ್ಪಿಸಿದನಿವ
 ನೊಂದೆ ಬಗೆಯಿಂ ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಗೊಳ
 ಗೊಂದಿಸಿದ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಾಜನೇ ನಿಜವು.

೩೬

ಕವ್ಯು ಜವಸಿಕೆ ಕಣ್ಗೆ. ಕರ್ಣಕೆ
 ದಪ್ಪ ಕಪ್ಪಿಸ ಮುಚ್ಚಳವು. ತೋಗ
 ಲಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರೆ ಕರಿಯ ಗವಸೆದೆಯಪ್ಪೆ ತಾಮಸವು.
 ಬೆಪ್ಪುಹಿಡಿದಂತಾಗಿ ಜೀವರು
 ಸೊಪ್ಪು ಸೊವಡಾಗುತ್ತೆ ಮಣಿದರು
 ನಿವೊಸತು ಸಾನ್ರಾಜ್ಯ ಪಸಂಸಿತ್ತೆಲ್ಲ ಕಡೆಯೊಳಗೆ.

೩೭

ಘೋಕಜಂಬುಕಭಟರ ಬೆದಲಕೆ,
 ಭೀಕರರ ಪುಲಕಾಕರಸುಟಲ,
 ಸಾಕುಸಾಕೆಂದೆಸಿಪ ಕರಿಯುಸ್ತು ತ್ತತೆಯು ಬರುಬು,
 ಲೋಕದೊಳು ಪಸರಿಸಲು, ಜನರನು
 ವೇಕಿಯೊಡತನಕಂಜಿ, ಮೌನದಿ
 ನೂಕುತಿರ್ದರು ಕಾಲವೆಲ್ಲವ ಮೂಕರಂದದಲಿ.

೩೮

ಏಧಿಯಸಗಲುತೋಡಿಡತಾಯಸೆ,
 ಪದುಮವನದೊಳ್ಕುಣಿತಡುಬ್ಬಸ,
 ತ್ರಿದಿವಪತಿಭಾಸ್ಕರರ ಮೇಳದಿನೊಗೆದ ಒಲೊಲಲು.
 ಒದಗಿ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಳಲು, ವಾನರ
 ಯೆದೆಗವಚಿ ಸುತರಿಬ್ಬರನು, ಸಂ
 ಮುದದಿ ಸಿದ್ಧಿಯು ಹೊದ್ದಿ ಮೈಮರೆದತ್ತು ಸಿಮುಷದಲಿ.

೩೯

ಕಾಲಚಕ್ರವು ಚಲಿಸಿ, ವೊಸನರ
 ಪಾಲಕನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಳಿರಿನ
 ಮೇಲುಕಟ್ಟನು ಕಟ್ಟಿದಂದದೆ ಕೆಂಪು ಮೂಡಿದುದು.
 ಬಾಲರವಿಯುದಯಾದ್ರಿಪೀಠವ
 ಲೀಲೆಯಿಂದಡರಿದನು. ತಾಮಸ
 ಜಾಲಶೃಂಖಲೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು ಲೋಕಕ್ಕೆ.

೪೦

ನಿಡ್ಡೆ ಪರಿದುದು. ಪಸುಳಿಗಳು ಮೊದ
 ಲೆದ್ದು ಪಸಿವಿನ ಬೇಸೆಯಣಗಿಸೆ
 ಮದ್ದ ಪಡೆಯಲೈಂದು ತಾಯಿಯನಡ್ಡೆಯಿಸಲವಳು,
 ಮುದ್ದು ಗುವರಗೊಲಿಯುತೆದೆಯೊಳ್
 ಸಿದ್ಧಮಾದವ್ಯತವನು ನೀಡುವ
 ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಸಂವರಿಸುತೆದೆಯನು, ತಾಳ್ದಳಚ್ಚರಿಯ.

೪೧

ವಸಿದತ್ತಣ ಚಿತ್ರ! ರೂಪಮಿ
 ದೇನೊ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು! ಸಿಸುಗ
 ಳ್ಗೇನನೀವೆನು? ಪುರುಷರೂಪಮೆ ಮತ್ತೆ ಘಟಿಸಿತಲಾ!
 ಕಾನನದ ಪಣ್ಣುಗಳು ಪಲ್ಲಿಲಿ
 ಸೂಸುಗಳ್ಳಾ ಹಾರಕೊದಗವು.
 ಮಾನಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲೆಂದ ತಿರುಸುಯ ತಂದು ಪೋಷಿಸೆನು?

೪೨.

ತಾನೆ ತಾನಾಗಿದ್ದೆ ; ಚಪಲತೆ
ಕಾನನಕೆ ತಳ್ಳಿತ್ತು ; ಮೇಣ್ ಸಂ
ತಾನ ಕಟ್ಟಿತು ಪೆಣ್ಣು ರೂಪದಿನದಕು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ,
ವಾನರನೆ ತಾನಾದೆ ಶಿಶುಗಳ
ಮಾನದಿಂದಿವುಗಳನು ಕಾಪಿಡ
ಲೇನ ಮಾಡುವೆನೆಲ್ಲಿ ಗೆಯ್ಯುವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿತು.

೪೩

ತೊಡಕು ಸರ್ಚಿತು. ಶಾಬಕಂಗಳೆ
ಗೊಡಲ ತುಂಬಲೈಕು. ತನ್ನನು
ಪಡೆದ ಬೊಮ್ಮನ ಕಾಣ್ಪೆನಿಲ್ಲ ರಲೆಡರದೇಂ ಬಹುದೋ !
ಬಡೆಯನಾತನ ಬೇಡಿ ದುಃಖದ
ಗಡಿಯ ದಾಂಟುವೆನಲಸನಾದೊಡೆ
ಬಿಡವು ತೊಡಕುಗಳೆಂದು ಮಕ್ಕಳ ಪೊತ್ತು ಪೊರಟಿತ್ತು.

೪೪

ತಂದೆವಾತನು ಮಾರಿ ಮನ ಬಂ
ದಂದದಲಿ ತಿರುಗಿದನು ; ಪಿಳ್ಳೆಗ
ಳಿದೆ ಕೂಡಿದೆ ; ತಪ್ಪು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿಹುದು.
ತಂದೆಯಲ್ಲವೆ ! ಪೆತ್ತ ತನ್ನಯ
ಕಂದನನು ಹೊರದೂಡಲಾಪನೆ ?
ಸಂದೆಗಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲವಾತನ ಬಳಿಯ ಸೇರುವೆನು.

೪೫

ಏನುತಲಾ ಕಪಿ ನಡೆದು ಮುಂದಕೆ ;
 ವನಜಭವಸಮ್ಪ್ರಖದಿ ಮಣಿಯಲ್,
 ವನಜಮುಖಿ ಸರಸತಿಯು ಕಾಣುತೆ ಕಾಂತನಂ ಕುರಿತು,
 ಮನೆಯ ಬಿಟ್ಟೊಡಿದನೊಂದಿನ
 ದಿನದೆ ಬಂದಿಹ ; ಶಿಶುಗಳೀವರ
 ಮನೆಗೆ ತಂದಿಸನಾರಿಗವುಗಳೂ ! ಜನದ ಮಾರಿತೆನೆ

೪೬

ಮುಂದೆ ಬೇವ್ಮನು ನೋಡಿ ಭಲ್ಲನ
 ಸರಸತಿಗೆ ನಗುತೆಂದ ನೋವೊ
 ವರಸುಪೌತ್ರರ, ಮಗನ ಮಕ್ಕಳ, ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳನು !
 ಪಿರಿಯ ಹಸ್ತವು ಸಿನಗೆ. ನೀನಿ
 ಸ್ವರಿಯಲಜ್ಜಿಯೆ ದಿಟವು. ಶಿಶುಗಳ
 ಪೊರೆದು ಅಲಿಸು. ಜೀಣೆಹೊತ್ತಗೆಯಿರಿಸು ಮೂಲೆಯೊಳ

೪೭

ನೀಂ ಪಿತಾಮಹನಲ್ಲ ! ಬಾಲೆಯು
 ನೋಂಪಿಗೈಯ್ದುಳು ಕೈಪಡಿಯೆ ! ಮಧು
 ನೀಂ ಪರಕಳ ಫಾಲಲೇಖನಕಜ್ಜಿಯಾಗುವುದು
 ಏಂ ಪಿರಿದೊ ! ಬೋಗುಳಕೆ ಜೀಣೆಯು
 ದೇಂ ಪೊರಗಹುದೆ ? ತೊದಲನು ಟಿಗಳಿ
 ಗಾಂ ಪುಸಿಯೆನೀ ತೊಡಕಿಸೊಗಟಿಯು ಕಿತವರನಗುರಿರೆ !

೪೮

ತಿಳಿಯದಾದೆನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ
ತಿಳಿಯ ದೇವನೆ. ಪೊರೆಯಲೀಶಿಶು
ಗಳನು ಪೊತ್ತಿಹೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳನಿಲ್ಲ ಬೇಸರವು.
ತಿಳಿಸು ಸೀಸೀಯೊಗಟಿಯರ್ಥವ
ನೆಳೆಯರೆನಗಹರೆಂತು ವೋವ್ವರು ?
ಪೊಳೆಯದರ್ಥವು ಮಗನ ಮಕ್ಕಳು, ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳೆನೆ.

೪೯

ಗಂಡು ತಾನಾಗಿದ್ದ ಪೊರನು
ಬ್ಬಂಡು ಸರಸಿಯ ನೀರ ಹಂಗನು
ಚಂಡಕಿರಣಸಂಶಯಿಂಟು ಪುತ್ರರತ್ನಗಳು
ಬಂಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಸಿಂಯೊಳು
ಬಂಡಗಡೆದವ ನಿದ್ರೆಗೆಯಲಾ
ಗಂಡು ಮುಸುಕು ತೆರದಿನಾದನು. ಸಾಲದೇ ಕಥೆಯು ?

೫೦

ಆಹುಹ ತಿಳಿಯುತ್ತಿವನು ಗಿರಿಜೆಯು
ನಿಹುಲನವ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದನೊ!
ಬಹುದು ಪೆಣ್ಣುಣಿರೂಪವಂತಿರೆ. ಮೋಣು ನಿದ್ರೆಯನು
ಗ ಹನ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಗೆಯ್ದನೊ!
ಗಹನದಲಿ ಬಳಲಿದನು, ಮಕ್ಕಳಿ
ಗಹನು ನಾನೀ ದಾಟಿ ಶಿಶುಗಳ ಸೇವೆ ದೇವನದು.

೫೧

ಎಂದು ಶಿಶುಗಳೊ ಲಿದು ಶಾರದೆ,
 ಮಂದಹಾಸದ ಪಾಲನೂಟಿಸು
 ತಂದಮಾದ ಕಟಾಕ್ಷ ಕವಚನ ತೊಡಿಸಿ, ಮೆಯ್ದ ಡವಿ ;
 ಇಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಪುತ್ರರಿರ, ನೀ
 ವೊಂದಿ ಕಪಿಸಾವ್ರಾಜ್ಯಪದನಿಯ
 ಸಂದು ಪರಸುತೆ ಮುದ್ದಿಸಿದಳಾ ಶಾಬಕಂಗಳನು.

೫೨

ದೇವಿ ಹರಕೆಯನಿತ್ತವೇಲಿ
 ನನ್ನವು ಸನ್ಮತಿಗುಡಲೆ ಬೇಯುದು.
 ಜೀವಕೋಟಿಯಲಿರ್ಪ ಮರುಕಕೆ ವಿಣ್ಣೆ ದೇವಿಯಲೇ !
 ಓನಿ ಪೊಡೆಸೋಡಿಕೈ ಬೋಸವ,
 ಕಾವ ಬಿರುದನು ತಳೆದು ಶೋಭಿಸಿ
 ರಾವು ನಿಮ್ಮಯ ನುಟಿಯ ಏವಾರ್ದೋಡೆ ನಿಲ್ಲುದೇ ಗೃಹವು ?

೫೩

ಪಾಕಶಾಸನಪುತ್ರಸಿವನ ವ
 ನಾಕಕಪಿಭಲ್ಲೂ ಕನಿಕರ
 ಕ್ಷೇಕಚಕ್ರಾಧಿಪನ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ವೇಧಸನು
 ನಾಕನಿಲಯದ ಭಟರ ಕರೆದಭಿ
 ಷೇಕಮಂ ಗೆಯ್ಯಲೈ ನೇಮಿಸ
 ಲಾಕವನುಳರು ಸಜ್ಜು ಗೊಳಿಸಿದರೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ.

೫೪

ಜಯಕೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿಪ ಕಿಷ್ಕಿಂ
 ಧೆಯನು ತಿಲ್ವದ ಘನತರದ ಸೀ
 ಮೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಬೀಡಗೆಯ್ದಿಹನು.
 ನಯನಕುತ್ಸಹವೀವ ಸೌಧನಿ
 ಚಯಗಳಿಂ ರಂಜಿಸುವ ಬೀಡಿಗಿ
 ಪಯಣಕುಜ್ಜು ಗಮಾಗಲೆಂದನು ನೆರೆದ ಸಭ್ಯರಿಗೆ.

೫೫

ಸುರರು ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ನಾಗರು
 ನರರು ಮುನಿಗಳು ಪಯಣಗತಿಯಿಂ
 ನೆರೆದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲಿ, ವಾಲಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದರು.
 ಧರೆಯು ಗಿರಿವನಗಳಲಿ ಗಹ್ವರ
 ಪರಿಸರಂಗಳಲಿರ್ದ ವಾನರ
 ರೆರೆಯನನು ಪಡೆದತುಲದುತ್ಸಹದಿಂದಲುಬ್ಬಿದರು.

೫೬

ಹನುಮ ಜಾಂಬವ ನಳನು ಮೊದಲಹ
 ವನಚರರು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಮು
 ನನುನಯದಿ ಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ವಾಲಿಯು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲು,
 ದಿನಪಸುತನೊಡಗೂಡಿ ವಾಲಿಯು
 ದಿನದಿನಕೆ ಬಲಬುದ್ಧಿ ವಿಭವದಿ
 ನನುಪಮನು ತಾನೆನಿಸಿ ತಣಿಸಿದ ಸಕಲಕಪಿಕುಲವ.

೫೭

ಇತ್ತ ಭಲ್ಲನು ಸುತರ ಮೇಲ್ಮೈಯಿ
 ನತ್ಯಧಿಕ ಸೋಗವಾಂತು, ತನ್ನಯ
 ವೃತ್ತಮಂ ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಲಿ ನಾಣ್ಣಿ ನಂದಿರಲು,
 ಪತ್ತೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತೆ ವಿಧಿಯು ಪುತ್ರನ
 ಚಿತ್ತದುನ್ನತಿಗಾಗಿ ತತ್ತ್ವದ
 ಮೊತ್ತವನು ಪರುಶನಿಸಿ ಶಾಂತಿಯ ಸೂಸಿದನು ಮನಕೆ.

ದ್ವಿತೀಯತರಂಗ

ವಿವಾಹ

ಮೊಗದ ಹೋಲಿಕೆ, ಕಣ್ಣು ಕೈಕಾ
 ಲುಗಳ ಪರಿಮಿತಿ, ರೂಪಕಾಂತಿಯು,
 ಬಗೆಯ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ವಾಲಿಯ ಪೋಲ್ತು ತಮ್ಮನಿರೆ,
 ಮಿಗುವ ಬಿಮೆಯಾವರಿಸೆ ಲೋಕವ,
 ನಗೆಯ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ, ಜಾಣರ
 ಬಗೆಗೆ ಬಿರಗನು ಸೂಸಿ, ಬಳೆದರು ಜಂಟಿದೇವರೊಲು.

೨

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೊಳು ಭೇದವ
 ಕಣ್ಣಿಗುಂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪುಡುಕುತ್ತೆ,
 ಬಣ್ಣಿ ಸಲ್ಕಾರದೆಯೆ ಸೇವಕದಾಸದಾಸಿಯರು
 ಅಣ್ಣನೆಸಕವ ತಮ್ಮನಲಿ ಮೇ
 ಣ್ಣನಿಗೆ ತಮ್ಮನದನರ್ಪಿಸಿ
 ಬಣ್ಣಗುಂದಿದ ಮೊಗವ ಬಾಗಿ ಸಿ ಮೂಕರಾಗುವರು,

೩

ಶಿಷ್ಟಮಾರ್ಗದೇ ನಡೆಯುತ್ತಾಗಮು
 ಕಿಷ್ಟವಹ ಕರ್ಮವನು ಗಿಯ್ಯುತೆ,
 ತುಷ್ಟವಡಿಸಿದರೆಲ್ಲ ದೇವರ ಕಾಲಕಾಲದೊಳು.
 ಇಷ್ಟಬಾಂಧವನಿಕರವನು ಪರಿ
 ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದರಾತ್ಮದೇಹವ
 ತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಯನೀವು ಸುಧೈಯ ಸಾಧಕದ ಬಲದಿ

೪

ಬೆಳೆದ ಹವ್ಯಕರಗಳೆ ಬೇರಿಂ
 ದಿಳಿಯನಗಲವ, ಸಾಲವ್ಯಕ್ತವ
 ನಲುಗಿ ಪರ್ಣವನೊಂದನುಳಿಸಿದ, ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ
 ತಳೆದು ತಿರಿಕಲಾಟವಾಡುವ,
 ಬಲದ ಸಾಹಸ ಲಾಘವಂಗಳ
 ಬಳಕೆ ವಾಲಿಗೆ ಸೂಸಲಾದುದು. ಪುಟ್ಟಸಿನ್ನೊವ.

೫

ಅರಿಗಳೆ ಬೆರೆಯುತ್ತ ; ಸುಬಸರ
 ಹರಕೆ ದೆಸೆದೆಯಲ್ಲ ಮೋಗಿತು ;
 ಸುರಪದಿನಪರ ಚಿತ್ತದುನ್ನತಿ ಕೋಟಿವಂದತ್ತು.
 ಧರಣಿಯೊಳು ಸದ್ಧರ್ಮ ಸಾಲ್ಕುಂ
 ಚರಣದಿಂ ನೆಲಸಿತ್ತು. ವಾಸುರ
 ವರನ ವಾಲಿಯ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲೇರಿತುತ್ಸಹವು.

೬

ತರಣಿಯೊಡನುಪ್ಪವಡಿಸುತೆ, ತ
 ತ್ವಿರಣದೊಡನೆ ಚತುಸ್ಸನುದ್ರಕೆ
 ಪರಿದು, ಸಂಧ್ಯಾಜಪತಪಾದಿಯನೊಡರಿಸುತ್ತಲವ
 ಚರಿಸಿ ವಾಯು ಮನೋಜವಂಗಳು
 ಸರಿದೊರೆಗಳಲ್ಲವೆನೆ, ರಾಜ್ಯದ
 ಭರಕೆ ವಾಲಿಯು ಸೂರ್ಯನೊಗ್ಗೈಯೇರೆ ಒರುತಿಹನು.

೭

ಸುಂದರೋನ್ನತಕಾಯಭುಜಬಲ
 ದಿಂದ, ಕಾರ್ಯೋತ್ತಮಹಕುಶಲತೆ
 ಯಿಂದ, ಸಂಪದದಿಂದ ಚಲದಂದುನ್ನತರುಮಾಗಿ;
 ಬಂದ ಸಿಹಿಮಾಕಂದವೆನೆ ಸಂ
 ಕ್ರಂದನಾರ್ಕರ ಸುತರು ಶೋಭಿಸಿ
 ಲಂದು, ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಗೆ ಸವತಿಯು ಬಯಕೆಯಾದತ್ತು.

೮

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯಿಂದಲಮೃತದ
 ಸಾರಮಂ ಗೋರುತ್ತೆ, ಸುರರಿಗೆ
 ಭೂರಿಭೋಜನಪುಕ್ಕುತಬರಾಮರನೆಸಗುತ್ತೆ,
 ಮೂರು ಲೋಕಕೆ ವೈದ್ಯಪದ್ಯೆಯು
 ಸೂರೆಗೊಟ್ಟುಪಕಾರವೆಸಗಿದು
 ದಾರಿಧನ್ವಂತರಿಯು ಪುತ್ರ ಸುಷೇಣ ಮೆರೆದಿಹನು.

೯

ಕುತ್ತಗಳ ಕಿರುಳರಿತು, ಮುದಲಿ
 ಪತ್ತಿದಾಗುಣಗಣವ, ಯೋಜನೆ
 ಯತ್ತಣಿಂ ಬಹು ಮಾರ್ಪನದರ ಫಲಾಫಲಂಗಳನು,
 ಬಿತ್ತರದೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಲತ ಯಾ
 ಕುತ್ತಗಳ ದೇಹಗಳ ಬಗೆಯರಿ
 ದಿತ್ತು ಮರ್ಧ ಸುಷೇಣ, ತಂದೆಯ ಮಾರಿ ಬೆಳಗಿದನು.

೧೦

ಆತನುದರದೆ ಜನಿಸಿ ಧರ್ಮದಿ
 ನೀತಿ ಮೊಳೆಯಿಟ್ಟಂತೆ, ಗುಣದಿಂ
 ಟ್ಯಾತಿ ಮಾಡುವ ತೆರದೆ ತಾರಾದೇವಿ ರಂಜಿಸಳು,
 ಜಾತರೂಪದ ಬೊಂಬೆ, ಸೃಪನಯ
 ಜಾತದೇರಕದ ಪಾಸೆ, ಯಾದಾ
 ರಾತ್ಯತಿಶಯದಿಂ ಸಮೆದ ಪುತ್ರಳಿಯೆಂಬ ತೆರದಿಂದ.

೧೧

೧೧ ಮಾರಿ ಭಾವಂ ಬಳೆದು ಕಾನ್ಯದ
 ಸಾರಮೆನಿಸುವ ವಿಧದಿ, ಕಾಲದಿ
 ಕಾರಮುಗಿಲೇರುತ್ತೆ ವರ್ಷದ ತೆರದಿ ನೆರೆವವೊಲು ;
 ತಾರೆಯೊಳು ಯೌವನವು ಬಾಲ್ಯದಿ
 ತೋರಿದಾ ರೂಪಾದಿ ಗುಣಗಳಿ
 ನೇರಿ ಶೋಭಿಸಿದತ್ತು. ವ್ಯಕ್ತಕೆ ಬೀಜ ಕಾರಣವು.

೧೨

ತಕ್ಕವನ ಕೈಗಿಟ್ಟು ಸುಕೃತದ
 ರೊಕ್ಕದೊಟ್ಟಿಲ ಗೋರುವುದು, ಮೇ
 ಣಕ್ಕರೆಯ ಸುತೆಯುಗಲಲಾರದ ಲೋಭ ಬೆರೆದಿರಲು ;
 ಅಕ್ಕಿಯಾಸೆಯು, ಸೆಂಟಗನ್ನವ
 ನಿಕ್ಕುವಾತುರವೆಂಬ ತೆರದಿಂ
 ದುಕ್ಕುವೆರಡುಂ ಭಾವಗಳ ಸವಿಗಂಡನಾ ಪಿತನು.

೧೩

ಅಳಿಯನೋರ್ವನ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳ
 ಗಳಿಸಿ, ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಯಿಸು
 ತೊಳಗನರಿದುಪಚರಿಸಿ, ತೃಪ್ತಿಯ ಪಡೆವ ಜಾಣೆಯೊಲು ;
 ತಿಳಿಯಮನದ ಸುಷೇಣಪತ್ನಿ ಮ
 ಗಳನು ಪರವಳೆಂದು ಫೇಳು
 ತೊಳಗ ಮುಚ್ಚುತೆ ಪತಿಯ ಸೆಳರಿಸುತ್ತಲಿರುತಿಹಳು.

೧೪

ಬಂದು ದಿನದೊಳವ್ವಾಲಿ ಗರುಡಿಯ
 ಮಂಜಿರನಲೋರಗೆಯ ಕೆಳೆಯಲ
 ನೊಂದುಗೂಡುತಲೆಸಗಿ ಸಾಧಕಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧಗಳ;
 ಏಂದು ಕೊಳದೊಳ್ ವಡಿಯನುಟ್ಟು. ಸು
 ಗಂಧ ಪುಷ್ಪವ ತಳೆದು, ಜಿನದಗ
 ಳಿಂದಲುಬ್ಬುತಲಡಿಯನಿಟ್ಟನು ರಾಜಮಾರ್ಗದಲಿ

೧೫

ಜಾರುತಿರೆ ರವಿ ಪಡುವಲದ್ರಿಗೆ,
ತಾರೆ ತಾಯಿಯ ನೇಮದಿಂದಲಿ
ಸಾರಿ ಬಂದಳು ಗೌರಿಯರ್ಚನೆಗೊಡನೆ ಕೆಳದಿಯಳ.
ಸೂರೆಗೊಂಡು ಸವಿಾರ ಬಲಿಗಳ
ಸಾರವನು ಕೆಳದಿಯಳ ಕೆಯ್ಯಿಂ,
ತೂರಿದನು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ವಾಸರರಾಜಸಿದಿರಿನಲಿ.

೧೬

ಸೇರಿತೀರ್ವರ ನೋಟವುಗಲಿತು;
ಸಾರಿ ತೊಡಕಿತು ಮತ್ತೆ ಚಾರಿದು
ದೋರೆ ನೋಟವು ಸೋಬಗನಳೆಯಿತು ನೀವಳೆಯ ತೆಗೆದು.
ಹೂತೆದೆ, ನಸು ತಡೆಯೆ ಗಮನವು,
ಹೇರೆ ಪುಲಕವು, ವೊಗವು ಬಾಗಿರೆ,
ತಾಂವಾಲಿಗಳಿವುನುರುಳರ ತೆರದೆ ಸಾಗಿದರು.

೧೭

ತೊಡಗಿ ಪೂಜೆಗೆ ತಾರೆ ಧೂಪದ
ತೊಡಕ ಬಿಟ್ಟಳು; ಹಣ್ಣು ಹೂವೆನೆ
ಮುಡಿಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಹಿಂದಮುಂದಿನ ಕ್ರಮವ ತಪ್ಪಿದಳು.
ಮಿಡುಕುತ್ತೆಳ ರಗೊಂಡು, ಕೆಳದಿಯ
ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಲಳುಕುತ್ತೆಯೊಳ
ಗಿಡದ ಗರವನು ತಿಳಿಯಳಾದುದು ಪೂಜೆ ಬಹುಬೇಗ.

೧೮

ಪೊರಟೆಲ್ಲಂ ಮನೆಗೆ ನೇಲುದು
 ಸರಗ ಬಾಯ್ಲೆ ರೆಗಿಕ್ಕಿ, ಮನದಾ
 ಪರಿಯನದುಮುತೆ ಬೀಗುತೆಡಬಲಕಿಸಿತು ಗಮನಿಸದೆ,
 ಮರೆದು ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಗೆಯ್ದುದು.
 ಸರಿದು ತನ್ನಯ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗೆ,
 ಭರದಿನೆಲ್ಲ ರಗೊಂಡು, ತಾಯಿಯ ಪದಕೆ ನಮಿಸಿದಳು.

೧೯

ಮಗಳನೆಬ್ಬಿಸಿ ನಾಕೆ ಪರಸುತೆ,
 ಮೊಗದೊಳೊಗೆದಿಹ ಮಾರ್ಪ ಕಂಡಳು.
 ಸುಗಿದು ಮಗಳನು ಲಾಲಿಸುತ್ತಲಿ ಮಧುರವಚನದಲಿ,
 ಮಗಳೆ, ದೂಸರದೇನೊ ಮೆಯ್ಯೊಳು ?
 ಮೊಗದ ಸಿರಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತೇಕೋ ?
 ತಗುವ ಮರ್ದನು ಸಂದರಾಯಿತು ಬಾರ ಪಿತನೆಡೆಗೆ.

೨೦

ಎಂದು ನಾಕೆ ಸುಷೇಣನಲ್ಲಿಗೆ
 ಬಂದು, ಪುತ್ರಿಯಳಿರವ ಪೇಳಲ
 ಮಂದಗತಿಯಿಂ ಬಂದು, ತಾರೆಯ ಹಸ್ತದೊಳು ಬಿರಲ
 ಒಂದಿಸುತೆ, ಕಣ್ ನಾಲಗೆಯ ಮೊಗ
 ದಂದವೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ, ಮೆಯ್ಯೊಳು
 ದಂದು:ಗವನವನೊಂದ ಕಾಣದೆ, ಮುಗ್ಧನಾಗುತ್ತೆ;

. ೨೧

ವಾತಪಿತೃಾದಿಗಳ ಏಷಮತೆ,
 ಧಾತುಸಪ್ತಕದೇರುಪೇರುಂ,
 ಭೂತನಾಡಿಯ ಹೊಡತವೊಂದನು ಕಾಣೆನಾ ರಮಣಿ,
 ಏತಕೀಪರ ಮೊಗದೆ ಮಾಪೋಲೆ ?
 ಕಾತರಕೆ ಸಲೆಯಿಲ್ಲ ವೃದ್ಧೇ
 ಗಾತಿಶಯಮೇಸಿಹುದೊ ತಿಳಿಯದು. ಪಥ್ಯ ತಣ್ಣುಣಿಸು.

೨೨

ಗಂಡನಾ ನುಡಿಯಲ್ಲ ನಂಬುಗೆ
 ಕಂಡುಬಾರದು ; ವೈದ್ಯರತ್ನಕ
 ರಂಡದಲಿ ವುಸಿ ಬಗೆಯಲಾಗದು ; ನಾಕೆ ಶಂಕಿಸುತ
 ಕೊಂಡು ತಾರೆಯ, ದಾದಿಯಳನೊಳ
 ಗೊಂಡು, ಮಾರ್ಗದೆ ದೇವಕುಲದೊಳು
 ಕಂಡುದೇನುಂಟೆಲ್ಲ ವನು ನೀಂ ಬಿಸಸಿಮೆಂದೆನಲು.

೨೩

ಮಾತಿನಲಿ ಮೊದಲಿಕ್ಕಿದರೆ ತಾ
 ಸೋತು ಹೋದವಳಲ್ಲ ತಾರೆಯು.
 ಭೀತಿಯಿಂದಂದುಸಿರಸಿಕ್ಕದೆ ನೆಲನ ನೋಡಿದಳು.
 ಏತಕಿಂತಿವಳೆನುತ ದಾದಿಯ
 ಮಾತನಾಡಿಪಲವಳು ಭಯದಿಂ
 ಕಾತರಿಸಿ, ತನಗೇನೊ ಎಂತೋ ಎಂದು ನಡುಗುತ್ತ,

೨೪ .

ತಟ್ಟಿ ಗೊಂಡೆನು, ಬಿಟ್ಟಿ ಮನೆಯನು,
 ಪುಟ್ಟ ತಾಯಿಯ ಬಿಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲವು,
 ಕಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವು ಒಟ್ಟಿಯೊಳು ತಾರೆ;
 ಕಟ್ಟ ಗಾಳಿಯು ತಟ್ಟಿ ಹೂಗಂ
 ಸಿಟ್ಟು ತಾರೆಯ ಮುಟ್ಟಿ ಹೋದುದು.
 ಸಿಟ್ಟಿ ಸಿಹಸಿದ ವಾಲಿ ಪೂಜೆಯು ಕಿಟ್ಟಿ ತಿಂದೆನಲು

೨೫

ಪ್ರಾಸವಲ್ಲವೆಗಳೆ ಮಿಗೆ ಪರಿ
 ಹಾಸಗೆಯ್ಯಂತೆ ತಾರೆ ಸಿಂದಳು.
 ವಾಸವಾತ್ಮ ಜನನಲು ಕಿಸಿಂ ದಾದಿಯನು ನೋಡಿ,
 ಓಸರಿಸಿ ಸರಿದೋಡಿ, ಮಂಚದ
 ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪವಡಿಸುತೆ, ದಾದಿಯ
 ಶಾಸನಕೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ, ತಪ್ಪನು ಕಾಣದಿರುತಿಹಳು.

*

೨೬

ಇತ್ತನಾಕೆಯು ಮಗಳ ಕುತ್ತವ
 ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳು ಭಾವನು ತಲಿ,
 ಮತ್ತೆ ದಾದಿಯ ಕರೆದು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು,
 ಹಿತ್ತಿಲಾಗಿಡ ಮದ್ದು ದಿಟವಿದ
 ಹೆತ್ತ ನೋಹದೆ ತಿಳಿಯದಾದೆನು.
 ಪತ್ತಿದುದ್ದೇಗವನು ತಪಿವೆನು. ಬಿನ್ನವಿಪೆ ಪತಿಗೆ.

೨೭

ಎಂದು ತಾರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಸಾರುತ
 ಲಂದಿನಾ ಸುದ್ದಿಯನು ಮರೆಯಿಸು
 ತೆಂದಿನಂತಿರಲುಣಿಸು ಕತೆಯಿಂ ತಣಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ;
 ಬಂದ ಪತಿಯಂ ಕಂಡು, ಮಾತಿಂ
 ಗೊಂದು ಪೀಠಿಕೆಗಾಗಿ ಕಾತುರ
 ದಿಂದ ನಿಂದಳು. ಮಾತನೆತ್ತನ ಭಾರ ಕಿರಿದಲ್ಲ.

೨೮

ತಾರೆಯುಂಡಳೊ ? ಅಹುದು. ಹೇಗಿಹ
 ಳಾರಯಿದು ತಿಳಿ. ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿಹ (ಳು.)
 ಳಾರಿಗಿನ್ನು ಬೈಗವು ? ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ನಿನಗೆನಗೆ.
 ಹೀರಿನೋಡಿಹ ವೈದ್ಯವಿದ್ಯೆಯು
 ಸಾರವನು ಕಂಡರಿಯೆ ! ನಿನಗಂ
 ಮಾರಿತೋರ್ವುದುಮಿರಲುಮಾಗದೊ ? ಬಹುದು ಬಹುಜಾಣೆ

೨೯

ತಿಳಿಯ ಪೇಳ್ವುದು ಗುಟ್ಟನಾಕೆಯೆ.
 ತಿಳಿಸಿ ದಣಿದೆನು ಮದುವೆ (ಗೆ.) ಗೋಹೋ !
 ಅಳಿಯನೋರ್ವನ ಪಡೆವ ಬಯಕೆಯೊ ? ತರುವೆನೊಪ್ಪಿದನ
 ಬಳಿತು ನಿನ್ನೊಪ್ಪಿದರಾಯಿತೊ ?
 ಗೆಳತಿ ನೀನೊಪ್ಪಿದರು ಕೂಡದೊ ?
 ತಿಳಿಯದೀಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಗಳೊಪ್ಪುವು ನಿನಗೆನಗೆ.

೩೦

ಒಪ್ಪೆ ಮಗಳುಂ ಪುಡುಕಿ ನೋಡುವೆ (ನು.)
 ನೊಪ್ಪಿ ಪುಡುಕಿಟ್ಟಿಹಳು. ಸರಿ, ದೊರೆ
 ತಿರ್ಪನಂತಿರೆ, ಪುಡುಕಿ ತರವಾ ಕಷ್ಟತಪ್ಪಿತಲೆ !
 ತಪ್ಪಿತಿಲ್ಲವು ದಣಿವು ; ದೂರದ
 ಲಿರ್ಪ ಚಿನ್ನವು ; ಚಿಂತೆಯದರಿಂ
 ದಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ರನ್ನಮಿಲ್ಲರೆ ದೊರಯದೇಂ ಚಿನ್ನ ?

೩೧

ದೊರೆಯ ವಾಲಿಯ ನೆಂಟು ಸುಲಭವೆ ?
 ದೊರೆಯೆ ! ನಾಂಗಳು ಬರುವರಲ್ಲಾ !
 ಬರುವರಾದೊಡವೋನು ! ತಕ್ಕವ (ಳು.) ಆ ವನ ಬಿಟ್ಟೆಂದು ?
 ಅರಿದು ಮದುವೆಯೊ ಮೇಣು ಪೆರತೋ !
 ಇರಲು ವಿಧಿಯಾ ಬರಹ ಸಾಧ್ಯವು-
 ಬರಹವದ ತಿದ್ದಿಸಲು ಬಹುದಲೆ ? ನೋಳ್ವೆನಂತಾಗೆ.

೩೨

ಗೆದ್ದು ಪತಿಯಂ ನಾಕೆ ವಾದದಿ
 ನಿದ್ದೆವೋದಳು. ಚಿಂತೆಯಿಾತನ
 ಹೊದ್ದಿದುದು. ಗೃಹಕೃತ್ಯೆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಭಾಗವಲೇ !
 ವೃದ್ಧರೆನಿಸಿದ ತಾಯಿ ತಂದೆಗ
 ಳಿದ್ದು ನಮ್ಮಯಿ ನೆಂಟನೊಪ್ಪ
 ಲ್ಕಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ಹಗುರ ಕಾರ್ಯವು. ನಾಲಿ ತಬ್ಬಲಿಯು.

೩೩

ಪಿರಿಯನೋರ್ವನ ನೆರವು ಬೇಳ್ಳುದು
ತರುವೆನೆಲ್ಲಿಂದವನ(ನು)ನೋ ಹೋ !
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವತನುಜಜಾಂಬವನಿರ್ಪ ದೊಡ್ಡಯನು.
ಇರುವುದವನೊಳ್ಳಲುಗೆ, ಬರುವನೊ
ಳೆರಕಮುಂಟಾದೊಡೆಯು, ತನ್ನನು
ಸರಿಯಬೀಯಗನಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಿಪ ಭಾಗ್ಯಬಲ್ಪಿದು.

೩೪

ನಾಳೆಯುದಯದಲವನ ಕಾಣ್ಬೆನು.
ವಾಲಿಯಾತನ ಗೆರೆಯ ಏಾರನು.
ಕಾಲಯಾಪನೆ ಶುಭಕೆ ಹಿತನುಲ್ಲೆಂದು ನೆಲೆಗೆಯ್ದು ;
ತೂಳಿದನು ಯಾಮಿನಿಯನುದಯದೆ
ಬಾಲರನಿಯೊಡನೆಳ್ಳು, ಜಾಂಬವ
ನಾಲಯಕೆ ನಡೆತಂದು, ಸಮಯವ ನೋಡುತೊಳವೊಕ್ಕು-.

೩೫

ಪತ್ತು ಸಾಸಿರಬರಿಸದಾಯುವು ;
ಚಿತ್ತದೊಳು ನೆನಪಾಯ್ತು ; ಬಂದೈ !
ಕುತ್ತ ನಿನ್ನನು ಕಾಣದಿರ್ಪದೆ ; ಕಂಡವೇಲ್ಲ.
ಇತ್ತಲೇಕೈ ತಂದೆ ? ಮುತ್ತನ
ನೆತ್ತಲುಂ ಕೇಳ್ವರನು ಕಾಣೆನು.
ಪತ್ತೆ ಬಾರೈ ; ಕುಳ್ಳಿರೆಂದನು ಜಾಂಬವನು ನಗುತ.

೩೬

ಗೆಳೆಯನಾಗಿಯೆ ಬರ್ಪೆ. ವೈದ್ಯನ
 ಬಳಕೆ ನಿನಗೊಂದಂದು ಬೇಡೈ.
 ಬಳುವಳಿಯು ನಿನಗಾಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳು ಜಾಂಬವನೇ.
 ಸುಳಿಯೆ ಸಮಯವ ಕಾಣೆ. ರೋಗಿಗ
 ಳೆಳಿತ ಬಲ್ಪಿಸಾಯು. ಕಡೆಯೊಳ
 ಗೆಳೆಯಳೋರ್ವಳ ಮದುವೆ. ಚಿಂತೆಯು ಕಟ್ಟಿತನಗೀಗ.

೩೭

ಪಿರಿಯದಲ್ಲ ಸುಷೇಣ. ನಿನ್ನಯ
 ಪರಿಯನಾಂ ತಿಳಿದರ್ಪೆ. ತಾರೆಗೆ
 ಷರಮವಿಭವದಿ ಮದುವೆಯಾಗಿಸೆ ನಾನೆ ನೀನಾಗಿ.
 ಕರೆಯಿಸೈ ದೈವಜ್ಞ ಗುರುಗಳ
 ನೆರೆಯಬೇಡಿನಾರ. ವೆಚ್ಚದ
 ಭರವು ತನ್ನದು. ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳೆ ಬಳಿಯಲೀ ಮದುವೆ.

೩೮

ಆರವು ಮರವು ಸುಷೇಣ. ಕೇಳುವುದ
 ಮರೆತೆ. ತಾರೆಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿಸೆ,
 ವರನದಾವನು ? ತಾಯಿಮಕ್ಕಳಿಗೊಪ್ಪೆ ? ಪೇಳದನು.
 ಇರುವುದನರೊಪ್ಪಿತವು. ನಿನ್ನಯ
 ನೆರವು ದೊರೆಯಲ್ಪರನು ದೊರೆವನು.
 ಪಿರಿಯದಾಗಿಹ. ದಯ್ಯ ಮದುವೆಗೆ ವರನನರಸುವುದು.

೩೯

ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನರಗು ಸಿದ್ಧವು ;
 ಚೊಕ್ಕಚಿನ್ನವದೊಂದು ದೊರೆಯಲ್
 ತಕ್ಕುದಾಭರಣವನು ಗೆಯ್ಸುವೆನೆಂಬೆಯೇಂ ಮುತ್ರ ?
 ತಕ್ಕವರಸಿಹನವನನೊಪ್ಪಿಸೆ
 ತಕ್ಕವನು ಹಿರಿಯಯ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯು
 ಸಿಕ್ಕಿಹನು ಜಾಂಬವನು. ತನ್ನಯ ಭಾರಮಿನಿತಿಲ್ಲ.

೪೦

ಭಾವು ಮುದುಪನ ಗುಡ್ಡಕೇರಿಸಿ,
 ಕೂಪದೊಳು ದೂಡಿದೆ ಸುಷೇಣನೆ ;
 ಭೂಪವಾಲಿಯನಳಿಯನಾಗಿ ಸಿಕೊಳ್ಳ ಹುಚ್ಚೇರಿ,
 ಈಪರಿಯ ನವನಾಟ್ಯನಿನ್ನದೊ ?
 ಚಾಪಲವು ಪಿರಿದಾಯ್ತು. ಬೀಯಗ
 ನೀಪರಿಯ ಸಂಧಾನಕೊಡಗನು. ನಿಲುಕದೈ ಫಲವು.

೪೧

ಕುಲದ, ತೀಲದ, ಗುಣದ, ರೂಹಿನ
 ಬಲವು ಪರ್ಮೆಯು ನಿಮ್ಮ ವಾಲಿಯ
 ನೊಲಿಸಲಿಹುವೆಂದೆಂದೆ ಬಂದೆನು. ಬಡತನಮದೊಂದು
 ಒಲಿದರಾದೊಡೆ ನೀವು ಪರಿವುದು.
 ಚಲದನೆಮ್ಮನು ತಳ್ಳಬೇಡಿ
 ನ್ನಲನು ಕೂಡದು. ಪೆಣ್ಣುಪತ್ತನ ಹೊರೆಯ ಬಲ್ಲ ರಲೇ.

೪೨

ಶೀಲಕುಲಗಳಿಲ್ಲ ಕೊಂಕು. ಎ
 ಶಾಲಹೃದಯದ ಬಳಕೆ ಬೇಡುದು.
 ವಾಲಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನು ; ನೋಟದ ಪರಿಯದೆಂತಿಹುದೋ !
 ಮೋಲೆ ಯುವಕನು. ದೊಡ್ಡಯನ ನುಡಿ
 ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡು ಹಗುರವೈಸಿರಿ
 ಲೋಲುಪತೆ ಯಾವನವು ಸೇರಿರೆ ತೊಡಕು ನಿಶ್ಚಯವು.

೪೩

ಇರಲಿ ಮಿತ್ರನೆ ನೋಳ್ವೆನಾದೊಡೆ
 ಭರವಸೆಯ ಕುಡಲಾರೆ. ದೈವದ
 ನೆರಮದೊಂದಿರೆ ನಾನೆ ಬೀಯಗನಾಗಿ ಕುಣಿಸುವೆನು.
 ಕರೆಯಿಸುವೆ ನೀಂ ಪೋಗು. ನಾನುಂ
 ಸೆರವೆ ಕಾರ್ಯಕೆ. ಕುವಲಯೇಶ್ವರ
 ದೊರೆತು ತಾರೆಯ ಸಲುಗೆ ಬರೆ ತತ್ಕ್ಷಣದೆ ಬರವುದಲೇ.

೪೪

ಎಂದು ಜಾಂಬವ ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ
 ತಂದು, ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧಭಾರದ
 ಕುಂದು ಕೊರತೆಯ ತಕ್ಕುಪಾಯಗಳಿಂದ ತಿದ್ದಿದನು.
 ಎಂದಿನಂತಿರೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವ
 ಮಂದಿಗರ್ವಿಸಿ ಭೂಪತಿಗೆ ಸಂ
 ಕ್ರಂದನನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಲೆಯ್ದಂ.

೪೫

ಜೀಯ ದೇವ ಹಸಾದ ಮುಗಿದುವು,
 ಬಾಯ ಮಾತಿನೊಂದು ವಾಲಿಯೆ,
 ಬಾ ಯೆನಗೆ, ನನಗೇನು, ನಿನಗಂತೆಲ್ಲರಿಗೆ ಏಹಿತ.
 ಕಾಯುತಲೆ ನೀಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ
 ದಾಯವನು ಬಲಬುದ್ಧಿ ತೇಜವ
 ನಾಯತದೆ ಪಡೆದಿರ್ಪೆ. ಮುಂದಿನ ಏಷಯವೊಂದಿಹುದು.

೪೬

ಬಲ್ಲೆ ದೊಡ್ಡಯ ರಾಜ್ಯಭಾರಮು
 ನೆಲ್ಲ ಬಾಲನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೆ
 ಮೆಲ್ಲ ಸಿಲ್ಲಿಂ ಸರಿದು ಯೋಗಕೆ ನಿಲ್ವರೆಂಬುದನು.
 ಸೊಲ್ಲ ಸಂದೇ ಕೆಳೆ. ಯೋಗಮು
 ನಿಲೆ ಮಾಡಿದೊಡತಾಯ್ತು. ಮನೆಯೊಳ್
 ಬಲ್ಲ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ತೊಡಕಿಗಾನಿಹೆನು.

೪೭

ಅಂತುಟಲವು ಮಗುವೆ. ಮನೆಯೊಳ್
 ನಿಂತೆ ನಾನಿಹೆ. ಗೃಹದ ಕಾರ್ಯವ
 ಸಂತಸದೆ ಗೆಯ್ವಾಕೆ ಬೇಹುದು. ಗೃಹಮದಂತಾಗೆ.
 ಮುಂತೆ ನೀಂ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಪದವಿಯು
 ನಾಂತು ನಿಲು. ನಿನಗೊರ್ವಜಾಣಿಯು
 ಮಂತಣವು ದೊರಕೊಳಲಿ ನನಗಂ ಭಾರ ನನು ಹಗೊರ.

೪೮

ಮಾತು ನಿಂದುದು. ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿ
 ಬೀತನಂದದೆ ನೋಡಿ ತನ್ನಯ
 ತಾತನನು ಲೋಚಗುಟ್ಟಿ ವೋರೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿದ ವಾಲಿ.
 ಏತಕ್ಕೆ ಮಗು? ಪೆಣ್ಣು ಪೆತ್ತವ
 ರೋತು ನಿನ್ನಯ ಮನೆಗೆ ಸುತ್ತುತ
 ಸೋತು ಹೋದರ. ತಕ್ಕ ಸಮಯದೆ ಮದುವೆ ಬಲ್ಲೊಗಸು

೪೯

ಎನಲು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಕುಗ್ಗಿದ
 ದನಿಯನೆಂದನು ವಾಲಿ. ಬೆರಲಿನ
 ಕೊನೆಯ ತಿಕ್ಕು ತಲೆಣಿಕೆಗೆಯ್ದನು ಪತ್ತು ಸರಿಯಾಯ್ತು.
 ಮನವ ಪೇಳು. ಸುಷೇಣನಿಂದನ
 ದಿನದೆ ತಾರೆಗೆ ವರನ ಬೇಡಿದ
 ನೆನಗೆ ಸಮ್ಮತ. ನೀನುಮವಳನು ಕಂಡು ನೋಡಿರುವೆ.

೫೦

ಬೆಚ್ಚಿದನು. ದೊಡ್ಡಯನ ನೋಡಿದ
 ನಿಚ್ಚೆಯಿಂದಲಿ. ತನ್ನ ಮನವನು
 ಮುಚ್ಚುವಂತಿರೆ ಮಾನಮಿರ್ದನು ಚಣದ ಪರಿಯಂತ.
 ಇಚ್ಚೆ ದೊಡ್ಡಯಗಂತಿರಾಗಲಿ
 ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇನಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಯ
 ಬಿಚ್ಚೆ ಗೆರೆಯನು ಮಾರನೆಂದನು ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟಾಯ್ತು.

೫೧

ಬದ್ಧತೆಲ್ಲರ ರೊಟ್ಟಿ ತುಪ್ಪಕೆ.
 ಮುದ್ದುಗುವರನ ಹರಸಿ ಕಳುಹಿದ.
 ಸಿದ್ಧವಾದುದು ಮದುವೆಯಣಿ ಚಾಂಬವನ ಮತದಂತೆ.
 ಶುದ್ಧಲಗ್ನವ ನೋಡಿ ವಾಲಗೆ
 ಮುದ್ದುಮಗಳ ಸುಷೇಣಿಸತ್ತನು.
 ಭದ್ರಶುಭಮಂಗಲದ ಅತೆಗಳು ಪರ್ಬೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ.

೫೨

ಮದುವೆ ಎಸ್ತರ ದೊಡ್ಡತಂದೊಡೆ
 ಮೊದಲು ತೆರೆಮರೆದೆಗೆದು ನೋಡುವ,
 ವಧುವು ಪೂಸನ ಮಾಲೆಯಿಕ್ಕುವ, ಧಾರನೀರರವ,
 ಮದವಣಿಗೆ ಕೈವಿಡವ, ಜೊತೆಯೊಳ
 ಗೊದಗುತೇಳಡಿಯಿಡುವ ಹಬ್ಬಕೆ
 ಪಡೆದು ಜಾಣರೆ ನಿಂದರೆಲ್ಲ ರಗಾಯ್ತು ಸಮಯೊಟ.

೫೩

ಸರಸಮದ ಸುಗ್ರೀವ ತಮ್ಮಗೆ
 ಸರಿದೊರೆಯ ಪಣ್ಣಣಿಯನಾರಸಿ,
 ಸರುವರೊಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ಪರಿಣಯಮೆಸಗಿದನು ವಾಲ.
 ದೊರೆಕೊಳಿಸಿ ವಿವಿಧೋಪಧೋಗವ
 ಮರೆನುದಾರಯ್ಯನನ ಎಭವಕೆ
 ಹಿರಿದು ಹಿಗ್ಗಿದ. ಸೇರೆ ರಕುತವ ಹಂಚಿ ಹುಟ್ಟಿಹನು.

೫೪

ಒಕ್ಕಲೆನಿಸಿತು ಮನೆಯು, ಸುಕೃತವ
 ನೊಕ್ಕಿ ಸವಿಗಂಡುಂಡು ತಣಿದರು.
 ಚಿಕ್ಕಮಗುವಂಗದನು ತೊಡವೆನಿಸುತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿದ.
 ಉಕ್ಕಿದುತ್ತಹದಿಂದ ಜಾಂಬವ
 ತೆಕ್ಕೆಯುಲಿ ಹೆಗಲಲ್ಲ ಶಿರದೊಳ
 ಗಿಕ್ಕಿ ವೆರದನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲೆಗೆ ದೊರೆವ ಹಾಹಯಸು.

೫೫

ಮೊಗದಿನೆನ್ನನು ಹೋಲುತಿಹನಿವ.
 ನಗುವ ಕಣ್ಣನು, ಮೂಗುತುಟಿಗಳ
 ಸೊಗಸ ಸೋಡುವುದೆಂದು ತಾರೆಯು ನುಡಿದು ತೋರುತಿರೆ,
 ಅಗಲವಾದೆದೆಭುಜದಿ ಕೈಕಾಲ್
 ಸೊಗಸಿನಿಂ ತನ್ನಂತಿರೆನ್ನಲು
 ಜಗಳ ನನು ಮೊಳೆಯಾದುದೀಚೆಗೆ ಗಂಡಹೆಂಡಿರೊಳು.

ತ್ಯತೀಯತರಂಗ

ವಿಜಯ ಮತ್ತು ನೈಹ

ಬಮ್ಮನದಿ ನಡೆಯುತ್ತೆ ರಾಜ್ಯದ
 ಸೊಮ್ಮನಿವ ಫಡಿಯಾಗಿ ಪೆರ್ಚಿಸು
 ತುಮ್ಮಹದಿ ಬಂಡಾರದಂಬಿಸಿ, ವಾಲಿಭೂಮಿಪನ
 ನೆಮ್ಮಿಸುಖಶಾಂತಿಗಳ ಪಡೆಯುತ್ತೆ,
 ತಮ್ಮೊಳಂತಕಲಹಮಿಲ್ಲದೆ,
 ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬಾಳ್ವೆಯಲಿ ತಣಿದರು ವಾನರರು ಸತತ.

೨

ದಾನವರು, ಮಾನವರ ಮುನಿಗಳು
 ವಾನರೇಶನ ರಾಜ್ಯದೆಲ್ಲೆ ಯು
 ಕಾನನದೊಳಲ್ಲೆ ನೆಲಸಿದರಿದನು ಕವಿವರರು
 ವಾನರೇಂದ್ರಂಗರಿಕೆಗೆಯ್ದರು.
 ಕಾನನಪ್ರಾಂತದೊಳು ಸೌಖ್ಯ
 ಕ್ಷಾಣಿಯಂ ಪರಕೀಯರಿಂ ಬಹ ಶಂಕೆ ಮೂಡಿದುದು.

೩

ಕರೆಯಿಸಿದ ಸನ್ಮಂತ್ರವರ್ಗವ
 ನರಿಕೆಗೆಯ್ದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದ
 ಪರಿಯ ಪರದೇಶಿಗಳ ಗಮನಾಗಮನದಿರಿಕೆಗಳ.
 ಸರುವರುಂ ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತದ
 ನೆರೆಯನಿಗೆ ತಮತಮ್ಮ ಮತಗಳ
 ನರಿಕೆಗೆಯ್ದರು. ವಾಲಿತೀರ್ಪಿಗೆ ಸರುವರೊಪ್ಪಿದರು.

೪

ಸರರ ಸುಳಿವಿಂ ರಾಜ್ಯಚಕ್ರ
 ಕ್ಷರೆಯು ಸಿಲ್ಪಿದ ತೆರದೆ ದುಡುಕುಂ
 ಟಿರೆಯದೊಂದನು ವನದೆ ತಪನುಂ ಗೆಯ್ಯಮುನಿವರರಿಂ
 ಇರದು ಬಾಧೆಯು. ಸುತ್ತಮವದಿರು
 ಸರಳರಂತೆಯೆ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗ
 ಳಿರಿಕೆಯಾಕೃತಿಧರ್ಮ ಜೀವನದಿಂದ ಸರಿಸವರು.

೨೯

ಸೀತಿಯಂತರ ಸಲ್ಲೆ ಬೀಯುದು.
 ಮಾತುಕತೆಯಿಂ ಮುನಿಗಳೆಮ್ಮಂ
 ಪ್ರೀತಿಸುತೆ ಸನಾತ್ಮಗದೋರಿಸಿ ಕಾವರದರಿಂದೆ
 ಓತು ನಡೆವುದು ಮೇಲು. ದಾಸವ
 ಭೀತಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಪದೊಳ್
 ಶಾಂತಿಯಿಂ ನಿಲ್ವಂತೆ ನೆರವಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಪುದು

೬

ಇನ್ನು ರಕ್ಕಸರನ್ನು ಧರ್ಮವ
 ವನ್ನಿ ಸರು. ವಾಸರನರರ್ಕಳ
 ಗನ್ನಗತಕಗಳಿಂದ ಕಾಡತೆ, ಕೊಂದು ಕೂಗುವರು.
 ಪನ್ನಗನ ಪಾಸಿನೊಳು ಸೇರಿಸೆ
 ಬನ್ನ ತಪ್ಪಿದುದಲ್ಲ. ದೈತ್ಯರ
 ಪನ್ನ ತಿಕೆ ಪುಗದಂತೆ ದಂಡಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವುದು.

೭

ದಡಿಗರಕ್ಕ ಸರನ್ನು ನಾಡಿನ
 ಗಡಿಗೆ ಕಾಲಿಡದಂತೆ ದಂಡಿಸಿ,
 ಕಿಡುಕರುಪಟಲ ತಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ಚಿಚ್ಚರದಿನಿಯುದು.
 ಕಡ್ಡುಗಿ ಮಾಯೆಯ ಒಲದಿ ಮುಂದ
 ಕ್ಕಡಿಯನಿಟ್ಟೊಡೆ, ನಾನೆ ದಂಡಿಸೆ
 ನೂಡನೆ ಮೈಗಾವಲಿಗೆ ಸೋದರನಿಹನು ಸುಗ್ರೀವ.

೮

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞೆಗೆ ಮಣಿದು ಶಿರಗಳ
 ಗಡಿಯ ಕಪಿನಾಯಕರು ರಕ್ಕಸ
 ಗಡಣ ಕೆಡೆಗೂಡದಂತೆ ಕಾವಲ ಬಲಿದು ಕಾಯ್ದಿಹರು.
 ಒಡೆಯ ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ಗೋಲಭ
 ನೆಡೆಯ ಸಹ್ಯದ ಶಿಖರ ವರದೊಳ್
 ಪಡೆವೆರಸು ನಡೆತಂದು, ಸುಶ್ರಮಗೊಂಡನೊಂದು ದಿಸ.

೯

ಮಳೆಯ ಜಗಿಯೊಡನಗಲೆ ಬೀಸರ,
 ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲೊಡನೇರೆ ಹಾಸವು,
 ನಳಿನಿಯೊಡಬಿಚ್ಚುತ್ತೆ ಕಂಗಳು ನೋಡೆ ದೂರಗಳ ;
 ತಿಳಿಯ ಹಸುರಿಸ ನೆಲದ ಸಿರಿ ಬಾಂ
 ದಳದ ನೀಲದ ಕೆಳಗೆ ತವಕಿಸೆ,
 ಸೆಳೆದುದೆಲ್ಲರ ಮನವ ಶರದವು. ಕಾಡು ನಾಡಾಯ್ತು.

೧೦

ಎತ್ತಿ ಕೊರಲನು ಪಾಡಿ ಕೋಗಿಲೆ,
 ಮತ್ತ ಗಾಸದಿ ಬಂಡುಣಿಯು, ಪರಿ
 ಯುತ್ತೆ ತಂಪನು ಕಂಪನೀಯುತೆ ಪವನ ಗೋಲಭನ
 ಬಿತ್ತರದನುಪಚರಿಸೆ, ಪಡೆಯೊಡ
 ನತ್ತಲೇ ಕೆಲಕಾಲ ನಿಂದನು.
 ಮತ್ತಭಟರಲ್ಲ ನಿಹರಿಸಿ ತಣಿಯುತುಬ್ಬಿದರು.

೧೧

ಸಾಲು ಬೆಟ್ಟಗಳಡರಿ, ನಿರ್ಘೋರ
 ಕೂಲದೊಳು ವಿಹರಿಸುತೆ, ನೀರೊಳು
 ಕೇಲಿಗಳನಾಡುತ್ತೆ, ಫಲಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನೆಲ್ಲ
 ಲೋಲರವದಿರು ಸೊರೆಗೊಂಡರು.
 ವಾಲಿಭಟರದ ಸೈಸಲಾರದೆ,
 ಗೋಲಭಗೆ ಪಡೆವೆರಸು ಸರಿಯುಳ್ಳೀಳಿಸಲ್ಕುವನು

೧೨

ಗಿರಿವನಂಗಳು ಮರದ ಹೋರುಗ
 ಳೆರೆಯರಿಲ್ಲದ ಪುರುಳು; ಪಡೆದವ
 ರೆರೆಯರದರಿಂ ತಾನೆಯಧಿಸತಿ ವಾಲಿಯೆತ್ತಣವ ?
 ಎರೆಯನೆಂಬುದಕಿಲ್ಲ ಬುಡ. ನೀಂ
 ತೆರಳಬೇಡುದು ಬಂದ ಹಾದಿಯೊ
 ಳಿರದೆ ಪೀಡಿಸಲುಗಿವೆ ನಿಮ್ಮಯ ನಾಲಗೆಯನೆಂದ.

೧೩

ಒಡನೆ ಕೈಕೈಹತ್ತಿ ಕಪಿಗಳ
 ಗಡಣವನು ಗಂಧರ್ವರಾಜನು
 ಜಡಿದು ಮುರಿಯಲ್ಕುವರು ವಾಲಿಗೆ ಸುದ್ದಿಯರುಪಿದರು.
 ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ನಡೆತಂದು ಕಪಿಗಳ
 ಗಡಣದಿಂದೊಡಗೊಡಿ, ಗೋಲಭ
 ನೊಡನೆ ಕಾಳಗವಾಡೆ ಸಿಲ್ಲ ತ್ತೆಂದನಾತನಿಗೆ.

೧೪

ಎಲವೊ ಗೋಲಭ, ನಮ್ಮ ನಾಡನು
 ಸಲುಗೆಯಿಂ ಪುಗುತರ್ಪದಲ್ಲವು;
 ಛಲದನೆಲಸುವುದಲ್ಲ: ಭಂಗಮನೆಮ್ಮ ಜನಕಲ್ಲ
 ಒಲುಮೆಯಿಂದಾಗವುದುಮಲ್ಲವು;
 ತೊಲಗಲಿಲ್ಲಂ ಬೇಗ ಸೌಖ್ಯವು.
 ಛಲವ ತೊಟ್ಟೊಡೆ ತಲೆಯ ದಂಡವ ಕೊಳ್ಳನೆನಲಿವನು

೧೫

ನಿಮ್ಮ ಮಂದಿಯ ಬಲ್ಲೆ. ಕೋಡಗ
 ನೆಮ್ಮ ನಾಡಿನೊಳಿಲ್ಲ. ಪಿಡಿಯು
 ತ್ತೆಮ್ಮ ನಾಡಂಗುಯ್ದು ನಿನ್ನಂ ಪಂಚರದಲಿಟ್ಟು,
 ಉಮ್ಮಹದಿ ಪಣ್ಣಾಯನುಣಿಸು
 ತ್ತೆಮ್ಮವರ ಬಿನದವನು ಪೆರ್ಚಿಪೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಪಿಡಿಯಲ್ಪಲೆಯನಿಕ್ಕುವ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿತೆನೆ

೧೬

ಸಿಲುಕಿ ನಿನ್ನಯ ಬಲೆಗೆ ನೀನೇ
 ಚಲಿಪ ಯೆಲ್ಲಿಗೆ? ಧರ್ಮದೇವನ
 ನೆಲೆಯ ಭೋಗವನುಣ್ಣೆ. ಸಗ್ಗದಲಬಲೆಯರ ಹಿಂದೆ
 ಅಲುಗಿ ತಾಳವ ಕುಣಿಸಿ ತೋಳ್ಗಳ
 ಬಲವ ನುಡಿಗಳ ಕೊಂಕ ಕಲ್ತುಹ.
 ಸಲುಗೆಯಲ್ಲವು ಯುದ್ಧ. ಬದುಕನು ನೀಗಬೇಡೆಂದ.

೧೩

ನಾಕಿಗನ ಪೊಗಳುತ್ತ ನುಡದವ
 ವೇಕಿಗಿದೆಕೋ ಮೆಚ್ಚು. ಹೃದಯದೆ
 ಜೋಕೆಯಿಂದದ ಧರಿಸುತ್ತನ್ನ ತ ಪದವ ಸೀಂ ಸೇರು.
 ಆಕವಾಳತನಕ್ಕೆ ಮತ್ತರ
 ಮೇಕೆ ? ವಾಲಿಯೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಗುಣ
 ದೇಕದೇಶವ ತೋರ್ಪೆನ್ನತೆ ಸುರದ ಸರಳುಗಳ.

೧೪

ಸರಲ ಮಳೆಯಂ ವಾಲಿ ಹೆಮ್ಮರ
 ಗಿರಿಯ ಶಿಖರಗಳಿಂದ, ವಾರಸು
 ತೆರಗಿ ಗಿಡುಗನ ತೆರದೆ ಬಲ್ಲಗಳ ಮೂಡಿಗೆಯನಸಿಯ
 ತುರಪದಿಂ ಪುಡಿಗೈಯ್ಕೆ, ಕೋಲ್ಗಳ
 ಭರವಸೆಯು ದೂರಾಯ್ತು. ತೋಳ್ಗಳ
 ಬುರುಬನೊರೆಹಚ್ಚಲೈ ನಿಂದನು ಗೋಲಭನು ಕರಳಿ.

೧೫

ಚರಿಸಿ ಹೊಯ್ದರು, ಹೊಯ್ದು ಜರಿದರು,
 ಜರಿದು ತಿಸಿದರು, ತಿಪಿದು ಹೊಕ್ಕರು,
 ಹೊರಳಿ ನುಗ್ಗಿ ರೆತ್ತಿ ಕುಕ್ಕಿದರುಕ್ಕೆ ಕಡುಗೋಪ.
 ಮರೆಯುತ್ತೆಳ್ಳ ರಗೊಳುತೆ ನಿಂದರು.
 ಸರಸಮದ ಹೊಯ್ದಾ ಟಮಮರರೆ,
 ಬಿರಗನಿಂ ಕಪಿಗಡಣ ದೇವರ ನೆರವ ನೋಡಿದುದು.

೨೦

ಅಟ್ಟಿ ಧಾವಿಪರೆಡಬಲಂಗಳ;
 ದಿಟ್ಟಿಯನ್ಯವ ನೋಡಿ ನೋಡದು.
 ಮುಟ್ಟಿ ಬರ್ಪರು ಬೀಳದೊರ್ವನ ನುಡಿಯು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ,
 ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲ್ಪಾಯ್ದೊರ್ವನೋರ್ವನ
 ದಟ್ಟಿಪರು; ಪರಣಾಮವರಯರು.
 ಸಿಟ್ಟಿ ಸಮರದ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆಯೆ ಪೆರ್ಚಿದುದು.

೨೧

ಪಗಲು ಬೆದರಿತು, ರಾತ್ರಿಯೋಡಿತು.
 ಸುಗಿಯೆ ಬೇಸಗೆ, ಮಳೆಯು ಜಾರಿತು.
 ಚಿಗಿದು ಹಾಯ್ದು ಶರದ, ಹಿಮಶಿಶಿರಂಗಳೋಡಿದುವು.
 ದಿಗಿಲು ಮಿಗೆ ಪದಿನೈದು ವತ್ಸರ
 ಮಗಲೆದುವು, ಜಯಸಿದ್ಧಿಗೋಸುಗ.
 ಬಗೆಯದೊಂದನು ರಣದ ಯೋಗದೆ ನಿಂದು ಹೋರಿದು.

೨೨

ವಾಲಿಗೋಲಭರಂತು ವೋರಲ್,
 ಸೋಲುಗೆಲ್ವನ ಪರಿಯನಿತರರು
 ತೋಲನದಿ ತಿಳಿಯದಿರೆ, ಪದಿನಾರಸೆಯ ವತ್ಸರವು
 ಗೋಲಭಗೆ ನಾಕದೊಳು ಸೌಖ್ಯದ
 ಮಾಲೆಯಿತ್ತುದು. ಭೂಮಿಭಾರವ
 ವಾಲಿಗಂ ಗೆದ್ದವಗೆ ಪೇರ್ಪುದು. ಗೆದ್ದು ಸೋತನಿವ.

೨೩

ಉಕ್ಕಿದುತ್ಸಹದಿಂದ ವಾಲಿಯು
 ಹೊಕ್ಕು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯನು ಪಗೆಗಳ
 ನೊಕ್ಕಲಕ್ಕು ತಲಿದ್‌ನಿತ್ತಲು ವಿಶ್ವವಸಸುತನು,
 ಸೊಕ್ಕಿ ರಾವಣನೆಂಬ ದೈತ್ಯನು
 ಮಿಕ್ಕ ತಪದಿಂದೊಲಿಸಿ ಬೊಮ್ಮನ,
 ಹೊಕ್ಕು ಲಂಕೆಯ ಯಕ್ಷರಾಜನ ಪುರವ ಕೈಕೊಂಡ.

೨೪

ಮತ್ತನಾದನು ವರದಿ. ಪುಷ್ಪಕ
 ಮೆತ್ತಲಂ ಕೊಂಡುಯ್ಯೆ, ದಿಗ್ಬಲಿ
 ಯಿತ್ತು ದಿಗ್ಗು ಯಮೆಂಬ ಪೆಸರಿಂ ನರರ ಭೂಮಿಪರ,
 ಎತ್ತಲಂ ಜಯಮಾಂತು ದೇವರ
 ಪತ್ತನವ ಕೈಸೊರೆಗೊಂಡನು.
 ಪತ್ತುದೆಸೆಯೊಳೆ ಜನರ ಹಾಹಾರವವು ಪರ್ಬಿದುದು.

೨೫

ನಾಡಿನರಸರ ಮೂಗ ಹರಿದೆನು
 ಕೋಡಗನನಾ ವಾಲಿಯೊಬ್ಬನ
 ಕಾಡಿ ಕುಕ್ಕುವೆನೆಂದು ದಶಮುಖ ವರವಿವಾನದಲಿ
 ಓಡಿ, ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲಿ ಕಾಣದೆ.
 ಕೂಡೆ ತೆಂಕಲ ಕಡಲ ತಡಿಯಲಿ
 ಕಾಡಿನೊಡೆಯನನವನು ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸ್ತಿಯಲಿ ಕಂಡ.

೨೬

ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ನಿಲುವ, ತುಂಬಿ ವಿ
ಶಾಲವಾಗಿರ್ಪೆದೆಯ, ಲೋಹದ
ಲಾಳಮುಂಡಿಗೆಯಂತೆ ದೃಢತರದೀರ್ಘಬಾಹುವಿನ,
ತಾಲದಂತಿಹ ತೊಡೆಯ, ಕಿರುಕರ
ವಾಲದಂತಿಹ ನಖದ, ಭೀಮನ
ವಾಲಯನು ಮರೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದನೆವೆಯನಿಕ್ಕದೆಯೆ.

೨೭

ನಾಕಿಗರ ನೊರೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದೆ,
ಲೋಕಪಾಲರ ಸರಕುಗೆಯ್ಯೆನು.
ಭೀಕರನನಿಂತೊರ್ವನನು ನಾಂ ಕಂಡೆನಿಲ್ಲ ವಹಾ !
ಆಕೆವಾಳನೆ ನಿಜವು, ಸಮರವು
ಸೂಕದಿವನೊಳು. ಕಪಟವೃತ್ತಿಯೆ
ಬೇಕು ಗೆಲ್ಲೊಡೆ. ಪಿಡಿವೆನನ್ನು ತೆ ಬಿಂಗಡೆಗೆ ಬಂದ.

೨೮

ಪತ್ತು ಶಿರಗಳ ಕರ್ಗಿಸಿದನಿ
ಪತ್ತು ಕೆಯ್ಗಳ ಕೊಂಕುಗೆಯ್ದನು.
ಪತ್ತುಮೂಗಿಂದುಸಿರನಿಕ್ಕದೆ, ತೆರದ ಕಣ್ಣೆಂದೆ
ಚಿತ್ತಮಂ ಸ್ಫುರಗೆಯ್ದು, ಕಾಲ್ಗಳ
ನೆತ್ತಿ ಬಿರಲಿಂ ನಡೆದು ವಾಲಯ
ಪತ್ತೆ ಸೇರ್ದನು ವಕ್ರವಾಮನನಾಗಿ ರಾವಣನು.

೨೯

ಸೂರಿಯನಿಗಿದಿರಾಗಿ ಬೊಗಸೆಯ
 ನೀರನೆತ್ತುತೆ ನಿಂದ ವಾಲಿಯು,
 ಪೇರುರವ ನಿರ್ಪತ್ತು ಕೆಯ್ಯಿಂ ಬಿಗಿದನವನೆಡದ
 ತೋರತೋಳಿಂದವುಕೆ, ಕೌಂಕುಳ
 ಸೇರಿ ಕೆಯ್ಯಿಂ ಕರ್ಪ ಗಾಣಕೆ
 ತೂರಿಸಿದ ಪರಿಯಾಯ್ತು. ಕೆನ್ನೀರ್ಪರಿಯೆ ರಸವೆನಲು.

೩೦

ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಭರದಿ ಕೆಯ್ಯಿಂ
 ಬಡಿದು, ನಖಗಳಿನಿರಿದು, ಪದದಿಂ
 ತೊಡರಿ, ದಾಡೆಯನೂರಿ, ಚೇರಿಟ್ಟಾರ್ಪದನಾ ದನುಜ.
 ಗಿಡುಗ ನಭದೊಳ್ ಪಕ್ಕಿಯೊಂದಂ
 ಪಿಡಿದು ಪಾರುವ ತೆರದಿ ವಾಲಿಯು
 ನಡೆದನಂತಗೆ ಹರಸ ಶೈಲದ ರುಚಿಯು ಮರಕಳಿಸೆ.

೩೧

ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿದನಿಲ್ಲ. ಸಂಧ್ಯೆಯ
 ಮಾಡದೆಯೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ವನದಲಿ
 ಮೂಡಲಿಲ್ಲ ಬೈಗವು. ಕಿರುಕುಳದಿಂದಲವನೆರ್ಡೆಯು
 ಕೋಡಲಿಲ್ಲವು. ಬಿಗಿಯ ಬಲಿಯು
 ತೋಡಿ, ನಾಲಕ್ಕುಂ ಕಡಲಸಿಯಮವ
 ಮಾಡಿ, ಕಿಪ್ಪಿಂಧೆಯನು ಸೇರುತೆ, ಕಯ್ಯಿ ಸಡಿಲಿಸಿದ.

೩೨

ಧರೆಯನಪ್ಪುತೆ ಮುಚ್ಚಿ ವೋದನು.
 ಕರಗಿತಂತಃಕರಣ ವಾಲಿಗೆ.
 ಪರಜನಕೆ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಂಗೆಯ್ಯೆ ಬೆಸೆಸಿದನು.
 ಹರಿಗಳಜ್ಜರಿಗೊಂಡು ನಿಂದರು.
 ಕಿರುಗುವರಸಂಗದನು ತಲೆಕಣ್
 ಕರಗಳನು ಮೂರೆಂಟುನಾಲ್ಕೆಂದೆಣಿಕೆಮಾಡಿದನು.

೩೩

ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ಸುಳಿದು ಮೆಯ್ಯೊಳ್
 ತ್ರಾಣಗೂಡಿತು. ನಯನಮರಳಿತು.
 ಕೋಣಪನು ನೋಡಿದನು ಬಳಸಿದ ಕಪಿಗಳೋಳಿಯನು.
 ಕಾಣದೊಂದನು ಕಡೆಗೆ ಚಿಂತಿಸು
 ತೂಣಯವನರಿದೆದ್ದು, ತಪ್ಪನು
 ವಾಣಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಸಿದಿರಲಿ ಕಯ್ಯೆ ಜೋಡಿಸಿದ.

೩೪

ಪತ್ತು ತಲೆಗಳ ಘನತೆ, ಮೇಣಿ
 ಪತ್ತು ತೋಳ್ಗಳ ಬಲೈ, ಸತ್ಯದ
 ಮುತ್ತಯನ ವರಮೆಂಬ ಮೂರುಂ ಪೆರೈಯಿಂ ತಾನು
 ಮುತ್ತಣಾಲೆಯ ಜೈಸಿ, ದೇವರ
 ತೊತ್ತುಗೆಯ್ದನು. ನಿನ್ನ ಹೋಲುವ
 ಶಕ್ತನೊರ್ವನ ಕಾಣದಾದೆನು. ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿವುದು.

೩೫

ಈಶನೋರ್ವನ ಕಂಡೆನಾಗ. ಕ
 ಪೀಶನೋರ್ವನನೀಗ. ಭುಜಬಲ
 ಮಿಸಲಾದುದು ನಿವಗೆ. ಕಪಟವ ತೋರ್ದೆ ನಾಂ ದಿಟವು.
 ಬೇಸರಂಗೆಯಬೇಡ. ಕಳೆತನ
 ದಾಸೆಯಿಂ ಕೈಚಾಚಿ ನಿಂದಿಹೆ.
 ಸಾಸಿ ಪಿಡಿ ನೊಂದಿರ್ಪ ಕಯ್ಯಳನಮೃತಹಸ್ತದಲಿ.

೩೬

ದಾಸವರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ತಡಕಲು
 ಮಾನನಿಧಿ ನೀನೋರ್ವನಹುದೈ.
 ಜಾಣತನದಿಂ ಕಿಲುಬನೊರಸುತಲೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿರುವೆ.
 ನಾನು ತಾನೆಂದೆಂಬ ಭೇದವು
 ಹೀನವಾದುದು. ಮಿತ್ರನೆಂಬಭಿ
 ಮಾನ ಮೊಳೆದುದು. ವಹ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ನಿಲಲಿ ಕೆಳೆಗಿಂದ.

೩೭

ಬೆಳಗಿದನು ದೆಸೆದೆಸೆಯ ವಹ್ನಿಯು.
 ಬಳಸಿದರು ಬಳಿಕೀರ್ವರವನನು.
 ಕೆಳಗೆ ಕೈಕೈ ನೀಡಿ ಗಾಢಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದು,
 ಅಳೆಯೆ ಕೀಳ್ಮೆಲೆಂಬ ಭಾವವು,
 ಸುಳಿದು ಪಲವಡಿಗಳನು, ತಮ್ಮಯ
 ಕೆಳೆಗೆ ಕಡುಪಂ ಬಲಿದು ನಿಂದರು ವಾಲಿದಶಮುಖರು.

ಚತುರ್ಥತರಂಗ ಶಾಪ ಮತ್ತು ಅಂತಃಕಲಹ

ಅಕ್ಕರಿಂ ರಾವಣನು ನೇಹದ
 ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿಗಂಡು ತೆರಳಿದ
 ಸುಕ್ಕಿದುತ್ಸಹದಿಂದಲಿರಲಿವನತ್ತ ಮಯಸುತನು
 ಸೊಕ್ಕಿ ದುಂದುಭಿಯೆಂಬ ದೈತ್ಯನು
 ತಕ್ಕವನನಿದಿರಾಳನರಸುತೆ,
 ಪೊಕ್ಕು ನೀರಧಿನಾಥಶಿಬಿರವ ಕಾಳಗಕೆ ಕರೆದ.

೨

ದುರುಳನೀತಗೆ ತಕ್ಕ ಧೂರ್ತನ
 ನರಸಿ ತೋಳಿನ ತೀಂಟೆಗಳೆವೆನು.
 ಸರಿಸಮದೆ ನಂದಿನಗೆ ಕಾಳಗಗುಡುವ ಮನಮಿಲ್ಲ,
 ತೆರಳಲಿವನೆಂದೆನುತೆ, ವಾರಧಿ
 ಯ:ರಸ ಮನ್ನಿಸಿ, ಜಡರು ನಾಂಗಳು ;
 ದೊರೆಯಹನು ಹಿಮವಂತ ಸಾರದೆ ಬಿಜಯಗೆಯ್ದುದೆನೆ.

೩

ಅಂಬುಧಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆಯು
 ತ್ತಂಬರವ ಮೊಳಗಿಂದ ಪದದಿಂ
 ಕುಂಭಿನಿಯ ಭೇದಿಸುತೆ ಪೊಕ್ಕನು ಶೈಲರಾಜನನು.
 ತುಂಬುಕೆಯ್ಗೆನೆತ್ತಿ ಶಿಖರವ
 ನಂಬುಧಿಗೆ ಬಿಸುಡುತ್ತೆ, ಕೋಪಾ
 ಡಂಬರದಿ ಕಾಳಗಕೆ ಕೂಗಿದನದ್ರಿರಾಜನನು.

೪

ಮತ್ತದನುಜಗೆ ಬಾಹುಯುದ್ಧಮ
 ನಿತ್ತು ಪಡೆಯುವ ಪದವಿಯೇವುದೊ !
 ಕುತ್ತವಿದ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೆ ಮೇಲು ತನಗೆಂದು,
 ಹತ್ತಿರಕೆ ಕರೆದವನ, ದುಂದುಭಿ,
 ಮುತ್ತನೆನ್ನೊಳ್ ಸರಸಮೋಕ್ಷೈ ?
 ಇತ್ತ ನಿನ್ನಯ ನೆಲೆಗೆ ಸೊಗಸಿನ ತಾಣಗಳನೀವೆ.

೫

ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನಹುದು. ವಾಲಿಯ
 ಭುಲ್ಲವಣೆ ಬಿರುಸಾಯ್ತು. ನೀನಿರ
 ಲಿಲ್ಲ ತನಗಂ ನೆರವು. ಮಂಗನ ಕಾಟ ತಪ್ಪುವುದು.
 ಇಲ್ಲೆ ನೀಂ ನೆಲಸೆನಲು, ವಾಲಿಯ
 ಸೊಲ್ಲನಡಗಿಸುವೆವೆವರೆಗಂ
 ನಿಲ್ಲೆ ನೆಲ್ಲಿಯುಮೆಂದು ಕಿಷ್ಟಿಂಥೆಯನು ಸೇರಿದನು.

೬

ಬೇವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿದ್ರಾ
 ದೇವಿಯರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಯ
 ಸೋವನೆಲ್ಲವ ಮರೆದು. ಶಾಂತಿಯ ಪರಮಸೀಮೆಯೊಳು
 ತಾವೆ ತಾವಾಗಿರುತೆ, ರಜನೀ
 ದೇವಿಯರ ಮೌನಕ್ಕೆ ಘನತೆಯ
 ತೀವಿ ವೊಡಮಟ್ಟಿರೆ, ನಿಶೀಥಿಯ ಸಮಯದಲಿ ದನುಜ,

೭

ತೋರಣವನಡಗಟ್ಟಿ, ಖುರದಿಂ
ಧಾರಣಿಯನಪ್ಪಳಿಸಿ, ಶೃಂಗದ
ಕೂರಿತಹ ಕೊನೆಯಿಂದ ಕದಗಳ ಸೀಳ್ಡು ಕೆಡವುತ್ತೆ,
ತಾರರವದಿಂದಾರ್ದು, ಮೌನವ
ಸೂರೆಗೊಂಡನು ದುಂದುಭಿಯು. ಹೌ
ಹಾರಿ ಕಪಿಳುಲ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಳ್ಳೆತ್ತು ಗಜಬಜಿಸೆ.

೮

ಸದ್ದು ಹಬ್ಬಿತು. ವಾಸರಾಧಿಪ
ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಚ್ಚೆತ್ತನಾಕ್ಷಣ.
ಸುದ್ದಿಯೇನೆಂದರಿಯಲಂತಾಪುರವ ಹೊರವಂಟ.
ಹೊದ್ದಿ ಕುತುಕವ ರಾಣಿವಾಸದ
ಲಿದ್ದ ಪರಿಜನ ತಾರೆಯೊಡಬರ
ಲುದ್ಧ ತನ ದುಂದುಭಿಯು ಸಮರೋತ್ಸಾಹವನು ಕಂಡ.

೯

ವೂವ ಸರಲನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೈ
ಕಾವರಾಯನೆ! ಪೆಣ್ಣು ಪಡೆ ಬೆಂ
ಗಾವಲಿಗೆ ನಡೆತಂದುಮಿರ್ಪುದು. ನಿಮ್ಮ ಬಲೈಯನು
ನಾವು ಕಂಡೆವು. ನಿಮ್ಮ ಪಡೆಗಿಂ
ದಾವು ಜಯವಧುವೀವೆಂತಿರ
ಲಾವನಿದಿರಲಿ ನಿಲ್ಲು? ಸೋಜಿಗದಾಳ ಕಂಡೆನಲೇ !

೧೦

೧೦

ಮಹಿಷರಾಜನ ಮನ್ನಣೆಯ ನಾಂ
 ವಿಹಿತವಾಗಿಯೆ ಗೆಯ್ದು ಕಳುಹುವೆ
 ನಿಹಗೆ. ನಿನ್ನಯ ಗುಣಕೆ ಸರಿದೊರೆಯಪ್ಪ ಪಟ್ಟದಲಿ
 ವಿಹರಿಸಲು ನೆರವಿತ್ತು, ನಾಂಗಳು
 ಸಹಕರಿಸಿ ಕಳುಹುವೆವು. ನೀಂಗಳು
 ಬಹುದನೇ ಹಾರೈಸಿ ಜವಹುರದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮವನು

೧೧

ಉಂಡು ದಂಡದ ರುಚಿಯ, ಜವನನು
 ಕೊಂಡು ಬೆನ್ನೊಳು ಭರದ ಸವಿಯನು,
 ಕಂಡಕಂಡೆಡೆಗೆಲ್ಲ ಧಾವಿಸಿ ನೋಟಗಳ ಸೊಂಪ
 ಉಂಡು ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟವ
 ಚಂಡ ನಿನಗರ್ಪಿಸಲು ಕಾಯ್ದಿಹ.
 ಕೊಂಡದನು ದಾಯಿಗನ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸಿ ಸುಖಿಸೆನಲು,

೧೨

ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನಲೆದ್ದು ಬಂದಿಹೆ.
 ಬದ್ಧವಲ್ಲದೆ ನುಡಿವೆ. ಸತಿಯೊಡ
 ನಿದ್ದು ರಾತ್ರಿಯ ನೂಕು. ಬೆಳಗಿನಲಾಕೆಯರು ಕಳುಹೆ,
 ಯುದ್ಧಗಿಯ್ಯಲ್ ನಿಲೈ. ಗಂಡಾ
 ಗಿದ್ದರಂದೇ ಬರ್ಪುದಲ್ಲದೆ,
 ದೊಡ್ಡೆಗನ ಪರಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿರು. ಸಾಗುವೆನು ಮುಂದೆ.

೧೩ -

ಸತ್ತು ಸೇರುವೆನೆಂಬ ಮೂರ್ಖನಿ
 ಗಿತ್ತು ಮದ್ದನು ಫಲವದೇವುದೋ !
 ಹೊತ್ತು ಮೂಡುವ ಮುನ್ನ ಭಾಷೆಯ ಸಲಿಸು ನೀನೆಂದು
 ಆತ್ಮ ಸರಿದಳು ತಾರೆ. ದುಂದುಭಿ
 ಯಿತ್ತ ಮೈಮಲೆಯುತ್ತೆ, ವಾಲಿಯ
 ಕುತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಭರದಿಂ ನುಗ್ಗಿದನು ಮುಂದೆ.

೧೪

ಕಾಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಚುರ್ಚುತ
 ಲೇಡಿಸುತೆ ಬಾಯಿಂದಲುಸಿರಿಂ
 ತೀಡಿ ಬೆವರಿಸಿ, ತೂಗಿ ಲೋಮಶಲಾಕೆಗಳ ಸುಳಿಸಿ,
 ಪೀಡಿಸುತಲಡಗಿದರ್ ಕೋಪವ
 ಕೂಡೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಿದರೀವರು.
 ನಾಡವೈರಿಯದಲ್ಲ ; ಬಗ್ಗದು ಕಿರಿಯ ಸಾಧನಕೆ.

೧೫

ಗಿರಿಯ ಶಿಖರಗಳೆಲ್ಲ ಸಮೆದುವು.
 ಮರವನೆಲ್ಲವ ನುಚ್ಚುಗೆಯ್ದರು.
 ಸರಿಸಮದ ಹೊಯ್ದಾಟವಾದುದು. ಸೋಲಲಿಲ್ಲವರು.
 ಕಿರಿಯಸಾಧನಮಾತ್ಮಜಯಮಂ
 ದೊರಕಿಸದು ; ಮೇಣಾತ್ಮಬಲಮೇ
 ಸಿರಿಯ ಸಾಧನವೆಂದು ಹೊಯ್ದರು ತಮ್ಮ ಬಾಹುಗಳೆ.

೧೬

ನುಗ್ಗಿ ಹೊಯ್ದರು. ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಗೆ
 ಹಿಗ್ಗಿ ಹೂಂಕರಿಸಿದರು; ತಿವಿದರು.
 ಸಗ್ಗಿ ದೀರ್ವರು ಮಲ್ಲ ಗಾಳಗವಾಡಿದರು. ಕಡೆಗೆ
 ತಗ್ಗಿ ದನು ದುಂದುಭಿಯು. ವಾಲಿಯು
 ವೆಗ್ಗಿ ಳಿಸಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕುಕ್ಕಲ್,
 ಬುಗ್ಗಿ ರಕುತದ ಚಿಮ್ಮಿ ತಸುರನ ವದನನಾಸಿಕದೆ.

೧೭

ಗಿಡುಗನಂತಿರಲೆರಗಿ, ಕಯ್ಯಿಂ
 ಬಡಿದು, ಪದದಿಂದೊದೆದು ಮದಿಸಿ,
 ತಡೆಯದೆತ್ತುತೆ ಕುಕ್ಕಿ, ತೋಳಿಂ ತೂಗಿ ದುಂದುಭಿಯು
 ಒಡಲನೆಸೆದನು. ರಕ್ತಬಿಂದುಗ
 ಳೊಡವೆರೆದು ಗಾಳಿಯಲಿ, ಮುನಿಗ
 ಳೊಡೆಯನಾದ ಮತಂಗನಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಸೂಸಿದುವು.

೧೮

ಮೂಗುದುದಿಯೊಳು ಮುನಿಸು ಮುನಿಗ
 ಳಗ್ಗು ಹೋಗಸು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮುನಿ,
 ರೇಗಿ ಶಾಪವನಿತ್ತ ತನ್ನಾಶ್ರಮದ ಸರಿಸದಲಿ
 ಎಗಳಂ ವಾಸವನ ಸೂನುವು
 ಸಾಗಿಬರಲಂತನನ ಮಿತ್ರರು
 ನೀಗಿಕೊಳ್ಳುವರಸುವನೆನ್ನುತೆ ಕೋಪದಿಂದವನ.

೧೯

ದನುಜವಂಶಕುಠಾರನೆನ್ನುವ,
 ಘನತೆಸುಜನತೆಯುಳ್ಳನೆನ್ನುವ,
 ವನದ ರಾಚ್ಯುಕ್ತೊಡೆಯನೆನ್ನುವ, ಯುವಕನೆಂದೆಂಬ,
 ಕನಲಿ ಯುದ್ಧದ ಮರವೆಯಿಂದಿದ
 ನೆನೆದನೆನ್ನುವ ಘನತೆ ಹಿಂಗಿತು.
 ಮುನಿಯು ಗಳಿಸಿದುದಲ್ಲಿ ಕೋಪಮೆ ದಿಟವು ಶನುಮಲ್ಲ.

೨೦

ವಿಜಯದುತ್ಸಹದಿಂದ ವಾಲಿಯು
 ಬಿಜಯಗೆಯ್ದನು. ಕಪಿಕುಲಂಗಳ
 ವಿಜಯಜಯರವ ಪರ್ವಿ ಮೊಳಗಿಸಿತ್ತೆಲ್ಲ ದೆಸೆಗಳನು.
 ವಿಜಯದುತ್ಸಹದೊಡನೆ ಶಾಪದ
 ಗಜಬಜಿಕೆಯಲ್ಲೆ ಮಡಲಿಡೆ
 ಸುಜನರೆದೆ ಪಾರಿದುದು. ವಾಲಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರದನು.

೨೧

ಧರ್ಮನಿಧಿಗಳು ; ಲೌಕಿಕಂಗಳ
 ಮರ್ಮವನು ಬಲ್ಲವರು ; ದೀನನ
 ಶರ್ಮವನು ಕಾಯ್ದವರು ; ಕಾಣದೆ ಗೆಯ್ದ ಕಾರಿಯದ
 ಮರ್ಮವನು ತಿಳುವನು ; ಮುನಿಗಳ
 ಕೂರ್ಮಗಳಿಸುವೆನೆನುತಲಾತನ
 ಪರ್ಮೆಯನೆ ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಲಿ ಬಿನ್ನ ಪಂಗಿಯು.

೨೨

ಶುದ್ಧಚರಿತನೆ ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿಸು.
 ಯುದ್ಧರಾಗದಿನಾಯ್ತು. ತನ್ನೊಳ
 ಗುದ್ಧರುಟುತನಮಿಲ್ಲ. ಮುನಿಗಳೆ ನಮ್ಮ ಕುಲದೈವ,
 ಮುಗ್ಧನಾದೆನು. ಸಲಹು, ಕೃಪೆಯಿಂ
 ದುದ್ಧರಿಸು, ಸಲಹೆಂದು ವಾಲಿಯು
 ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿದನಾತನಡಿಯೊಳು ದೀನನಾಗುತ್ತೆ

೨೩

ಕಲ್ಲು ಕರಗಿತು ದೀನವಾಣಿಗೆ.
 ಹುಲ್ಲು ತಲೆದೂಗಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಗೆ.
 ಹುಲ್ಲೆಹುಲಿ ಕಣ್ಣೀರನಿಟ್ಟುವು ಮರವೆಯಂ ತಿಳಿದು.
 ಕಲ್ಲಿಗುಂ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಮುನಿಸನು
 ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಂ ಪೊರಟು, ತನ್ನಯ
 ಪುಲ್ಲಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕನೀತನ ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿಸನು.

೨೪

ಶಾಪದಿಂದವನೊಂದನಿಲ್ಲ. ಎ
 ಶಾಪಗುಡದಿರೆ ಬೆಂದನಿಲ್ಲವು.
 ತಾಪಸಂ ತಾನಾಗಿ ಶಮೆಯಂತಳೆಯದಾ ಮುನಿಯು
 ಕೋಪದಿಂದೊಳವೊಕ್ಕನೆಂಬಾ
 ತಾಪದಿಂದವ ನೊಂದು ಬೆಂದನು.
 ಕಾವುರಷನಂದದಲಿ ವಾಲಿಯು ಸರಿದನಲ್ಲಿಂದ.

೨೫

ದುಂದುಭಿಯ ಸಂಹಾರ, ರಕ್ತದ
ಬಿಂದುಗಳ ಪಸರಣಿಯು, ಮುನಿ ಮುನಿ
ಸಿಂದಲಿತ್ತುದು ಶಾಪ, ದೈತ್ಯಕೆ ಬಂದ ವಿಷಮಫಲ
ಒಂದಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲು, ವಾಲಿಯು
ಮಂದನಾಗುವ ; ಕಠಿನನಾಗುವ.
ಕಂದು ಹೊಕ್ಕುದು ಮನಮನೇಳೆಗೆ ತೊಡಕು ನೂರಾರು.

೨೬

ಅಳಿದ ದುಂದುಭಿಯೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು
ಘಳಿಲನಾವರಿಸಿದುದು. ದನುಜರು
ತಳೆದು ದುಃಖವನರುಪಿದರು ಮಾಯಾವಿಗೀ ಹದನ.
ಕಲಕೆ ಕಪಿವಾರಿಧಿಯ, ವಾಲಿಯು
ನೆಳೆದು ಮರ್ದಿಸಿ ತಣಿವೆನೆನ್ನು ತೆ,
ಛಲವ ತೊಟ್ಟನು ಮಯನು ವೃತ್ತನು. ಸಹಜನಿವನಲ್ಲೇ !

೨೭

ಮಗನ ಸಾವಿಂದೆಮ್ಮ ತಂದೆಯ
ಬಗೆಯು ಬೇಗುದಿಗೊಂಡು ಸೊರಗಿತು ;
ಎಗಡ ಸೋದರನಳಿವು ಮನಮಂ ಕುಕ್ಕಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದೆ.
ಅಗಡು ವಾಲಿಯು ಬಿಲಕೆ ಸೆಳೆವೆನು.
ಬಗೆದು ಹಸಿಬಿಸಿರಕ್ತವಾಂಸವ
ತೆಗೆದು, ಕೊಪಾನಲಗೆ ಶಾಂತಿಯನಾಗಿಸದೆ ಬಿಡೆನು.

೨೮

ರಕ್ಕಸರ ವಂಶಕ್ಕೆ ವಾಲಿಯು
 ಕುಕ್ಕುಮುಳ್ಳಾಗಿಹನು. ಕಪಿಗಳ
 ಸೊಕ್ಕು ಬಲಿಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಂಡರೆ ಕಕ್ಕುವರು ವಿಷವ.
 ತಿಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುವೆನವನ. ಕಪಿಗಳ
 ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂತತಿ
 ಗುಕ್ಕಿಸುವೆ ಸಂತಸವನೆನ್ನು ತೆ ಪೂರಟ ಮಾಯಾವಿ.

೨೯

ಎಲ್ಲಿ ಕೋಡಗನವನು ? ಸಹಜನ
 ನಿಲ್ಲಿ ಮೋಸದೆ ಕೊಂಡ ಮರ್ಕಟ
 ನೆಲ್ಲಿಹನು ? ಮಾಯಾವಿ ಬಂದಿಹೆನವನನೊರಸೆಲ್ಕೆ.
 ತಲ್ಲಿಯನು ಸೀಳುವೆನೆನುತ್ತಲಿ
 ಭುಲ್ಲವಿಸಿ, ಕಿಷ್ಟಿಂಧೆಯೊಳಗಣ
 ಮಲ್ಲರಿಗೆ ನಟ್ಟಿರುಳು ನಿದ್ದೆಯ ಭಂಗಿಸಲ್ಕುವನು.

೩೦

ಖೂಕರಕ್ಕಸರಿನ್ನು ಮಿರ್ಪರೆ !
 ಕಾಲಪಾಶದ ಕುಣಿಕೆ ಕೊರಲಲಿ
 ಬೀಳಿ ಬಂದಿಹನಿಲ್ಲಿ. ಮರ್ದಿಸುತವನ ವಂಶವನು
 ಕಾಲನೆಂಬವ ಬೀರೆಯಿಲ್ಲವು,
 ವಾಲಿಯೇ ದಿಟಮೆಂದು ತೋರ್ಪೆನು.
 ಸೀಳ್ವನೆಂದವನೆಯ್ಲಿ, ಬೆಂಗಡೆ ನಡೆದ ಸುಗ್ರೀವ.

೩೧

ಘಡಿಘಡಿಸಿ ಸೋದರರು ನೆಲ
 ಧಡಧಡಿಸೆ ನಡೆತರಲು, ರಕ್ಕಸೆ
 ಸಡಗಡಿಗೆ ನೋಡಿದನು. ಮೃತ್ಯುವೆ ರೂಪಮೆರಡಾಂತು,
 ಬಡಿಯಲೈತಂದಿಹುದು ; ತಡೆಯ
 ಲೈಡುವೆನೆಂದೆನುತವನು ಧಾವಿಸೆ,
 ತಡೆಯದೀವರು ಬೆನ್ನಬಿಡದಲೆ ಸಾಗಿದರು ಮುಂದೆ.

೩೨

ದಾರದಪ್ಪಿಸಿ, ಹೊದರುಮರೆಯಲಿ
 ಸಾಲ ದೂರಕೆ ಪರಿದು, ಮುರಮುರ
 ದೋರಗಣ್ಣನು ಸುಳಿಸಿ, ನಡುಗುತಲೆಡವಿ ಚೀರುತ್ತೆ,
 ಪಾರುವಸುವನು ಪಿಡಿದು ಕಯ್ಯೊಳು
 ಹೋರ ಹೊಕ್ಕನು. ಬೀಸುದೊಣ್ಣೆಯು
 ಜಾಲೆ, ಸಾಸಿರಬರಸದಾಯಿ.ಸವೆಂಬುದನು ಬಲ್ಲ.

೩೩

ವೊಕ್ಕು ಬಲವನು ದನುಜನನು ಮುರ
 ದಿಕ್ಕಿ ಬರ್ಪೆನು ತಮ್ಮ, ಹೋರನ
 ಪಕ್ಕದಲಿ ನೀನಿದು ಪಗೆಗಳ್ ಸುಳಿಯೆ ಕೊಲ್ಪುದೆನೆ,
 ವೊಕ್ಕನಿಕ್ಕೆಯನವನು ಭಯದಿಂ
 ದಿಕ್ಕುವುದುಮ ತಮಲ್ಲ ದೇವನೆ,
 ಇಕ್ಕುವುದು ಪಜ್ಜಿಯನು ಪಿಂದಕೆ ಲೇಸೆನಕ್ಕುವನು,

೩೪

ಹೂಡಿ ಮಾಯೆಯ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರ
 ಖೋಡಿಗಳೆಯುವರಲ್ಲದವದಿರು
 ಮೂಢರಲ್ಲವು. ತನ್ನ ಬರವಂ ಕಾಯ್ದುನಿಂದಿಹುದು.
 ಹೋಡಿಗಳ ಸಲ್ಲಾಪ ಕೂಡದು.
 ಕೇಡು ತಪ್ಪದು ದೈತ್ಯಕುಲದಿಂ.
 ಮಾಡಸಲ್ಲದು ಪೇಕ್ಷೆಯೆಸುತಲಿ ಪೂಕ್ಕನಾಬಿಲವ.

೩೫

ನಿಂದನೀತನು ಹೊರಗೆ ನೇಮವ
 ನೊಂದೆ ಮನದಿಂ ತಳೆದು ತಿರದೊಳು,
 ಸಂದು ದಿನಗಳು ತಿಂಗಳಾದುವು ಸುದ್ದಿಯಿನ್ನಿತಿಲ್ಲ .
 ಬಂದಸ್ಸಿಲ್ಲಣ್ಣಯನು ಬೇಗದೆ.
 ಕಂದು ಮಸೆಗಿತು ಮನವನಾತನ
 ಹಿಂದಿನಾಪರಿ ಮನಕೆ ಬರೆ, ನಸು ಧೈರ್ಯ ಮಿಡುಕಿದುದು.

೩೬

ಕಳೆಯೆ ದಿನಗಳ್ ಶಂಕೆನೆಸರಿಂ
 ಮೊಳೆತು, ತಿಂಗಳ್ ಪರಯೆ ದಿಗಲಿನ
 ಒಳಕೆಯಿಂ ಮರನಾಗಿ, ಕಡೆಯೊಳ್ ಭಯದ ಲತೆಯಾಗಿ,
 ಬಳಸಿತೆಚಲಂ ಮನಮದೀತನ.
 ತಿಳಿಯದಾದುವು ದಿಕ್ಕುದೆಸೆಗಳು.
 ಬಳಕೆಗಂ ಮಾರಿಪ್ಪ ದೋಹದ ಕಾರ್ಯಮಿದು ದಿಟವು.

೩೭

ಬಂದು ಬರಿಸಂ ನೂಕುತಿರ್ದುದು ;
 ಬಂದನಿಲ್ಲಣ್ಣಯನು. ದೈತ್ಯರ
 ವೃಂದದಬ್ಬರ ಪರ್ಚಿತಣ್ಣನ ಸದ್ವಿಧಕೇಳಿಸದು
 ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ರುಧಿರವು
 ಬಂದು ಹೆದ್ದೊರೆವಯೆ ಬಿಲದಿಂ
 ಹಿಂದುಮುಂದನು ತಿಳಿಯದಾದನು ಮರಣಭೀತಿಯಲಿ.

೩೮

ಅಣ್ಣನುಳಿವೆನ್ನೆಲ್ಲಿ ? ದೈತ್ಯರು
 ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸದಿರರು ತನ್ನನು.
 ನುಣ್ಣಿನಿಲ್ಲಿಂ ಸರಿವೆನಾದೊಡೆ ಕಂಡರುಳಿವಿಲ್ಲ.
 ಮುನ್ನ ಬಂಡೆಯ ಬಲಿದು ಹೋರಿಗೆ
 ಕುನ್ನಿಗಳ ಮರ್ದಿಸುತಲೋಡುವೆ
 ನೆನ್ನತಲಿ ಬಂಡೆಯನು ಬಲಿದನು ಚಿಗಿದನಲ್ಲಿಂದ.

೩೯

ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳ್ತು ತಾಪಕೆ
 ಪಟ್ಟಣವೆ ಗುರಿಯಾಯ್ತು. ವಾಲಿಗೆ
 ಕೊಟ್ಟರುದಕಾಂಜಲಿಯನೊಡಬಡಿಸುತ್ತೆ ತಮ್ಮನನು.
 ಇಷ್ಟರೆಲ್ಲರು ನೆರೆದು ರಾಜ್ಯದ
 ಪಟ್ಟವನು ತಳಿವಂತೆ ಪೇಳ್ತರು.
 ಪಟ್ಟವನೆಯಲಿ ನೆಲಸಿ ದಿನಗಳ ನೂಕಿದನು ಹಲವ.

೪೦

ಇತ್ತ ಮಾಯಾವಿಯನು ದೈತ್ಯರ
 ನೊತ್ತವನು ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ಸಮೆಯಿಸಿ,
 ತೆತ್ತಿಗನ ಕಾಣಲೈ ಬಂದನು ಬಿಲದ ಬಾಗಲಿಗೆ.
 ಎತ್ತಲಾಗದ ಕಲ್ಲ ಬಲಿದಿರೆ
 ಚಿತ್ತಸಂಚಲವಾಯ್ತು. ಕಲ್ಲನು
 ಕಿತ್ತೆಸೆದು ತಮ್ಮನನು ಕಾಣದೆ ನಿಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ.

೪೧

ಆರ ಕೃತ್ಯವೊ! ತಮ್ಮನನು ಕೈ
 ಸೂರೆಗೊಂಡರೊ! ಬಿಲಕೆ ಕಲ್ಲನು
 ತೂರಿಸಿದ ಮಾಯಿಗನೆ ತಮ್ಮನ ಮೃತ್ಯುವಂತಿರದೆ,
 ಹೋರ ಸುತ್ತಣ ಪಾದಚಿಹ್ನೆಯ
 ವಾರಿ ತಮ್ಮಯನೆಂದು ಪೇಳ್ವುದು.
 ಸೇರುತೂರನು ಪಗೆಯ ನಿರ್ಧರಗೆಯ್ದು ದಂಡಿಪೆನು.

೪೨

ಮನದ ಚಿಂತೆಗೆ ನೆಲೆಯು ಸಿಲ್ಕಿತು,
 ವನಮನಾಗಳೆ ಪದವು ದಾಂಟಿತು
 ವನಚರಾಧಿಪ ಸುಳಿದನೊಡ್ಡಿದ ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ.
 ಅನುಜನೋಲಗಗೊಟ್ಟು, ಸಿಂಹಾ
 ಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಕಂಡನಾಕ್ಷಣ
 ಕನಲಿಕೆಯು ಹುರಿಯೇರಿತುಂಗುಟದಿಂದ ತೆಲಿತನಕ.

೪೩

ನೋಡಿ ಹೂಂಕೃತಿಗೆಯ್ದ ವಾಲಿಯು,
 ಮೂಡದೆೊಂದುಂ ಸುಡಿಯು ಬಾಯೊಳು,
 ಕೋಡಿ ಕಪಿಗಳು ಕಯ್ಯ ತಿರದೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಬಾಗಿದರು,
 ನೋಡಿದನು ಸುಗ್ರೀವನಣ್ಣನು,
 ಬಾಡಿ ಪೋದುದು ವೊಗವು. ಕೊರಗುತ
 ಕೂಡೆ ಬಿಲ್ಲನು ಪಟ್ಟವಣೆಯಿಂ ನಡಗಿ ಮರವಟ್ಟು.

೪೪

ವಾಲಿಯಿದಿರೊಳು ನಿಂದು ಕೋಪದ
 ವೇಲೆಯನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಶಾಂತಿಯು
 ನೋಲಗಿಸುವಾತಗಳೆ ದೊರೆಯರು, ಕಡೆಗೆ ಕಪಿವರರು
 ನೀಲತಾರರು ನಲನು ಹನುಮನು
 ತಾಳ್ದು ಧೈರ್ಯವ ತಿಳುಹಿ ತಮ್ಮನು,
 ವಾಲಿಯಿದಿರಲಿ ನಿಲಿಸಿ, ಬೀಡಲ್ ಕ್ಷಮೆಯ ನಿಯಮಿಸಲು,

೪೫

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಂದಿಸುತ ಪಾದಕೆ,
 ಕಡಲಿಡುವ ಕಣ್ಣೀರ ಸೂಸುತೆ,
 ಮುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಪಾದಧೂಳಿಯ ತೊದಲುವಾತಿನಲಿ
 ಜಡನು ನಾನಹುದಣ್ಣ. ನೆರೆನಿ
 ಮ್ಮಡಿಗೆ ತಪ್ಪಿದೆ. ದನುಬಭಯದಿಂ
 ದೊಡಲ ರಕ್ಷಿಸೆ ಬಲಿದೆ ತಿಲೆಯನು. ಪರದೆ ಪಂದೆಯೊಲು.

೪೬

ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಬಯಕೆ, ಪದವಿಯ
 ಸೋಜಿಗದ ಸೊಗಡಿಚ್ಚೆ, ಸತ್ಯವ
 ಮಾಜಿ ಮುಚ್ಚುವ ಬೆಡಗು ಮನದೊಳು ಪುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲೆನಗೆ.
 ಆಜಿಯೊಳಗೆ ಜಯಾಪಜಯಗಳು
 ಸಾಜದಿಂದಸ್ಥಿರಗಳಂತೆಯೆ
 ರಾಜಪದವಿಗೆ ಸಚಿವರೇರಿಸೆ ತೊಡಕಿಗೀಡಾದೆ.

೪೭

ಹೊಗದು ನುಡಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ. ಪುರ್ಬಿನ
 ಬಿಗುಹು ಸಡಿಲದು. ನೆರೆದ ಕಪಿಗಳ
 ಬಗೆಯ ನಿಬ್ಬಗೆ ಗೆಯ್ವೆತೆರದಿಂ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣದೆ.
 ಒಗಿದು ಸೋದರನಾಗಿ, ತನ್ನೊಡ
 ನಗಲದೆಯೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದು, ತನ್ನನು
 ಹಗೆಯ ಬಿಲದಲಿ ಹುಗಿದ ಮೈಗಾವಲಿನ ಪಟುಭಟನು. !

೪೮

ಕೂಡೆ ಬಂದನು. ಬಿಲಕೆ ಗುಡ್ಡವ
 ದೂಡಿ ಹುಗಿದನು. ತನ್ನ ನೇಹಕೆ
 ಕೇಡನೇ ಕೋರಿದನು ರಾಜನ ಶಾಸನವ ಮಾರಿ.
 ಓಡಿದನು. ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣದೆ
 ಮಾಡಿದನು ತಿಲತರ್ಪಣಂಗಳ.
 ನೋಡಲಿಕೆ ಬಡಬತ್ತದಂತಿಹ, ಕುಟ್ಟಿ ಸರಿಯಕ್ಕಿ.

೪೯

ಸಹಜನೆನ್ನಿ ಸಿ ಬಿದ್ದು ಬೆನ್ನೊಳ
 ಗಹಿತ ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಾದನು.
 ವಿಹಿತಮಾದುದು ಮರಣದಂಡನೆಯಾದರುಂ ತನ್ನ
 ಸಹಜನೆನ್ನವ ಕತದಿಸೀತನು
 ಗಹನ ರಾಜ್ಯವ ಪುಗದೆ, ದೂರದ
 ಲಿಯದೆ ಶಾಸನ ತಪ್ಪದೆನ್ನತೆ ನುಡಿದನಾವಾಲೀ.

೫೦

ನಡುಗಿ ಕಪಿಗಳು ನೊಂದು ಬಿಬ್ಬರ
 ಗಡಲಿನಲಿ ಮರವಟ್ಟು ಮುಳುಗಲ್
 ಕಡೆಗೆ ನಲಹನುಮಂತಮುಖ್ಯರು ವಾಲಿಯಡಿಗರಗಿ
 ಒಡೆಯನೇ ಮನ್ನಿ ಪುದು, ಸೋದರ
 ನೆಡರ ಕೋರಿದನಿಲ್ಲ, ಮನದೊಳ
 ಗೆಡೆಯನೀಯುವನಲ್ಲ ಮೋಸಕೆ, ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿ ಪುದು.

೫೧

ಬರಸವೊಂದರ ತೊಳಲು, ರಕ್ಕಸ
 ರುರುಬಿನಬ್ಬರದೇಳೆ, ರಕ್ಕದ
 ತೊರೆಯ ರೌದ್ರದ ನೋಟ ಸೇರರೆ, ಮರಣಭೀತಿಯಲಿ
 ಕರೆಕರೆಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮನು
 ಸರಿದನಲ್ಲಂದಲ್ಲದಿತ್ತರವ
 ಚರಣತಲದೊಳು ಒಗೆದನಲ್ಲವು. ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿ ಸೆನೆ,

೫೨

ಮನ್ನಿವುದು ನೀಚನನು ? ಧೂರ್ತನ
 ಮನ್ನಣೆಗೆ ಮಣೆವಿಡಿದು ನಿಲ್ವಿರಿ !
 ಗನ್ನ ಗತಕನ ಭುಜವ ತಟ್ಟುವುದಿದಕೆ ನೀಮೆಲ್ಲ
 ಮುನ್ನ ಮೇ ನಿಂದಿಹಿರಿ. ಸೇರದು
 ಬನ್ನ ದುಣಿಸದು ನಿಮಗೆ, ತಟ್ಟದು
 ಸಣ್ಣ ಬಾಳಿಗೆ ನಾಣು, ವಾಲಿಗೆ ನಾಲಗೆಯದೊಂದೆ.

೫೩

ನುಡಿದನೀಪರಿಯಿಂದ ವಾಲಿಯು,
 ನಡೆದನಂತಃಪುರಕೆ. ಕಪಿಗಳ
 ಗಡಣ ಸರಿದುದು. ಹನುಮಮುಖ್ಯರು ಚಿಂತೆಯೊಳ್ಳುತ್ತಲಾಗಿ,
 ಒಡೆಯನೇಕಿಂತಾದನೆಮ್ಮಯ
 ನುಡಿಯ ಕೇಳನು. ಬನದೆ ಯೋಗದ
 ಗೊಡವೆ ಜಾಂಬವಗೇಕೆ ಕಟ್ಟಿತೊ ಪೇಳ್ವರಲ್ಲವಲಾ !

೫೪

ಎಂದು ರಸಸೂನುಸನ ಬಳಿಗೈ
 ತಂದು ದುಃಖವ ಸುಂಗಸುತೆ, ಸಭೆ
 ಯಿಂದ ತಂದರು ಹೊರಗೆ ನಾಣಿಂ ಮೊಗವ ತಗ್ಗಿಸುತ.
 ಅಂದಗೆಡಿಸಿತು ಮನೆಯ ಕದನವು,
 ದಂದುಗವ ತಂದಿಟ್ಟಿವಕಟಾ !
 ಮುಂದಕೇಗೆಯ್ಯುವೆವು ? ಬೀಡಿಗೆ ತಾಣಮೆಲ್ಲಿ ಹುದು ?

೫೫

ದನುಜಕುಲದವ, ಮೇಣು ಹಗೆಯನು
 ಮನದಲೇ ಗುಣಿಸಿದವ, ಬಿಂಗಡೆ
 ಜಿನ್ನುಗಿ ತಬ್ಬಿದನಲ್ಲೆ ರಾವಣನಾದರುಂ ನಾಲಿ
 ಕಸಲಿ ದಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಸ್ವನು
 ಸಸುನಯದಿ ಮನ್ನಿಸಿದನದನೇ
 ತನತು ಸೋದರನಲ್ಲಿ ತೋರನು. ಹೂವು ಕಲ್ಲಾಯ್ತೆ !

೫೬

ನಿನ್ನ ನೇರಿಸಿ ಪಟ್ಟವಣೆಯೊಳು
 ಬನ್ನಗಳ ತಂದವರು ನಾಂಗಳು.
 ನಿನ್ನ ಬನ್ನ ವದವ್ಯದಾಗಿರೆ ನಿನ್ನ ಸೋಲೈಸಿ,
 ಮುನ್ನಿನಂತಿರೆ ಸೇವೆಗೆಯ್ತೆವು.
 ಮನ್ನೆಯನು ಮುನಿಪತಿಮತಂಗನು
 ನಿನ್ನ ವಾಸಕೆ ಬೀಡಗೆಯ್ದಹನಲ್ಲ ನೆಲಸಿರ್ಪ.

೫೭

ನೆಲೆಯನರಸುವ ಚಿಂತೆ ಮನವನು
 ಬಳಸೆ ಕುಗ್ಗಿದರಂತೆ ಕೆಲದೊಳು
 ನೆಲೆಯು ದೊರೆಯಲ್ಮನದ ಭಾರಮನಿಳುಹಿ ಮುಂಬರಿದು,
 ನೆಲಸಿ ಒಂಧುರ ಋಷ್ಯಮೂಕದೆ,
 ಸಲದಿನಂಗಳ ನೂಕುತಿರ್ದರು.
 ತೊಲಗದೇರಿತು ಚಿಂತೆ ಏಷದಂತಿತ್ತಲೇತನಿಗೆ,

೫೮

ಮುನಿಯ ಶಾಪದೇ ಮಂಕು ಕವಿಯಿ
 ತ್ತನುಜ ಕಣ್ಣಿನ ಬೇನೆಯಾದನು.
 ವಸದೇ ಯೋಗಕೆ ನಿಂದ ದೊಡ್ಡಯ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದೇ
 ಜನಿಸಿ ಛಿದ್ರವು ದೂರ ಸರಿಯಿತು.
 ಮನದೇ ಕಾಮಾತುರತೆ ಪೆರ್ಚಿತು.
 ವಿನಯವನು ವಿಾರಿದನು ವಾಲಿಯು ತುಳಿದ ಕಾಪಥವ.

೫೯

ಮಳೆಯ ಮೇಲ್ಪೊಳೆಯೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ
 ಸೆಳೆದು ಸೋದರಪತ್ನಿ ರುಮೆಯಂ,
 ಬಳಿಕೆಯಂ ವಿಾರುತ್ತೆ ಪಾಪದ ಪಂಕದಲಿ ಕುಸಿದ.
 ಬಳಿಯ ಕಪಿಗಳ ಮನಕೆ ಬೇಸರ
 ಬಳಸೆ ಭಯದಿಂದುಸಿಕನಿದರು.
 ಬಳಿಯಿತ್ತಿತ್ತು ಕೋಪಶಿಖಿ ಸುಗ್ರೀವ ಮುಖ್ಯರಲಿ.

೬೦

ವಾವೆ ವರಸೆಗಳೊಂದ ನೋಡದೆ,
 ತೀವೆ ಕಾಮಾತುರವು, ಲೋಕದ
 ಹೇವಮಂ ಮರೆದವನು ಸೋದರನಲ್ಲ; ಹಿತಶತ್ರು.
 ಕಾವನು ಮನೆಯಿಂದ ದೂಡಲ್,
 ನೋವು ಪುಟ್ಟಿತು ; ಕೋಪ ಮೂಡದು.
 ತೀವಿತವನೊಳ್ ಕೋಪವಿಂತಿವನೆಗೆ ಪಾಪವನು

೬೧

ನೆನಪು ಸಂತತವಾಯ್ತು ನಿಲ್ಲದು,
 ನೆನಪಿನೊಡನೆರಿತ್ತು ಕೋಪವು,
 ಕಿನ್ನಿಸಿದಿಂ ದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಡುಗಾತ್ಯು,
 ದಿನದಿನಕೆ ಪಾವಕನ ಕಾಯ್ವಿಂ
 ಮನುಗುತಿದ ಕರ್ಪೊನ್ನು ತಾನೆನೆ,
 ಕನುಗುತಿದನು ತಮ್ಮನಿತ್ತಲು ಸಿಡಿದು ಮಿಡಿಯುತ್ತ.

ಪಂಚಮತರಂಗ

ವಧೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ

ಪಡುವಲಿಂ ಜಿಗಿಯಿಲ್ಲವಾದೊಡ
 ಮಡರ ಮೇಘಂ ಮುಚ್ಚಿ ಗಗನವ
 ತುಡುಕಿ ನೇಸರನೊತ್ತಿದೆಸೆಗಳ ಮಬ್ಬ ಪರ್ಬಿಸಲು,
 ಗಿಡುಮರಗಳಂತೆಲ್ಲ ಮಿಗಗಳ್
 ಜಡತೆಯಂ ತಾಳುತ್ತೆ, ಮಬ್ಬಿನ
 ಕಡಲುದ್ದಂತಿದುರ್ವಂದಿನ ದಿನದ ಬೆಳಗಿನಲಿ,

೨

ಕಿತ್ತಡಿಯ ಶಾಪಮದು ಪಸರಿಸಿ,
 ಪತ್ತಿ ಮಲೆಯಂ ಸರಿದು, ವಾಲಿಗೆ
 ಮಿತ್ತುವಿನ ಕುರುಸಾಗಿ ಸುಳಿದುದು ದಿಟಮಿದೆಂಬಂತೆ;
 ಸುತ್ತಣಾಸೆಯ ಮುಸುಕಿ, ಲೋಕದ
 ಚಿತ್ತಕಂ ಜಾಡ್ಯವನು ಕವಿಯಿಸು
 ತೆತ್ತಲುಂ ಪಸರಿಸಿತು ವೋಡದ ತೊರೆಯು ಜಡಮಯವು.

೩

ಅಂದು ಕೀಶಾಧಿಪನು ರಾಣಿಯ
 ರಿಂದಲಂತಃಪುರದ ನಲಿಯುತೆ,
 ಹಿಂದಸ್ಲವ ಮರೆದು ಸೊಗಸೊದೆಯುಂಡು ತಣಿದಿರಲು,
 ಬಂದಿಹನು ಸುಗ್ರೀವ ಮೃತ್ಯುವು,
 ದಂದುಗವನುಣಬಡಿಸಲೋಸುಗ.
 ಸಂದೆವಾಲಿಯು ತಿಕ್ಕಿಮುಕ್ಕುವ ಕುಳುಹಿರವನೆಂಬ,

೪

ಕೂಗ ಕೇಳುತಲುವುದು ವಾಲಿಯು,
 ಬೇಗದಿಂದೆದ್ದೋಡಿ, ಮುಂಗಡೆ
 ತಾಗುವಾಭರದಿಂದ ನಂದಿಹ ತಮ್ಮನನು ಕಂಡ.
 ತೂಗಿ ಹೆಗ್ಗೊಂಬೆಯನು, ಕಿನಿಸಿಂ
 ಬೀಗಿ ಹೊಸಪರಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಲ
 ನಾಗಿ ಸಿದುದನಂದೆ ಕಂಡನು. ಪಿಂದೆ ಕಾಣನವ.

೫

ಪಿಂದೆ ತಪ್ಪಿದ ಹರಣದಳಿವಿಂ
 ಗಿಂದು ಬಯಕೆಯ ತೋರಿ ಬಂದೈ ?
 ಕೊಂದೆನೆಂಬಸರ್ಕೀತಿ ತಪ್ಪಿತು. ಯುದ್ಧದೊಳ್ಳಡಿದು,
 ಇಂದಿರನ ಲೋಕದಲಿ ಸೊಗಗಳ
 ನೊಂದಿ ಬದುಕಲ್ತೆರಳು. ನೆರವಿಗೆ
 ಬಂದಿಹನು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಿಹದೊಳಗೆ.

೬

ಸೋದರನ ತನ್ನಂತೆ ಕಾಣದ,
 ಸೋದರನ ದೈನ್ಯವನು ಕೇಳದ,
 ಸೋದರನ ಪೆಣ್ಣುಣಿಯೊಳುಪಿಪರ್ವತತಾಯಿಯೊಳು
 ಕಾದಿ ಕೊಲ್ವಾಒಲೈ ನಿಲ್ಲುದೆ ?
 ಕಾಯು ಕೊಂಡಿದೆ ಮೃತ್ಯು ಮರೆಯಲಿ.
 ಮೋದಿ ಮುಕ್ಕುದೆ ಬಿಡದು ಪತಿತನನೆಂದ ಸುಗ್ರೀವ.

೭

ಸೆಂಟು ನೇಹವು ಮರೆಯೆ, ಹಿರಿಕಿರಿ
 ಯಂಟು ದೂರಕೆ ಸರಿಯೆ, ಹಗೆಗಳ
 ಬಂಟರಾಗಿಯೆ ಹೋರುತಿರ್ದರು. ನೋಳ್ವ ಕಪಿಕುಲದ
 ಕಂಟಕಿತಮಾಗಲೈ ವೈಗಳು,
 ಬಂಟನೋರ್ವನ ಕಾಣೆ ತಪ್ಪಿಸ
 ಲಂಟು ಹರಿದುದು. ಕಿಲುಬು ಸರಿಸನು. ಮುಯೈ ಮುಯೈಯೈಟು.

೮

ಇಟ್ಟ ಮರ ತುಂಡಾಯ್ತು. ಗುಂಡುಗ
 ಳೊಟ್ಟು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಯ್ತು. ವಾಲಿಯು
 ಮುಟ್ಟಯಿಸಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿದನು ತಮ್ಮನನು.
 ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯ್ಕಣ್ ಮೂಗುಕಿವಿಗಳಿ
 ನಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಕನ್ನೇರು ಚಿಮ್ಮಿತು.
 ಕಟ್ಟಿನೆಂದಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವೇಳದನವ.

೯

ಜೀವಗಳ್ಳನೆ ಬದುಕು. ಭೀತನ
 ನಾವು ಕೊಲ್ಲುವರಲ್ಲ. ಧರ್ಮವ
 ಕಾವ ನೇಮವ ನಿನ್ನೊಳೇತಕೆ ವಿಾರಿ ಹದಗೆಡಲಿ.
 ಓವಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಣ್ಣಯಗೆ ನೀಂ
 ಸಾವನಂದೇ ಬಗೆದೆಯಿಂದೇಂ
 ಭಾವಿಸಲ್ಪಿಯಣ್ಣನಿಹನೇ ? ಬದುಕು ಹೋಗಿಂದ.

೧೦

ತಿರುಗಿದನು ಮನೆಯತ್ತ ವಾಲಿಯು.
 ಸರಿದನತ್ತಲ್ ದಿನಪನಾತ್ಮಜ.
 ಪೆರನನಚ್ಚಿ ದೆ ಕೆಟ್ಟಿನಕಟಾ ! ಋಷ್ಯಮೂಕದೊಳು
 ತೆರವು ವಿಸ್ತರ ನೆಲೆಗೆ. ಪೊಡೆಯಂ
 ಪೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆ ಪಣ್ಣುಕಾಯ್ಗಳು ?
 ಭರವಸೆಯ ಕೊಟ್ಟಾತ ಮಿತ್ರನೊ ಶತ್ರುವೋ ? ಎಂದು.

೧೧

ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಿತು ಪಡುವಲದ್ರಿಗೆ.
 ಮತ್ತನಾಗುತೆ ಸತಿಯ ತೊಡೆಯೊಳ
 ಗುತ್ತವಾಂಗವನಿಕ್ಕಿ ವಾಲಿಯು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದ.
 ಇತ್ತ ತಮ್ಮನು ಮರಳಿ ತೋರಣ
 ದತ್ತ ಗರ್ಜನೆಗೆಯ್ಯಲೀತನು
 ಮತ್ತಿನಲಿ ಹಾ ! ಎನ್ನು ತೆದೆಯನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೆಚ್ಚಿತ್ತ.

೧೨

ಹೊರಗೆ ಮೈದುನನಬ್ಬರಣೆಯೊಳ
 ಗೆರೆಯನಾಕಳವಳವು, ತಾರೆಗೆ
 ಕರೆಕರೆಯು ಸುಗಿಲಾಯ್ತು. ಕಾಂತನ ತಿಳುಹು ಕೇಳಿದಳು.
 ಹರಿಯೆ ನಿದ್ರೆಯ ಮಂಕು, ಸುತ್ತಲ್
 ಮುರಿದು ನಕ್ಕನು ವಾಲಿ. ಕನಸಿನ
 ಪರಿಯ ಸತಿಯಳಿಗಿಂದ. ನಗದಿರು ಪ್ರೊಳ್ಳು ಕತೆಯಿದಕೆ.

೧೩

ಪೊಸಪರಿಯ ಫಲವೊಂದನುಣ್ಣ
 ಲೊಕ್ಕಸೆದು ಚಾಚಿದೆ ಕಯ್ಯನಾರೋ
 ಮಸಿಯ ಮೆಯ್ಯವ ವಜ್ರದಿಂದೆನ್ನೆ ದೆಯ ಭೇದಿಸುತೆ
 ಅಸುವ ಸೆಳೆದಂತಾಯ್ತು ಮರೆಯಿಂ.
 ಮಸಗು ತೇರ್ದುಡು ನೋವು. ಭೀತಿಯು
 ಪಸರಿಸಿತು. ಕೂಗಿಟ್ಟೆ. ಸುಳ್ಳಿನ ಬಲೈ ಕಿರಿದಲ್ಲ.

೧೪

ಎನಲು ನಕ್ಕಳು ತಾರೆಯಿತ್ತಲ್
 ದಿನಪಸುತನಬ್ಬರವು ಪರ್ಬಿತು.
 ಕನಲಿ ಕಿಡಿಯುಗುಳುತ್ತೆ ಕಣ್ಣಿಂದೆಳನಾವಾಲಿ.
 ಮನದೆ ಭೀತಿಯು ಮೂಡೆ, ಮಡದಿಯ
 ಳನಿಯನಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ನುಡಿದಳು,
 ಕನಸ ಕಿವಿಯೊಳು ಬಿಟ್ಟ ಬಾರ್ತೆಗೆ ಗಂಟನಿಕ್ಕುತ್ತ.

೧೫

ಪೊಸಪರಿಯ ಫಲ ರುಮೆಯೊ, ಮತ್ತಂ
 ಮಸಿಯ ಮೆಯ್ಯವ ದಶರಥಾತ್ಮಜ.
 ನಿಸುಗೆ ಮರೆಯಿಂ ವಜ್ರದಂತಿರಲೆದೆಯ ಭೇದಿಪುದೋ !
 ಮಸಗಿ ಮೋಸದಿ ಕೊರಲ ಕೊಯ್ಯುವ
 ರೆಸಕಕೇಂ ವಿಧಿಯುಂಟೆ ? ಕಾಂತನ
 ಸಸಿಸೆ ತಡೆವೆನುತ್ತು, ತಾರೆಯು ನುಟದು ತೋರಿದಳು.

೧೬

ದಶರಥನ ಸುತ ರಾಮನೆಂಬನೊ
 ಳೆಸಗಿ ಕೆಳೆಯಂ ತಮ್ಮ, ನಿನ್ನಯ
 ವಿಶವನಕೆ ಯತ್ನವನು ಗೆಯ್ಯಿಹನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯದು
 ಪಸರಿಸಿದೆ. ಲಘುವಲ್ಲ ಕನಸುಂ.
 ವಿಷಮವಾಗಿದೆ ಕಾಲ. ಮೋಸದ
 ಬಸುರೊಳಡಗಿಹುದಾವಕೂಸೋ ! ಮನ್ನಿಸಾತನನು.

೧೭

ತಾರೆ, ಭೀತಿಯ ತೋರಿಯು. ಮನುಜರ
 ದಾರಿಯೊಳು ನಾವಡ್ಡ ಬಾರೆವು.
 ಧೀರರಘುಜರೊಳಿಲ್ಲ ಕಪಟವು. ಮೇಣು ಸಹಜಂಗೆ
 ಮಾರಿಯಲ್ಲವು ತಾನು. ನೇಮವ
 ಮಾರಿ ನಡೆದನ ಮನ್ನಿಸೆನು. ಕೈ
 ದೋರದಿರಲಪಯಶವು. ಸಹಜನ ಕೊಲ್ಲುವನುಮಲ್ಲ,

೧೮

ಕಡುಗಲಿಯನಡಗಟ್ಟುವಾಸೆಯ
 ಸಡಿಲಬಿಟ್ಟಳು ತಾರೆ. ತೋರಣ
 ದೆಡೆಯ ಸಾರ್ಧನು ವಾಲಿ. ಮುಷ್ಪಾಮುಷ್ಪಿಯುದ್ಧದಲಿ
 ತೊಡಗಿ, ತಮ್ಮನ ಶಾರ್ಥಕುಲ್ಯವ
 ಬಡಬಸನೆ ಬತ್ತಿಸಿದ ನಿಮಿಷಕೆ.
 ಕಡೆಗೆ ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಜಂಘೆಯ ನೆರಮೆ ಸೊಗವೆನಿಸೆ.

೧೯

ಹೊಂಚಿ ಮರೆಯಿಂದೊಂದು ಬಾಣವು
 ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಸರದು, ವಾಲಿಯು
 ಕಂಚಿಸೆದೆಯನು ಚುಚ್ಚಿ ಮೂಡಿತು ಬಿಂಗಡೆಯೊಳವನು
 ಸಂಚಲಿತವಾಗಲೈ ಕಲ್ಲಳು
 ವಂಚನೆಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿಂದಕೆ
 ಮುಂಚಿದನು. ತತ್ತರಿಸಿ ಝಠಾಂಪಿಸುತಪ್ಪಿದನು ನೆಲನ.

೨೦

ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಹರ್ಷದಿ
 ನುಬ್ಬಿ ನಿಂದನು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ರಿಬ್ಬರುಂ ವೊದೆಯಿಂದ ಸುಳಿದರು ಬೀಳ ನೋಡಲೈ.
 ಮಬ್ಬು ವೋಡವು ಕೊಲೆಯ ಸುದ್ದಿಯು
 ಹಬ್ಬಿದುವು. ವಾನರರ ಹೃದಯಗ
 ಳಿಬ್ಬಗೆಗೆ ಸೀಳಿದುವು ವಾಲಿಯ ಹೃದಯದೊಡನಾಗ.

೨೧

ಹಾಯೆನುತೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ಮುಂಗಡೆ
 ಮಾಯಗಾರನ ಕಂಡನನುಜನ
 ಕಾಯಲೋಸುಗ ಕೋಲ ಮರೆಯಿಂ ಸೂಸಿದಾತನನು.
 ಕಯ್ಯ ಬಲದಿಂ ಕಾದಿ ಗೆಲ್ಲವ
 ದಾಯ ತಪ್ಪಿದುದಾದೊಡೆಯುವವ
 ಬಾಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಲೈಯಲಿ ಹೋರಾಡಲೆಳಸಿದನು.

೨೨

ಕಾವಿಯುಡುಗೆಯ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣದ
 ಭಾವನಾರ್ಯೆ ? ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಬಡೆ
 ತೀವಿ ಬಳೆದಿದೆ. ಮೋಕೆ ಮಾರಿದೆ. ಮೂಡಗೆಯೊಳೆಲ್ಲ
 ತೀವಿ ತುಂಬಿದೆ ಪಾಪದೊಟ್ಟಿಲು.
 ಭಾವಗಳು ಮೈಬಣ್ಣದಂತಿವೆ.
 ನಾವು ಪೇಳ್ವುದು ಕಿವಿಯ ಭೇದಿಸಿ ವುಗುವುದೇನೆದೆಯ ?

೨೩

ತರಣಿವಂಶದ ಕುವರ ರಾಮನು
 ಚರಿಸುತಿಹನಿಲ್ಲೆಂದು ಕೇಳೆನು
 ವರಮುನಿಯ ನೇಷದಲಿ. ರಾಜನ ಹೊಳೆಯುತಿದೆ ಮೊಗದೆ.
 ಇರುವುದಂತೆಯೆ ವಾಲಿ; ನಾಂಗಳು
 ಚರಿಸುತಿಹನಿಲ್ಲೆಲ್ಲೆ; ಬಾಣದ
 ಗೆರೆಯ ನಿರುಕಿಸು; ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವೆದೆಯ ಮಟ್ಟುವುದು.

೨೪

ಮುಟ್ಟಿತಾಗಳೆಯೆದೆಯು. ಗರುಡಿಯ
 ನಿಟ್ಟು ಕಲಿಸಿದನಲ್ಲೆ ಬಿಲ್ಲನು
 ಶಿಷ್ಟರಾಜಸವಿಸ್ತುಕುಲಗಳ ಬಿರಕೆಯಲಿ ಕೆಟ್ಟ
 ಸುಟ್ಟವೋರೆಯ ಕೌಶಿಕನು. ನೀ
 ನಿಷ್ಟಶಿಷ್ಯನು. ನಿನ್ನ ಮನದೊಳ್
 ಪುಟ್ಟಲಿವುಧೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದ ಚಿಂತೆ? ಹಾ ನೋವು!

೨೫

ನಿಂದೆದೂಷಣೆಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದು
 ದೊಂದಮಿಲ್ಲವು ವಾಲಿ. ಬೇಂಟೆಗೆ
 ಹೊಂದಿದುದು ಮರೆವೋಸು ರಾಜರಿಗದರ ಗಂಟುಂಟು.
 ಇಂದು ಶಾಖಾಮೃಗವ ಮರೆಯಿಂ
 ಕೊಂದೆನದರಿಂ ದೋಸಮೆಂತ್ಯೆ?
 ಕಂದು ಮೂಡದೆ ಬಿಡದು ಧರ್ಮವ ದೂರೆ, ಸರಕಮಲೇ!

೨೬

ನರಗೆ ಮೃಗಗಳ ಬೇಂಟೆ ಸಲೆ ವಾ
 ನರಗೆ ನರರಾಬೇಂಟೆ ಕೂಡದೊ?
 ಮಿರುಗುವಾತಿನ ಬಣ್ಣಗಾರನೆ, ರಾಮ ಮೃಗಮಾರು?
 ಮರೆದು ಯುದ್ಧದ ಧರ್ಮಮಂ ಗಿಡು
 ಮರೆಯಿಸೆದವಿವೇಕಿಯೋ? ಮೇ
 ಳ್ಪೊರೆದು ರಾಜರ ಯುದ್ಧಧರ್ಮವ ನಡೆದವನು ಮೃಗವೋ?

೨೨

ಮರೆದು ಧರ್ಮಮನಟ್ಟಿ ಸೋದರ
 ವರನ ಸತಿಗಳುಪಿದವನೆಂತುಂ
 ನರನೆ ? ಮರೆಯಿಂ ಕೊಲ್ವುದುಚಿತದ ಕಾರ್ಯಮಲೆ ವಾಲಿ.
 ನರನು ತಪ್ಪುವನಹುದು. ಮೃಗವೆನೆ
 ಚರಿಸುವನು. ದಂಡನೆಯ ಗೆಯ್ಯುವ
 ನರನು ಮರೆಯಿಂ ಕೊಂದು ಕೂಗುವುದುಂಟೆ ಘಾತುಕನೆ ?

೨೩

ಸೋದರನ ಸತಿಗಳುಪಿ ಮೃಗಗಳ
 ಸೋದರನೆ ನೀನಾದೆ. ಮತ್ತಂ
 ವಾದದಲಿ ನರನಂತೆ ಜಾಣ್ಮೆಯ ತೋರ್ಪೆಯಿಂತಿರಲು
 ಹಾದಿಯಾ ಮೃಗ ಬೀದಿಯಾ ನರ
 ಕೋದು ಸೇರಿರಲೆರಡುಮಲ್ಲವು.
 ವಾದಕೇನೆಡೆಯುಂಟೆ ? ಮೋಸದ ಕೊಲೆಯೆ ಸರಿಯಲ್ಲೆ ?

೨೪

ವೇಷದಿಂ ಯತಿಯಾಗಿ. ಜನ್ಮವಿ
 ಶೇಷದಿಂ ರಾಜನ್ಯನೆನಿಸುತೆ,
 ಮೋಸದಿಂ ಧರ್ಮವನು ಕಿಡಿಸುತೆ ಮೂರ್ಖತಮನೆನಿಸ
 ಸಾಸಿಗನು ನಾಡಾಡಿಯತಿಯೋ ?
 ಹೇಸಿಗಿಯ ನೃಪನಂತೆ ಬಿರಕೆಯೋ ?
 ಶಾಸನವ ನೀನವಗೆ ನಿಧಿಸುವ ಮರ್ಮವನು ಪೇಳ.

೩೦

ದೂಸರಕೆ ಸರಿಯಾದ ದಂಡನೆ
ಯ್ಯೆಸೆ ತಪ್ಪಿದ ನರನಿಗೀವುದು ;
ದೋಷಮಂ ಬಲಿದಲ್ತೆ ದಂಡನೆಗೆಯ್ದುದನುಳಿದು
ಹೇಸದೆಯೆ ಕೂರಲಗ ವರೆಯಿಂ
ಸೂಸಿರುವೆ. ದಂಡನೆಯ ವಿಧಿಸುವ
ಸಾಸಿಯೊಂದೇ ಪಕ್ಷ ದಭಿಮತಗೇಳ್ಳು ದಂಡಿಸನೆ ?

೩೧

ಇರಲಿಮುದುವುಂ ಧೂರ್ತ, ರಾಜ್ಯವ
ತೊರೆದವಗೆ ಲೋಕದಲಿ ಧರ್ಮದ
ಮರೆಯಲೆಂತುಂ ಶಾಸನಗಳ ಮಾಡೆ ವಿಧಿಯುಂಟೆ ?
ಭರತಧೂವಿಾಶ್ವರನು. ಕಾಡಿಂ
ಗರಸು ನಾಂ. ಪರತಂತ್ರಸಲ್ಲವು.
ಮೆರೆವುದುಚಿತವೆ ಪೇಳು ಮೋಸವ ? ನೊಂದೆ ಹಾ ನೋವು !

೩೨

ಮನುಕುಲದೆ ವುಟ್ಟಿರುವೆ. ಧರ್ಮದಿ
ಮನುಜರನು ಪಾಲಿಸುವ ಭಾರವ
ನನುವಿಸಿಂ ತಾಳುತ್ತಾನಾಗಿಯೆ. ವನಚರಾಧಿಪನ
ವಸದೆ ಒದುಕನು ಸೂಕೆ ಬಂದಿಹೆ.
ನಿನತು ಬಾಣದಿಸುಂಡಮನೆಗೆರ
ಡೆಣಿಸಬಹುದೇ ಶೀಲವಂತರ ಕುಲದ ಹಿರಿಗುವರ ?

೩೩

ಶೀಲಸತ್ಯಾಚಾರಸಮತೆಯು
 ಪಾಲಿಪರು ರಘುತನಯರೆಂದಿರೆ,
 ಕೋಲಮರೆಯಿಂದೆಸೆದು ಧರ್ಮವ ಮಿಾರಿದೆಯ'ರಾಮ !
 ಶೀಲವಿರಹಿತನಾಗಿ ಮೃಗಯಾ
 ಲೋಲುಪತೆಯಿಂದಂಧನಾದ್ಯೆ !
 ಬಾಲಿಶನೆ, ನೀಂ ಹುಲ್ಲುಮುಚ್ಚಿದ ಹಾಳುಬಾವಿಯಲೇ ?

೩೪

ಬೇಟೆಯಿದ ತಿನ್ನುವೆಯ ? ಚರ್ಮವ
 ಪಾಟಿಸುತೆ ಪಾದುಕೆಯ ಗೆಯ್ವೆಯ ?
 ತೋಟಿಯೊಳು ರಾಜಸ್ಯಸಂತಿರೆ ಮೆರೆದೆಯೇಂ ರಾಮ ?
 ಪಾಟಿಸದೆ ಸಭ್ಯಕಳೆದೆಯ ಕ
 ವಾಟ ಕೇಳ್ದಾ ಸಚ್ಚರಿತ್ರ ?
 ಕೂಟ ಯುದ್ಧಕೆ ತ್ರೇತೆಯೆಡೆಗೊಟ್ಟೊಪ್ಪಿತೇ ? ಹಾ ! ಹಾ !

೩೫

ಎನ್ನ ವಧೆಯಾಯ್ತಲ್ಲ ; ರಾಮನೆ,
 ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದ ವಧೆಯು ಮನುಕುಲ
 ದುನ್ನ ತೋನ್ನ ತಕೀರ್ತಿಲತೆಯನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಿದೆ,
 ಬೆನ್ನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವನ ತಪ್ಪನು
 ಬಣ್ಣವೇರಿಸಿಯಾಯ್ತು. ತಮ್ಮನ
 ನಿನ್ನ ಜೋಡಿಯ ಧರ್ಮನರಕದ ಕೂಟವಾಗಿಹುದು.

೩೬

ರಾಜಧರ್ಮವೋ, ಬಂಧುಧರ್ಮವೋ
 ಮಾಜದುಸಿರೈ ಪಿರಿಯದಾವುದು ?
 ಸಾಜನೆನ್ನ ಯ ನೆಂಟನೆನ್ನು ತೆ ನುನ್ನಿ ಸಲ್ಪಹುದೆ ?
 ರಾಜವಿದ್ರೋಹಿಯನು ಬೆಂಗೊಂ
 ಡಾಡಿಯೊಳು ಮರೆವೋಸವೆಸಗಿದೆ.
 ರಾಜಧರ್ಮವ ರಕ್ಷಿಸಿರ್ಪೆಯ ? ಎಂದು ಮೈಮರೆದ.

೩೭

ದೂರಹತ್ತಿರವೆಂಬ ಲಘುತರ
 ಸಾರತರಮೆಂದೆಂಬ ತೋರ್ಪಾರ್
 ತೋರದಿಹ ಪುರುಳೆಂಬುದೊಂದುಂ ರಾಮಬಾಣಕ್ಕೆ
 ಸೇರದೆನಲಜ್ಜರಿಯೆ ? ಮರೆಯೊಳ್
 ದೂರಮಾಗಿಸರ್ಪಬಲೆಯೆಸಿಸಿದ
 ತಾರೆಯೆದೆಯನು ಸರಲಸುದ್ದಿಯೆ ನೀಳ್ಳುದಜ್ಜರಿಯು !

೩೮

ಸಿಡಿಲ ಹೊಯ್ಯುಕೆ ಸುಟ್ಟ ಬಾಳೆಯು
 ಗಿಡುವೆನಲ್ ನೆಲನಪ್ಪಿ ಮರೆದಳು
 ಗೆಡೆಯ ದಾಸಿಯರುಪಚರಿಸೆ ನಸು ಧೈರ್ಯಮಂ ತಾಳ್ಳು,
 ಒಡನೆ ಬರಲಂಗದನು ಕೆಳದಿಯ
 ಪಿಡಿದು ನಡೆದಳು ತನ್ನ ಚೇತನ
 ದೊಡೆಯನೆಲ್ಲ ಹಸೆಂದು ಬರಿಗಾಲಿಂದೆ ಕಾತರಿಸಿ.

೩೯

ಕೆಡೆದ ಸಹ್ಯದ ಕೂಟದಂತಿರೆ
 ವೊಡವಿಯವ್ವುತೆ, ರಾಮಬಾಣದ
 ಸಿಡಿಲ ಹೊಯ್ಲಿಂ ನೊಂದು ಬಿದ್ದಿಹ ಪತಿಯ ಕಾಣುತ್ತೆ
 ನಡುಗಿ ಹಾಹಾಯೆಂದು, ಕಣ್ಣೀರ್
 ಮಡಲಿಡಲು ಬೀಳುತ್ತೆ, ಕಿಚ್ಚಲಿ
 ಕೆಡೆದ ಪುಳುವೆನೆ ಪೊರಳಿ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದಳು ತಾರೆ

೪೦

ವೈರಯಿದಿರೊಳು ದೀನಭಾವವ
 ಧೀರ ನೀಂ ತೋರಿದುರ್ದಿಲ್ಲೆ.
 ತೋರತೋಳಿಂ ಪುಳುಗಳಿವುಗಳನೊರಸದೇಕಾದೆ ?
 ಬಾರಿಬಾರಿಗು ಬಂದ ಬವಣೆಯು
 ತೂರಿ ಹೊಯ್ದ ವನಕೃತುಳದಲಿ
 ಚೋರನಿದಿರಲಿ ದೀನನಂತಿರೆ ಮಲಗಿದೆಯ ಕಾಂತ !

೪೧

ರಾಜಮಾರ್ಗವ ತುಂಬಿ ಕೆಳೆಯರ
 ಸೋಜಿಗದ ಸೊಲ್ಲಾ ಲಿಸುತ್ತೆ, ಎ
 ರಾಜಿಮವ ಗಜರಾಜನಂತಿರೆ ಸುಳಿದೆಯ್ಯೆ ರಮಣ.
 ಮೂಜಗದ ಕಲಿಯೆನಿಸ ಗೋಲಭ
 ಗಾಜಿಗೊಟ್ಟುದನೆಂತು ಮರೆಯಲಿ ?
 ರಾಜ, ಸದ್ಗುಣಭರಿತ ಸತಿಯಳ ನೋಡು ದಯೆಯಿಂದ,

೪೨

ಕಾನನದ ಸಿರಿ ಚೈತ್ರರಂತೆ ಸ
ಮಾನಹೃದಯದೆ ಸುಳಿದು ತಣಿದುದ
ನೇನಗೆಯ್ದಾಂ ಮರೆವೆ ? ಬೀವನ ಬೀವನೀಸುಸಿರು.
ಪಾನಗೋಷ್ಠಿ ಯಲೊದಗಿ ಮನದಾ
ಬೀನೆಗಳೆದುದನೆಂತು ಮರೆಯಲಿ ?
ಮಾನಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲಿದ್ದು ಬದುಕಲಿ ರಮಣ ನಿನ್ನ ಗಲಿ.

೪೩

ಮೈದುನನೆ, ನಿನ್ನಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು
ಕೈದುಕಾರನಿನಾಯು. ಮರೆಯಿಂ
ವೊಯ್ದು ಮೋಸಂಗೆಯ್ದು ಪಡೆದೈ ರಾಜ್ಯದೈಸಿರಿಯ
ಮೋದದಿಂದನುಭವಿಸು. ರಮೆಗಿಂ
ದಾದಜಯಮಂ ತಿಳಿಸು. ಮಾರ್ಗವ
ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಹಳ್ಳಿ. ನಡೆ, ನೀನವಳ ಸಂತೈಸು.

೪೪

ಅಂಗದನೆ ಬಾರಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ
ಮಂಗಳಾಶ್ಯವ ನೋಡು. ಸೆಣಸೊಳು
ಪಿಂಗದೆಲ್ಲರ ತರಿದ ಕಲಿಯನು ವಂದಿಸೈ ಕಂದ.
ಅಂಗದಗೆ ಸಂದೇಶಮೇನೈ
ಭಂಗರಹಿತನೆ ? ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯಮ
ನಂಗದಗೆ ನೀಂ ನೀಡುತಾರಸಪುತ್ರನಂ ಪೊರೆಯೈ.

೪೫

ಪತಿಯ ಲೋಕವ ವೊಕ್ಕು ಬಾಳುವ
 ಸತಿಯೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ನೆಲೆವನೆ.
 ತಿತಶರದಿನಿಸುತೆನ್ನ ಕಳುಹೈ ರಾಮ ಕರುಣಾಳು.
 ಮತಿಯುತನೆ, ತಾಟಕೆಯ ವಧೆಯಿಂ
 ದತುಲಕೀರ್ತಿಯ ತಾಳ್ದು ಸುರಿತಿದೆ.
 ಜೊತೆಯನಗಲಿಸಬೇಡ. ಜಯಮುಂ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು.

೪೬

ತಾರೆಯಳಲಿಂ ಕವರ್ದು, * ವಾನರ
 ನಾರಿಯರ ಗೋಳಿಂದ ಕಿಡಿಯಿಡು
 ತೇರಿ ವಾನರಕುಲದ ಶೋಕದೆ ನಾಲಗೆಯ ಚಾಚಿ,
 ಭೂರಿದುಃಖಾಗ್ನಿ ಯದು ವಾನರ
 ವೀರರೊಳ್ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೆನಿಸುತೆ,
 ತಾರೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಪಾರೆ ದಹಿಸಲ್ ತಿಳಿದನಾವಾಲೀ.

೪೭

ಕಡಿಯಿರಿಯಿರಿ ಕೊಲ್ಲೆ ಮಿವರನು
 ತಡೆದೊರಸಿ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿಮೆನ್ನು ತೆ
 ಜಡಿದು ವಾನರರೆಲ್ಲ ಕದನಕೆ ನಿಂದರಾಕಡೆಯೊಳ್
 ಹಿಡಿದ ಧನುನ ಹೆದೆಯ ನೂಲನು
 ಮಿಡಿದು, ಸುಗ್ರೀವಾದಿಕಪಿಗಳ
 ಗಡಣದಿಂ ಸಿರಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡಗಿ ನಿಂದಿರಲು,

೪೮

ಸಾಸಿಗರು ನೀವಹುದು, ನವ್ಮೊಳ
ಗೀಸುದಿನವೊಳಜಗಮಿಲ್ಲವು.
ದೂಸರೊದಗಿತು ತಮ್ಮನೆಸಕದಿಮಂತೆ ತನ್ನಿಂದ.
ಮೋಸದಿಂದಾನಳಿವೆನದರಿಂ
ದೋಸಮಿಲ್ಲವು. ಮುಂದೆ ಕಪಿಕುಲ
ನಾಶಕರವಾಗಿರ್ಪುದಂತಃಕಲಹ ಬೇಡೆಂದುಂ.

೪೯

ಎನ್ನ ಮರಣದಿನದುವೆ ಕೊನೆಗೊಳ
ಳುನ್ನತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆವುದು.
ಬನ್ನಮಳಿಯಲ್ ನಲೈ ಬಳೆವುದು. ಕೀರ್ತಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ
ಇನ್ನು ಮೇರುತೆ ಬೆಳಗಲಿಂ. ಸಂ
ಪನ್ನ ರೆನಿಸುತೆ ಬಾಳಿ. ಲೌಕಿಕ
ದುನ್ನತಿಯನಪಯಶಕೆ ಮಾರದಿರೆನ್ನ ಬಂಧುಗಳೇ.

೫೦

ಬಾಳ್ವದೊಗ್ಗಟ್ಟಿನಲಿ. ತಮ್ಮನ
ನೋಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು. ರಾಜ್ಯವ
ಪಾಲಿಸೈ ಸುಗ್ರೀವ. ನನ್ನಿಂ ನೊಂದೆಯಿನ್ನೆಬರ.
ಆಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು. ತಾರೆಯು
ಪೇಳುವಾನಯನೀತಿ ರಾಜ್ಯಕೆ
ಮೇಲನೊದವಿಪುವವನು ಮಾರಲೈಡವೆಂದೆಂದುಂ.

೫೧

ಅಂಗದನೆ ಬಾರಿಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನಯ
 ಮಂಗಳಾಂಗದ ಸೊಂಕು ಮುಂದಕೆ
 ಹಿಂಗುವುದು. ಬೇಗುದಿವ ಮೆಯ್ಯಿಗೆ ತಣ್ಣನೊಡರಿಸೆಲ್ವೆ.
 ತುಂಗವಿಕ್ರಮಶಾಲಿ, ಚಿಕ್ಕಯ
 ಸಂಗರಕ್ಷಣೆವಾಡು. ತಂದೆಯ
 ಸುಂಗಿದವನಿವನೆಂಬ ವೈರವ ಸನೆಯಬೀಡೆಂದು.

೫೨

ಮಿತದಿ ನಡೆವವಗಹಿತರಿಲ್ಲವು.
 ಮತವಿದಹುದೈ ನಯಯುತರ್ಕಳ.
 ಹಿತವ ಪೇಳ್ವಳು ತಾರೆಯಾಕೆಯ ನುಡಿಯ ವಿಾರಿದೆನು.
 ಸುತನೆ, ಸುಗ್ರೀವನನು ತಾನೆನೆ
 ಹಿತದಿ ನಂಬಿರು. ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ
 ಮತಿಯುತಳ ತಾರೆಯನು ಕೂಡಿಹುದಹಹ ಹಾ ನೋವು !

೫೩

ಮರಸಿ ಕೊರಳನು ಕೊಯ್ದ ಹಗೆಗಳ
 ಕರದಲಿಕ್ಕುವೆಯೇಕೆ ತಂದೆಯೆ ?
 ಸರಿವೆ ದೂರಕೆ ; ನಿನ್ನ ಹರಕೆಯು, ತಾರೆಯಾರೈಕೆ,
 ಪಿರಿಯಜಾಂಬವನೊಲವು ಕೂಡಿರೆ
 ಧರೆಯೊಳೇಕಚ್ಚ ತ್ರಪದವಿಯು
 ದೊರೆಕಿಸೆನೆ ? ನಿನ್ನ ಣುಗ ದಾಸ್ಯಕೆ ಸೊಗಸುವನೆ ? ತಂದೆ,

೫೪

ಹೆತ್ತವರ ಹಿಗ್ಗಾ ದೆ ಕುಲದೊಳ
 ಗಕ್ಕಧಿಕಗುಣಶಾಲಿ. ಮಾತನು
 ಕೃತ್ಯದಲಿ ತೋರಿಸುವ ಛಲಮಿಹುದಾದರುಂ ಬಾಲ
 ಪತ್ತೆ ಕೋಪಾವೇಶ, ಕಪಿಗಳ
 ಮೊತ್ತಮುತ್ತೆರನಾಗಿ ನಿಲ್ಲ
 ಲೈತ್ತಣದು ಸುಖಶಾಂತಿ ? ರಾಜ್ಯಮೆ ನರಕಮಂತಾಗೆ.

೫೫

ಪಗೆಯೆ ಮಿತ್ರನು ಮಿತ್ರನೇ ಪಗೆ,
 ಜಗದ ಕೋಟಲೆಯಂತು ಸಂಧಿಸೆ.
 ಬಗೆಗೆ ಬೇಸರ ಬೇಡ. ಮಗುವೇ, ದಾಸ್ಯಮಿಲ್ಲಿಲ್ಲ.
 ಎಗಡ ತಮ್ಮನು ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯದೆ
 ಜಗವ ತಾಳ್ವನು. ನರರ ನೇಹದಿ
 ಸೊಗದ ಸುಗ್ಗಿ ಯುವುಂಟು. ಛಲಮಂ ಪಿಡಿಯದಿರು ಕಂದ.

೫೬

ತಾರೆಯಿತ್ತಲ್ ಕೇಳ. ಸೊಗಮಂ
 ಸೂರೆಗೊಂಡೆವು. ತಣಿದೆವೆಂತುಂ
 ಪಾರಿವೋಗಲ್ಮನವು ಬಾರದು. ನಿಲ್ಲಲಳವಿಲ್ಲ.
 ಸಾರುವೆನು ನಾನತ್ತ. ಕುವರನ
 ನಾರಯಿದು ಭರಿಸುವುದು. ರಾಜ್ಯದ
 ಭಾರ ಕಪಿಕುಲದೇಳೆ ನಿನ್ನಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಹುವು

೫೭

ಮನ್ನಿ ಪುದು ಪತಿದೇವ, ಶೂನ್ಯಮಿ
 ದಿನ್ನು ಕಿಷ್ಟಿಂಧೆಯಲಿ ನೆಲಸೆನು.
 ಮನ್ನೆ ಯನ ನಿನ್ನ ಗಲುತೀಸುಡುಗಾಡಲಿರಲೊಲ್ಲೆ.
 ಎನ್ನ ಪತಿಯೆಲ್ಲ ಪೆಯಲ್ಲಿಗೆ
 ವಹ್ನಿ ಮುಖದಿಂ ಬಂದು ಸೇರುವೆ.
 ಚೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸು, ಕುವರರಕ್ಷಣೆಗಿರ್ಪರುಳಿದವರು.

೫೮

ಅಂತ್ಯುಟ್ಟಲವು ಕಾಂತೆ, ಲೋಕದ
 ಜಂತ್ರವನು ಸುಳಿವರಿತು ನಡೆಯಿಪ
 ಮರುತುಗಳ ಕಪಿಕುಲದೆ ಕಾಣೆನು. ಕಾಲಮಿನಿತ್ತೆಲ್ಲ
 ನೋಂತು ಕಟ್ಟಿದ ರಾಜ್ಯ ಪದಗೆ
 ಟ್ವಿಂತುಟುಂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲದು.
 ಶಾಂತನಾಗೆನು ಸತ್ತಮದರಿಂ ನಿಲ್ಲುದೌ ರಮಣಿ.

೫೯

ಬಾಳಿಗೊಂದೇ ಸಾವು, ನಮ್ಮಯು
 ಬಾಳ ತೋಲಸಗೆಯ್ಯೆ ರಾಮನೆ,
 ಬಾಳ ಕೋಟಿಯ ಸಾವು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಮಂ ಬಲ್ಲ.
 ಕಾಲಮಿಲ್ಲೆ ವಾದಕವರಾ
 ತೋಲಸಮೆ ಸರಿಯಲ್ಲೆ. ಜಾಂಬವ
 ಬಾಳ ಕೊನೆಯಲಿ ಸರಿದ ದೂರಕೆ ಕಾಣ್ವೆನೆಂತವನ !

೬೦

ರಾಮ, ಮೋಸದಿ ಕೊಂದೆಯಿರಲದು.
 ಭಾಮಿನಿಯ ಕಪಿಸಾಹ್ಯದಿಂ ಪಡೆ.
 ಕೋಮಲೆಯ ಪಡೆಯಲ್ಯೆ ತುತ್ತನು ಬಳಸಿ ನೀನಿಟ್ಟೆ.
 ಕಾಮುಕನ ಪಡೆದಲೆಯಿನೆಳೆತರು
 ತಾಮದಾಂಧನನೊರಸುತಿರ್ದೆನು.
 ನೇಮವನು ವಿಧಿಯಿಂತು ಗೆಯ್ದನು. ನಿನಗುಮಂತಾಯ್ತು.

೬೧

ಅಗಲದಿರು ನೀತೆಯನು. ಯುವಕರ
 ಬಗೆಯ ಬಲ್ಲವ ನಾನು. ಧರ್ಮದ
 ಬಗೆಯು ದೂರಾಗುವುದು ವಿರಹಿಗೆ. ಮೇರೆದಪ್ಪುವನು.
 ತೆಗಳು ತಪ್ಪದು ಲೋಕದಲಿ ಜನ
 ರಗಲುವರು ದೂರಕ್ಕೆಯೆಂದೆನೆ,
 ಬಗೆಗರಸಿ ಗುಳುಗುಳನೆ ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆದನಾರಾಮ.

೬೨

ಆದುದಾಯಿತು ವಾಲಿ. ಸಗ್ಗದ
 ಮೇದಿನಿಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಿನ್ನನು
 ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿದುದಿಲ್ಲ ಯರಕೆಯನಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸು.
 ಆದರೇನೈ ರಾಮ. ತಾರೆಯು
 ಮೋದವಂಗದನೊಲವನಲ್ಲಿಯು
 ಸಾಧಿಸಲೊರಕುವುವೆ ಕಪಿಗಳ ಕೂಟವೀನೆಂಟ ?

೬೩

ತಮ್ಮ ಬಾ ಹತ್ತಿರಕೆ. ರಾಮನ
 ನೆಮ್ಮಿ ನೇಹವ ಗಳಿಸು. ಕೊರಳೊಳ
 ಗುಮ್ಮಹದಿಸಿದೊ ಧರಿಸು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯಿದ ಮತ್ತಂ,
 ಸೊಮ್ಮ, ಮಿಗಿಲಿನಹಮ್ಮನೆನ್ನಯ
 ಸಮ್ಮದನ ನೀಯಂಗದನ ನೀ
 ನೊಮ್ಮನದಿ ತಳೆ. ತೊಡವಿದೊಂದೇ ಕುಲಕೆ ಭೂಷಣವು.

೬೪

ಉಕ್ಕಿದುದು ಶೋಕಾಬ್ಧಿ. ತಮ್ಮನು
 ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತೆ ಹುಡಿಯೊಳ
 ಗಿಕ್ಕಿ ಮೆಯ್ಯನು ಹೊರಳಿ ಪಾದಕೆ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದನು.
 ಅಕ್ಕರೆಯ ಕುವರನನು ಕಯ್ಯೊಳ
 ಗಿಕ್ಕಿ ಕಂಠಕೆ ಹಾರವೇರಿಸೆ
 ದುಕ್ಕವಿಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತು ಮೊಗವನು ಮುಚ್ಚಿ ನಾಣ್ಣಿದನು.

೬೫

ಸೋದರತ್ವವನಂತೆ ಧರ್ಮದ
 ಹಾದಿಯನು, ಮೇಣಾರ್ಯಭಾವವ
 ಸಾದರದಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಪೈ ! ಅಣ್ಣ ನಾಂ ನಿನಗೆ
 ಕ್ರೋಧವನು, ಮೇಣಂತೆ ಮಬ್ಬಿನ
 ಹಾದಿಯನು, ಶಾಖಾಮೃಗತ್ವವ
 ಸೋ ದಯಾಂಬುಧಿ, ತೋರಿ ಕೆಟ್ಟಿನು ತಪ್ಪು ಮನ್ನಿವುದು.

೬೬

ಎದೆಯ ನಚ್ಚಿನ ನುಡಿಯು ವೊಕ್ಕುದು.
 ಕದನಗಲಿಗಳ ಕಠಿನಹೃದಯಂ
 ಮೃದುಲಮಾದುದು ಕರಗೆ ಬಗೆ ಕಣ್ಣೀರ ಸೂಸಿದರು.
 ಬದಿಗೆ ಹಗೆಯನು ನೂಕಿ, ನೇಹದ
 ಮುದಕೆ ಸಲೈಯ ಕೊಟ್ಟರಿತ್ತಲು
 ತ್ರಿದಿವಪತಿಸುತ ಮುಚ್ಚಿ ವೋದನು ನೆಮ್ಮಿ ತಾರೆಯನು.

೬೭

ಓವಿ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನಂ
 ದಾವನರಿವಿದನವನ ಮನದೊಳು
 ನೋವದೇನೋ ಮೂಡಿ ಯೋಗಧ್ಯಾನನೆಲೆದಪ್ಪೆ,
 ಆವನಾಂತವ ತೊರೆದು, ಕುವರ
 ಗರ್ವ ಹದನೆಂದರಿಯೆ, ಜಾಂಬವ
 ದೇವ ಬಂದನು. ಕರುಳ ಹೊಂದಿಕೆಗುಂಟು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು.

೬೮

ಹಾದಿಕಾರರೆ ಕಿಚ್ಚ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ
 ಹೊಯ್ದು ಹೋದರು, ಯೋಗಪಲದಾ
 ಮೋದಮಿಂತಾಯ್ತಡಗಿ ತಡಕಿದೆನೆಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನು !
 ವೋದನವ ನೋವಿಂದಲುಳಿದೆಮು
 ಗಾದುದಂತೆಯೆ ಬೇಗೆ, ಶಾಂತಿಯ
 ಮೋದಮಿಲ್ಲಿ ರಲಿತ್ತು. ತೊಳಲಿದೆ, ಬರಿದೆ ಬೇಸತ್ತೆ.

೬೯

ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಂಡುಟ್ಟು ಭಾಗ್ಯವ,
 ಕುಟ್ಟಿ ತರಿದಿರಿದೊತ್ತು ತೆಡರನು,
 ಸುಟ್ಟು ಕರಿಮುರಗೆಯ್ದ ಧರ್ಮವ, ಪೌರುಷಂದೋರಿ,
 ನಿಟ್ಟಿಯಿಂ ನುರಿತಂಗೆ ಶಾಂತಿಯೊ ?
 ಸುಟ್ಟು ಕಾಡಂ ಸೇರ್ದು ಮಿಟಿಮಿಟಿ
 ಗುಟ್ಟುವಗೆ ಮೋಣ್ ಶಾಂತಿ ದೊರೆವುದೊ ? ಮೋಸಹೋದೆನಲಾ !

೭೦

ದೂರಸರಿಯಲ್ ಕಪಿಕುಲಂಗಳು.
 ಭೋರೆಸಲು ಮುಂದಡಿಯನಿಕ್ಕುತ್ತೆ,
 ಘೋರದೃಶ್ಯವ ಕಂಡು ದೊಡ್ಡಯ ಕಡಿದ ಗಿಡದಂತೆ
 ಭೂರಮೆಯ ಹುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊರಳುತ್ತ,
 ತಾರರವದಿಂದೆಂದ ಕೆಟ್ಟಿನ
 ಪಾರಪಾರದ ಗಣಿಯು ಕೊಚ್ಚಿತೆ! ಹುಡಿಗೆ ಸೇರಿದುದೆ!

೭೧

ತೊಡೆಯೊಳಗೆ ಬಳೆಯಿಸಿದ ಕುದನ
 ಹುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸೆ ಒಂದೆನಕಟಾ
 ಕುಡುಗಲಿಯೆ, ಮುದುಪಂಗೆ ನಿನನ್ನಯುಷ್ಯ ಸೇರಿದುದೇ ?
 ಸುಡುವ ಜರೆಯಿಂ ನಮೆದ ಮೆಯ್ಯಿಂ
 ದೊಡರಿಸದೆ ಸಾವಿಹಗೆ? ಮಕ್ಕಳ
 ವಡೆದವಂಗೀ ನೋವು ಬೇಡೈ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದೊಳು.

೨೨

ಒಡಕ ಮುಚ್ಚದೆ ಘಟವ ಕುಕ್ಕಿದೆ!
 ದುಡುಕಿದ್ದೈ ಸುಗ್ರೀವ ಕೆಟ್ಟೈ !
 ಮೊಡವಿಗಂ ಕಪಿಗಳ್ಗೆ ನಿಸಗಂ ದಾಸ್ಯಮಂ ತಂದೈ !
 ಕಡುಗಲಿಯ ಕೈಸೂರೆಗೊಂಡೈ !
 ಕಡುಗಿ ಕುಲಗೇಡಿಗನ ಬಾಳನು
 ಪಡೆದೆಯೈ ! ಸಾಕಿದನ ಬಾಳೈಗೆ ಕೀರ್ತಿಯಂ ತಂದೈ !

೨೩

ಅಂಗದನೆ ಸುಕುಮಾರ, ಪೆಗಲನು
 ಪಿಂಗದೇರೈ ತಂದೆ. ನೋವನು
 ನುಂಗಿಸುವ ನೀನೋರ್ವನೇ ದಿಟ. ತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ಬಾರ.
 ಅಂಗನಾಮಣಿ ತಾರೆ, ವಿಧಿಗತಿ
 ಗಂಗಲಾಚಿದೊಡೇನು ? ನಿಲ್ವುದ
 ಭಂಗಸತ್ತನ ಚರಮಸೇವೆಯ ಗೆಯ್ವ ನೀಲ ಬನ್ನಿ.

೨೪

ರಾಮನೆಂಬುವನಾರು ? ನೀನೇಂ ?
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ಸಲಿಸಿ ಮಿತ್ರಗೆ
 ಭೂಮಿಯೊಳ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೈ ! ನಮ್ಮ ಕುಲದವರು
 ನೇಮ ನಿಟ್ಟಿಯ ತಿಳಿಯರದರಿಂ
 ದೀಮಹಕೆ ನೀಂ ಬಂದುದೊಳ್ಳಿತು !
 ಹೇವದಿಂ ಮುಳುಗುತ್ತಲರ್ಪನು ತರಣಿ ಕುಲದೊಡೆಯ.

೭೫

ವಾಲಿ, ವಿಕ್ರಮಶಾಲಿ, ನಚ್ಚಿನ
 ಬಾಲ, ನಿನ್ನನು ನೋಡ ಬಂದಿಹೆ
 ನೇಳಿನುತೆ ಜಾಂಬವನು ತನ್ನಯ ಕರವ ಸೋಂಕಿಸಲು,
 ಹಾಲುಸಕ್ಕರೆಯುಂಡತೆರದಿಂ
 ತಾಳಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟನು.
 ಭಾಳದಲಿ ಕರನಿಕ್ಕಿ ಶಾಂತಿಯ ನಗೆಯ ಸೂಸಿದನು.

೭೬

ತಂದೆ ತೀರ್ದುದು ಬಯಕೆ. ನೀನೈ
 ತಂದೆ. ಕರದಿಂನೋಂಕಿ ಶಾಂತಿಯ
 ತಂದೆ. ವಾಲೀ, ಎಂದು ಕೂಗಿದೆ. ಸೊಡೆಯ ಮಳೆಗರೆದೆ.
 ಮಂದಿಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿಯ
 ನೊಂದಿ ಪೊಂದುವೆ. ರಾಮ, ಬಾಣಮ
 ನೊಂದೆ ಮನದಿಂ ಕಿಳ್ಳು ಶಾಂತಿಗೆ ದಾರಿದೋರಿವೆಯ ?

೭೭

ಮೆಚ್ಚಿ ಶಲ್ಯವನಂತೆ ಕಪಟವ
 ಚೆಚ್ಚರದೆ ಸೆಳೆದುಗಿಯೆ ರಾಮನು,
 ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟರು ಬುಗ್ಗೆ ರಕುತವ ಕಂಡು ಕಪಿವರರು.
 ಮುಚ್ಚಿದರು ಸುರರೆಲ್ಲ ವುಷ್ಟದಿ
 ನಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ರಸುತನನು.
 ಸಚ್ಚರಿತ ಬಾ ಬಾರನಂದನು ರಾಜಭಲ್ಲೂಕ.

೭೮

ನಿಜದ ರಾಮನ ಕಂಡೆ. ರಾಮನ
ನಿಜವ ಮುಂದಕೆ ನೋಳ್ವೆ. ರಘುಜನ
ಸುಜನತೆಯ ಸೋಂಕೀಗ ಲಭಿಸಿತು. ತೀರ್ದುವಾಸೆಗಳು.
ಬಿಜಯಗೆಯ್ವೆನು. ವಾನರರ್ಕಗಳ
ವಿಜಯವಲ್ಲಿಯು ಪರ್ಬಿಮಡಲಿಡ
ಲಜಮಹೇಶರವೇಶರೋಲವಿಂದೆಂದು ಹಾರಿದನು.

೭೯

ಸುರಪತಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯನೇರಿಸಿ,
ನೆರೆದು ಬೋಳೆಯರಮೃತಕಲಶದಿ
ವಿರಚಿಸಿದರಭಿಷೇಕವನು ದುಂದುಭಿಯು ವೋಗಿನಲಿ.
ಸುರಪನಂಶದಿನೊಗೆದ ವಾಲಿಯು
ಸುರಪತಿಯೊಳಂದೈಕ್ಕನಾದನು.
ಕರೆದರೆಲ್ಲರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನುಜ್ಜಿ ಕೊಜ್ಜಿದರು.

೮೦

ತರಣಿ ನಾಣ್ಣು ತಲಸ್ತಮಿಸಿದನು ;
ತರಣಿಸುತ ನಾಣ್ಣು ತ್ತ ಕೊರಗಲು,
ತರಣಿವಂಶದ ರಾಮ ನಾಣ್ಣು ತೆ ಕೊರಗುತನುತಪಿಸೆ,
ಹರಿಗಳೆಲ್ಲರು ದುಃಖವಾರಿಧಿ
ಗೆರೆದು ಕಣ್ಣೀರ್ಗಗಳನು ವರ್ಧಿಸೆ,
ಚರಮಸೇವೆಯ ಗೆಯ್ಯಲೆಲ್ಲರು ಪೊರಟರಲ್ಲಂದ.

೮೧

ಸುರಸನಂತಿರೆ ಸೊಗವನುಂಡನು.
 ಹರಿಯತೆರದಿಂದಿರಿದು ದೈತ್ಯರ,
 ಚರಿಸಿದನು ವೇದೋಕ್ತಧರ್ಮವ ಜನಕನಂತಿವನು.
 ವೊರೆದ ರಘುಜರ ತೆರದೆ ಮುನಿಗಳ
 ಕರೆಯದೊಂದರ ಬಳಕೆಯಿಂದಿವ
 ನುರಿದನಾನ್ಲದ ಬಿಂದು ಕಿಡಿಸಿತು ಹಾಲ ಕಂಡುಗವ.

೮೨

ವಿಧಿಗೆ ಸಲೈಯು ಜಯಮನಿತ್ತರು.
 ವಿಧಿವಿಹಿತವಾರ್ಗದಲಿ ಕಪಿವರ
 ಗುದಕವಿಧಿಗಳ ನೆಸಗಿ, ಜಾಂಬವಮುಖ್ಯರನುಮತಿಯಿಂ
 ಘಡೆದು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಪಟ್ಟದ
 ವಿಧಿಯನೆಸಗಿದರಲ್ಲಿ ಕಪಿಗಳು.
 ಪದುಮನೇತ್ರನ ಕರಣೆಯಿಂ ವೊಸವಾಳ್ಳಿ ಸಮನಿಸಿತು.

ಶಿವನ ಗೌರೀಧವನ

ಚರಣದೊಳಿದು

ಸುವಾಂಜಲಿಯು.

ಓಂ ತತ್ಸತ್.

ವರ್ಧಮಾನ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್.

ಮೈಸೂರು.

